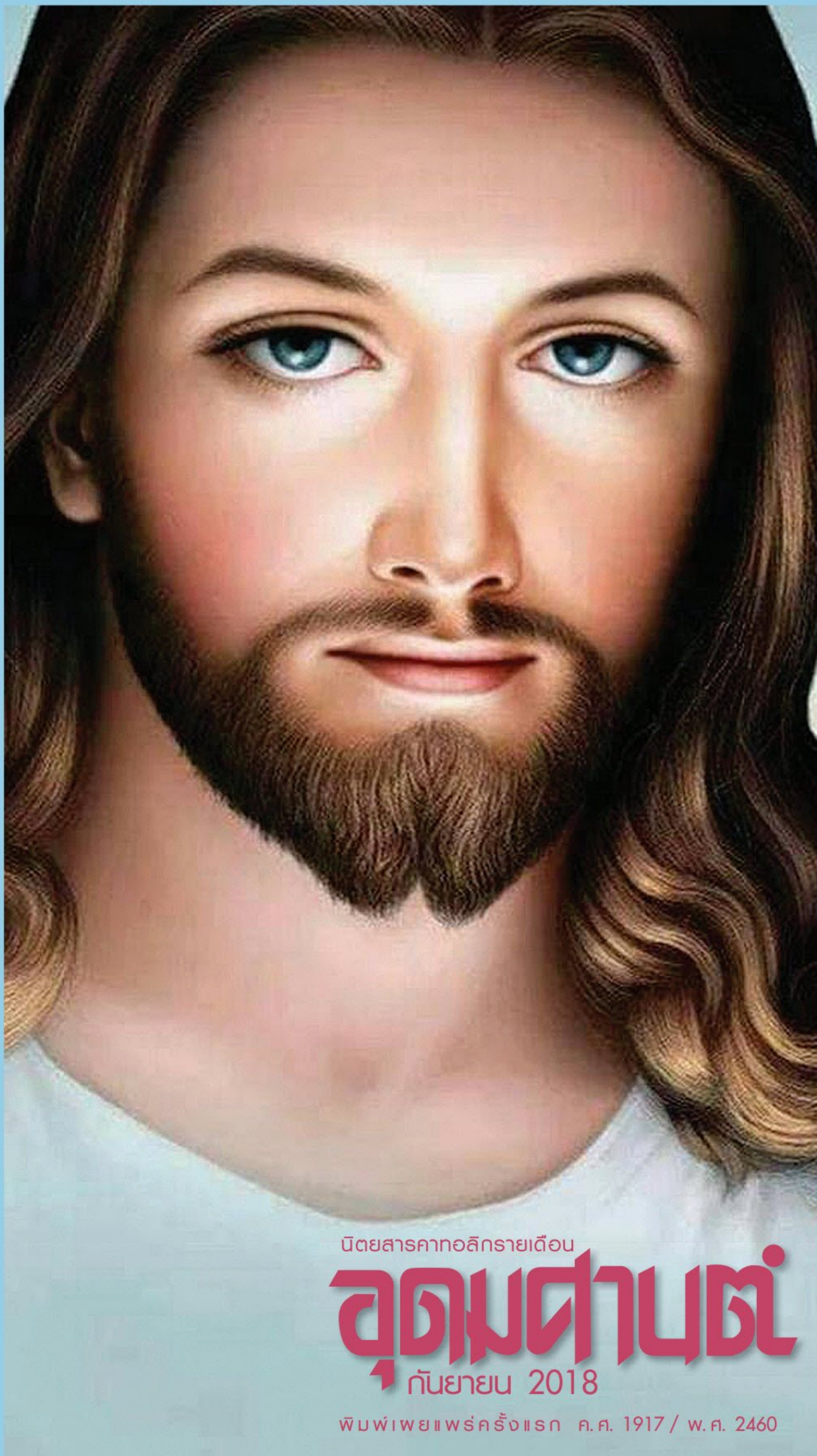

นิตยสารภาพทอสิกรายเดือน

จุดตามตะวัน

กันยายน 2018

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

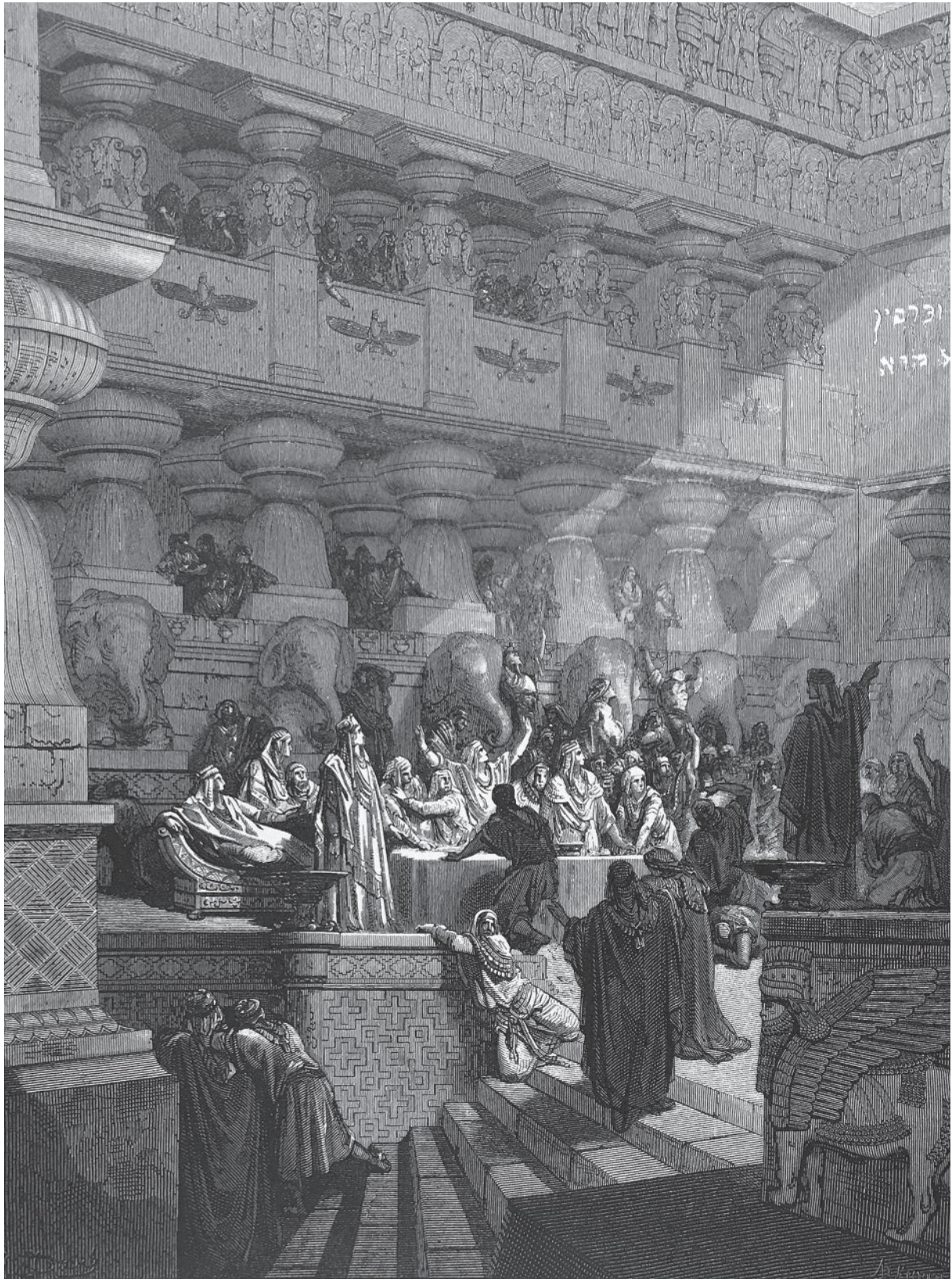
SPAZIANI

**พี่น้องที่รัก เราควรให้อภัยคนบาปและมีเมตตาต่อพวกเขาเหมือนที่
พระเจ้าทรงสอนเราผ่านเรื่องลูกล้างจาน
เพราะถ้าเมื่อไหร่ที่เราดำเนินชีวิตด้วยแนวคิด “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน”
เราจะไม่สามารถเอาชนะ “จิตชั่วในใจเรา” ได้เลย**

ข้อคิด จากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2018 กันยายน
เพื่อบรรดาเยาวชนในแอฟริกา
จะได้เข้าถึงการศึกษาและสามารถทำงานในประเทศของตนเอง**

อักษรกล่าวโทษบาปโลนบนผนัง

(ดล 5:1-31)

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งอาณาจักรบาบิโลนยกทัพไปตีอาณาจักรยูดาห์ ทำลายพระวิหารกรุงเยรูซาเล็ม และกวาดต้อนชาวอิสราเอลไปเป็นเชลยยังดินแดนบาบิโลน (586 ก.ค.ศ.) แต่บั้นปลายพระชนม์ชีพของพระองค์กลับพระทัยวิปลาสน... ในหนังสือดาเนียล บทที่ 4 เล่าว่า กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงฝันร้าย และฝันนั้นก็จริง คือในบั้นปลายพระทัยกลับวิปลาส เสวยหญ้าอย่างโค พระวรกายก็เปียกชุ่มน้ำค้างจากท้องฟ้า พระเกศาออกยาวอย่างกับขนนกอินทรี และพระนขาที่ยาวเหมือนเล็บนก... แต่แล้วพระทัยก็กลับคืนมาและทรงถวายเกียรติสาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของอิสราเอล (ดล 4:1-37) ต่อมาราชโอรสของพระองค์คือกษัตริย์เบลซัสซาร์ ก็ได้กระทำความไม่บังควร โดยทรงจัดการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายหนึ่งพันคนและได้นำเอาภาชนะทองคำและเงิน อันศักดิ์สิทธิ์ที่รับได้มาจากพระวิหารกรุงเยรูซาเล็มนั้นนำเอามาใส่เหล้าให้พวกเจ้านาย พระสนมและนางหาม ได้ใช้ดื่มกิน จึงเกิดนิมิตอันน่าพิศวงในกลางเลี้ยงนั้นคือ ได้มีน้ำมือคนปรากฏขึ้นและเขียนลงบนผนังพระราชวังของพระราชบิดาตรงหน้าเชิงประทีป และพระราชาก็ทอดพระเนตรมือที่เขียนนั้น แล้วพระพักตร์ของพระราชาก็ซีดเผือด พระดำริทำให้พระองค์ตกพระทัย พระวรกายก็อ่อนเปลี้ย พระชานุกก็กระแทกกัน

หลังจากนั้นพระราชาก็ทรงเรียกโหราจารย์ มายากร และหมอดูถูกข่มขามในแผ่นดินบาบิโลนทั้งหมดมาเพื่ออ่านอักษรที่ปรากฏนั้น แต่ไม่มีใครอ่านได้ พระชนนีจึงแนะนำให้ทรงเรียก ดาเนียล ชาวยิวที่ถูกกวาดต้อนมาเป็นเชลยให้เข้ามาทำนายโดยจะให้รางวัลแก่ท่านมากมายทั้งเกียรติยศและข้าวของวัตถุทั้งสิ้น แต่ดาเนียลปฏิเสธและอธิบายว่าเมื่อสมัยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ได้รับผลพระทัยวิปลาสจากความเพ้อเหิม พอมาถึงพระองค์ผู้เป็นราชโอรสคือ กษัตริย์เบลซัสซาร์ก็ยังทำสิ่งที่ไม่สมควร โดยนำเอาภาชนะศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหารของพระเจ้ามาลวงเกินอย่างไม่สมควร นับเป็นการไม่ยำเกรงต่อพระเจ้า คำเขียนที่ปรากฏบนผนังนั้นชื่อว่า **เมเน เทเคล และเปเรส**

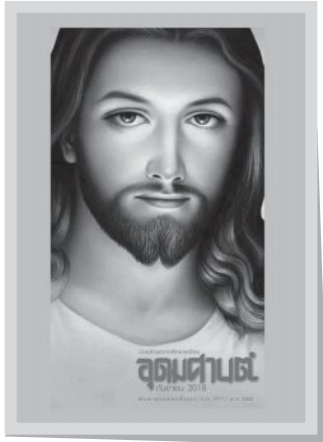
เมเน มีความหมายว่า **นับแล้ว** พระเจ้าทรงนับวันอาณาจักรของพระองค์ไว้แล้ว และทรงนำอาณาจักรนั้นมาถึงจุดจบ

เทเคล มีความหมายว่า **ชั่งแล้ว** พระองค์ทรงถูกชั่งบนตราชู และปรากฏว่าทรงมีน้ำหนักไม่พอ

เปเรส มีความหมายว่า **แบ่งแล้ว** อาณาจักรของพระองค์จะถูกมอบให้แก่คนมีเดียและคนเปอร์เซีย

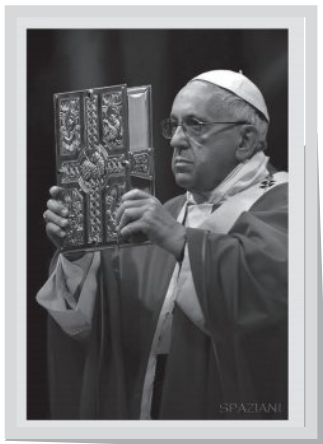
กษัตริย์เบลซัสซาร์ เมื่อได้ยินคำแปลจากดาเนียลแล้วมิได้ทรงกริ้ว กลับทรงสวมนเสื้อสีม่วงให้แก่ดาเนียล และสวมสร้อยคอทองคำ ประกาศให้ดาเนียลเป็นผู้ปกครองลำดับที่สามในอาณาจักร และในคืนนั้นเอง กษัตริย์เบลซัสซาร์ของชาวเคลเดียก็ทรงถูกปลงพระชนม์ แล้ว**ดาร์ริอัส** คนมีเดีย ทรงขึ้นครองราชย์สืบต่อมา

ข้าแต่พระเจ้า โปรดสอนข้าพเจ้าให้รู้จักเคารพ ถวายเกียรติแด่พระสิริของพระองค์ด้วยการเอาใจใส่ต่อข้าวของเครื่องใช้บนพระแท่นศักดิ์สิทธิ์ ถวายการระต่อพระคัมภีร์ แสดงความเคารพและน้อมการระต่อพระนิเวศน์ของพระเจ้าเมื่อต้องเข้าร่วมปฏิบัติศาสนกิจ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมในนามพระศาสนจักร ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ด้วยเทอญ **✠**

ปกหน้า

ภาพพระพักตร์พระเยซูเจ้าของคณะคูร์ซิลโล ที่ตั้งแสดงในการอบรมสมาชิกของคณะทุกรุ่น บางโอกาสทำด้วยวัสดุโปร่งแสงแล้วใส่ดวงไฟไว้ด้านหลังภาพ เพื่อให้พระพักตร์ของพระเยซูเจ้าสว่างเด่น โดยเฉพาะที่พระเนตร เพื่อสมาชิกที่สวดภาวนาอย่างยาวนาน (บางคนภาวนาทั้งคืนจนรุ่งเช้า) จะมีสมาธิจดจ่ออยู่กับพระทรมานและความรักของพระเยซูเจ้าที่มีต่อเรา มนุษย์ โดยเฉพาะทรงประทานพระองค์เป็นศิริมหาสนิทหล่อเลี้ยงวิญญาณเรา ภาพนี้อุดมคันทันทีขยายตัดส่วนมาจากภาพต้นฉบับซึ่งจะเห็นพระเศียรทั้งครบมากกว่าหน้าปกนี้ เดือนกันยายน ขอใช้ภาพนี้เตือนใจกันและกัน ให้มีความหวังในองค์พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเป็นหนทาง ความจริงและชีวิตของมวลมนุษยชาติ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

ปกหน้าใน

พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงยกพระคัมภีร์อวยพรแก่สัตบุรุษเป็นรูปสำคัญมหากางเขน เราจะพบว่าคริสตังไทยในปัจจุบันตระหนักแล้วว่า พระคัมภีร์เป็นขุมทรัพย์อันประเสริฐที่เราต้องใส่ใจแสวงหาความรู้ความเข้าใจ โดยเริ่มทำความคุ้นเคยตั้งใจฟังศึกษาให้ลึกซึ้ง มิใช่เพื่อจะเป็นคนมีความรู้พระคัมภีร์เท่านั้นแต่เพื่อจะสามารถใช้พระคัมภีร์เยียวยารักษาเป็นอาหารบำรุงเลี้ยงจิตวิญญาณให้สดชื่นแข็งแรงได้ด้วย เราเรียนพระคัมภีร์มิใช่เพื่อเอาความรู้มาประดับตัวเราแต่เราเรียนพระคัมภีร์เพื่อจะเชื่อและรักพระเจ้าอย่างมีความสุข จะได้รักเพื่อนพี่น้องอย่างเป็นธรรมชาติในชีวิตของเรา

ข้ามน้ำข้ามทะเล ไปเพื่อรู้จักตัวเอง

ผมเพิ่งกลับจากงาน “พบปะนักเขียนซีไรต์ ผ่านรอบคัดเลือกหนังสือประเภทนิยาย รางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ประจำปีพุทธศักราช 2561 ครบ 40 ปี” ในวันนี้มีหนังสือที่ผ่านเข้ามารอบนี้ 8 เล่ม ผมนั่งฟังนักเขียนทั้ง 7 (ไม่ได้มาร่วมงานหนึ่งท่าน...ผู้เขียน) ด้วยความเคารพ พร้อมกับชื่นชม กว่าจะถูกเรียกว่านักเขียนได้ ต้องผ่านการเคี่ยวกรำ ฝึกมือ อดทน รอคอย และที่สุดก็ใช้พลังและประสบการณ์ทั้งหมดหลังรินลงในงานของตัวเอง ผมสังเกตว่า เรื่องราวชีวิตของแต่ละคนล้วนแล้วแต่ถูกจารึกไว้ในหนังสือของเขา ไม่ว่าจะเป็น “เกาะล่องหน” ของ **เกริกศิษฐ์ พลະมาตร์** ที่เมื่อติดเกาะจึงนำเรื่องเล่าของแต่ละคนมาเล่า หรือ “คนในนิทาน” ของ **กร ศิริวัฒน์** ที่เล่าเรื่องบ้าน ๆ ในแบบนิทาน แต่แฝงไปด้วยบรรยากาศชีวิตที่ตนเองได้สัมผัส “ในกับดัก และกลางวงล้อม” ของ **ประชาคม ลุนชัย** ชีวิตในเรือ และเรือที่กลายเป็นเรื่องเล่าในชีวิต คนนี้ยังขัดเลย “บ้านในโคลน” ของ **กิตติศักดิ์ คเชนทร์** เหตุการณ์โศกนาฏกรรมน้ำท่วม โคลนถล่ม เมื่อปี 2531 ภาพจำ จนวันเวลาผ่านมายังอยู่ และถูกจารึกไว้ในเล่มนี้ แม้กระทั่งบันทึกเรื่องจริงเกมต่อเติมแต่งแต้ม ตัดต่ออย่าง “หยดน้ำหวานในหยาดน้ำตา” ของ **อรุตา โควินท์** ผมแอบชอบ “ผุดเกิดมาลาว่า” ของ **อารยา ราษฎร์จำเริญสุข** เขียนยากชะมัด ถ้อยคำอักษรไม่ใช่ภาษาปกติ แต่เรารู้ว่าสวย เธอเขียน ถึง ผู้หญิง 3 วัย กับการเชื่อมงานศิลปะ งานเขียนหนังสือ และการสอนหนังสือ เชื่อมกันได้อย่างน่าทึ่ง ฯลฯ คนเราล้วนแล้วมีเรื่องเล่า เรื่องเล่าถ้าไม่เล่า ก็ไม่มีใครรู้ สูญหาย และตายจากไปกับคน

เราจึงอยากเล่าเรื่องเมืองอื่นบ้าง การชุมนุมนักสื่อสารมวลชนคาทอลิกแห่งเอเชีย หรือ Signis Asia Assembly 2018 ที่จัดขึ้นที่ประเทศไทย ได้รับเสียงชื่นชมแบบล้นหลาม มากไปกว่าความชื่นชมคือการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ความคิดอ่าน ศิลปะ ความดีงาม และความเชื่อ ถ้าคนที่ไม่สามารถเดินทางไปไหนได้ แต่สามารถเปิดช่องรับรายการคาทอลิก หรือสื่อจากแหล่งไหน เราจึงมีการเดินทางออกไปทำรายการในประเทศเพื่อนบ้าน และเก็บเรื่องราวต่าง ๆ มาบอกเล่ากัน รอบปีนี้ เราพาท่านผู้อ่าน ท่านผู้ชม หรือผู้อยากร่วมเดินทางแสวงบุญไปกับเรา ขอเชิญที่ “ประเทศมาเลเซีย”

มาเลเซีย ประเทศมุสลิม แต่มีร่องรอยของคริสตศาสนาในแบบที่ว่า นักบุญ มิชชันนารีแห่งตะวันออกไกล ผู้ยิ่งใหญ่มาที่นี่ เคยนำศพมาไว้ที่นี่ ความเชื่อมโยงกับพระศาสนจักรในประเทศไทย แบบไม่เขียน ไม่พูดถึงประเทศไทยในยุคตั้งต้นถือว่าข้อมูลตกหล่นกันทีเดียว และเมื่อเป็นประเทศมุสลิม การเรียกวัด จึงมีคำเฉพาะ การทำงานแพร่ธรรม จึงมีการแบ่งงานที่น่าสนใจ พวกอาสาแบบนี้เขามีชื่อเรียกเฉพาะ และแยกกันไปตามหลักใหญ่ใจความของงานนั้น รวมทั้งงานสังคมที่ลงไปหาคนรากหญ้า ทั้งคนชายขอบ ริมขอบ และกำลังจะตกขอบในไม่ช้า

“ก่าปลาลามา” เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นนักเขียนรางวัลซีไรต์ ไทย-มาเลเซีย ในช่วงเดินทางไปทำรายการที่ประเทศมาเลเซีย (19-23 กรกฎาคม 2561) ผมเชื่อว่าการเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด การเรียนรู้จักเพื่อนบ้านเป็นสิ่งที่ทำให้เราเข้าใจเขามากขึ้น แต่มากกว่านั้นเมื่อเราเดินทางไปพบผู้คน และเรื่องราว กลับเป็นเวลาลำหรับเรา ที่จะเรียนรู้จักตัวเอง

บรรณาธิการบริหาร

8 วันที่ 8 กันยายน ฉลองแม่พระบังเกิด	29 วันที่ 29 กันยายน ฉลองอัครทูตสวรรค์ มีคาเอล คาเบรียล และ ราฟาเอล ศาสนนามพระคาร์ดินัลมีชัย ทิชาบุญชู / ขอเชิญร่วมพิธีมิสซาเปิดปีแห่งการเฉลิมฉลอง 50 ปี สัมมนทลสุราษฎร์ธานี ที่อาสนวิหาร อัครเทวดาราฟาเอล อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี วันเสาร์ที่ 29 กันยายน 2018 เวลา 19.00 น. มิสซาโมทนาคุณแม่พระแห่งโคมเกิดเกียรติแม่พระ เวลา 20.30 น. กีฬาเชื่อมสัมพันธ์ / คุณพ่อจิตตาริการและคณะเซอร์อารามคาร์แมล นครสวรรค์ ขอเชิญร่วมฉลองวัดอารามคาร์แมล นครสวรรค์ วันเสาร์ที่ 29 กันยายน 2018 เวลา 10.30 น. หลังพิธีขอเชิญร่วมเคารพพระธาตุ นักบุญเทเรซาและเสกดอกกุหลาบ
14 วันที่ 14 กันยายน ฉลองเกิดทูนไม้กางเขน	
30 วันที่ 30 กันยายน ขอเชิญร่วมมิสซาเปิดปีเฉลิมฉลอง 50 ปี สัมมนทลสุราษฎร์ธานี ที่อาสนวิหารอัครเทวดาราฟาเอล อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี เวลา 10.00 น.	

วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14
“100 ปี อุดมสานต์ ด้วยใจระลึกคุณพระคาร์ดินัล”
(พระคาร์ดินัลโมเกิ้ล มีชัย ทิชาบุญชู ผู้ก่อตั้งกองทุนสืบพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์)
วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2018 พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 17.00 น.
ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชลือชัย ชาทวีสัย
ภราดาหลุยส์ ชานเนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วีรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับปฐมฤกษ์ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2295-1789

สารบัญ

Contents

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 8 เทใจ ไปมาเลเซีย
ดินแดนที่ไม่ได้เชื่อมต่อกัน
เพียงแผ่นดิน

ชีวิตคริสตชน

- 32 ข้างธรรมาสัน
- 33 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 34 ระหว่างเดือน
- 36 วันละก้าวกับพระเยซู
- 38 บันชีกรรมทูต
- 41 บทความเตือนใจตนเอง
ความเยียบหรือความกล้า
- 44 บัญญัติศัพท์
- 45 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 46 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
- 48 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 53 ได้ตามโค้งตะวัน
- 56 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 60 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
- 66 ผ่อนคลายสไลด์ฟิสิกส์
- 68 มุมเด็กศิลป์
- 73 เกมสโมส

กวี-ศิลป์

- 69 พงศ์ ประมวล
- 76 หนึ่งทะเลันต์
- 78 จดหมายจากผู้อ่าน
- 80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนอตนพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

เทใจ ไปมาเลเซีย ดินแดนที่ไม่ได้เชื่อมต่อแค่เพียงแผ่นดิน

ได้เวลาเก็บกระเป๋าอีกแล้ว โครงการทำสื่อ
ในแผ่นดินอาเซียน หรือ AEC ยิ่งวันยิ่งยากขึ้น ทั้ง
ภาษา วัฒนธรรม ความเข้าใจ หรือผู้คนที่คุ้นเคย
แต่เมื่อเราเปิดแผนที่ เริ่มเดินทาง สำรวจ เรียนรู้
เอาชนะอุปสรรค สิ่งที่ได้กลับคืนมา คือเรื่องราวทั้งหมด
ต่อจากนี้ ที่เราพบว่า มาเลเซีย ไม่ใช่เป็นเพียงแผนที่อยู่
ติดกับเราที่เขตแดนเท่านั้น เชิญอ่านกันเลยครับ

อาสนวิหารนักบุญยอห์น กัวลาลัมเปอร์

วัดนักบุญยอห์น สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1883 โดยพิจารณาจากการโปรดศีลล้างบาปครั้งแรกวันที่ 11 สิงหาคม 1883 วัดแม่นี้เป็นวัดคาทอลิกแห่งเดียวที่ Selangor เมื่อมีการสร้างกันขึ้นในปี ค.ศ. 1883 โดย **คุณ Goh Ah Ngee** เป็นคาทอลิกซึ่งอยู่ที่ Kajang เมื่อย้อนกลับไปยังยุคนั้นวัดคาทอลิกดังกล่าวเป็นแค่ห้องโถงโล่ง มีเพียงไม่กี่หน้าต่างและสร้างขึ้นในบริเวณที่เป็นป่าของจังหวัด Bukit Nanas ลัทธิบูชาไม้ก็ร้อยละคนที่เป็นคนจีนกลับใจชาวยุโรปไม่กี่คนและชาวยูเรเซียนจากมะละกาเจ้าอาวาสองค์แรกและผู้นุกเบิกวัดนักบุญยอห์นคือ **คุณพ่อ Charles Hector Lettessier** การแพร่ธรรมทำให้มีสัตบุรุษเพิ่มขึ้นจนเมื่อ ค.ศ. 1990 ชุมชนคาทอลิกได้เจริญเติบโตขึ้นมีจำนวนมากกว่า 1,000 คน

มีการวางศิลาฤกษ์วัดใหม่ในวันที่ 28

มีนาคม 1954 ปีนั้นมีการบวชพระสังฆราชองค์แรกแห่งกัวลาลัมเปอร์ คือ **คุณพ่อ Dominic Vendargon** ต่อมาเดือนสิงหาคม 1955 วัดนักบุญยอห์นถูกยกให้เป็นที่ทำการของพระสังฆราชแห่งกัวลาลัมเปอร์ และ **พระสังฆราช Dominic Vendargon** ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชองค์แรกแห่งสังฆมณฑลกัวลาลัมเปอร์ ต่อมาในปี 1962 วัดนี้ได้รับการเสกและยกฐานะขึ้นเป็นอาสนวิหารโดยมี **คุณพ่อ Edward Limat** เป็นผู้อภิบาลดูแลและเป็นเจ้าอาวาส มีการเปลี่ยนโฉมภายในอาสนวิหารเป็นอันมากเพื่อให้อาสนวิหารดูสวยงามขึ้น มีการจารึกด้วยอักษรที่ทำจากโมเสกที่พระแท่นว่า ECCE AGNUS DEI (นี่คือลูกแกะของพระเจ้า)

กระจกสีจากฝรั่งเศสเล่าพระวรสารสามเรื่องโดยมีภาพนักบุญยอห์น องค์อุปถัมภ์อาสนวิหารประดับเป็นฉากเบื้องหลังพระแท่นจากวัดน้อยที่เคยเป็นสถานที่นมัสการพระเจ้าใน

วันอาทิตย์สำหรับชาวต่างชาติและชาวยูเรเชียน ในสมัยที่เริ่มมีวัด ชุมชนวัดนักบุญยอห์นกำลัง กลายเป็นวัดเมือง เพราะตั้งอยู่ใจกลางเมือง กัวลาลัมเปอร์ นักท่องเที่ยวต่างชาติ นักการทูต และชนจากหลากหลายวัฒนธรรมต่างพากันมา นมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์

เอสเธอร์ คง อาสาสมัครช่วยพิธีกรรม ให้สัมภาษณ์ว่า “อาสนวิหารนักบุญยอห์น นี่ เป็นวัดหลังใหม่ โดยวัดหลังแรกสร้างเมื่อปี ค.ศ. 1883 หลังจากนั้นได้สร้างวัดหลังใหม่ที่ ใหญ่ขึ้นเพื่อรองรับสัตบุรุษและชุมชนที่ใหญ่ขึ้น วันจันทร์ถึงวันพฤหัสบดีจะมีมิสซาเวลา 06.30 น. สำหรับสัตบุรุษที่ต้องการร่วมมิสซาก่อนไปทำงาน วันเสาร์มีมิสซาเวลา 18.30 น. และวันอาทิตย์มี มิสซา 3 เวลา คือ 07.30 น., 10.45 น., 18.00 น. ศาสนบริกรด้านพิธีกรรมจะเป็นผู้รับผิดชอบ ในส่วนของพิธีทั้งหมด ช่วยพระสงฆ์แจกศีล มหาสนิท โดยพระสงฆ์จะเป็นผู้พิจารณาถึงความ เหมาะสม ผู้นำถือศาสนาคริสต์เป็นคนกลุ่มน้อย ในมาเลเซีย เราจึงเรียกว่าวัดว่าเป็นบ้านของพระเจ้า เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อเราเดินเข้ามาแล้ว เรารับรู้พระเจ้าประทับอยู่ที่นี้”

เรื่องของนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ ที่มะละกา

นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ ผู้แพร่ธรรมที่ยิ่งใหญ่ องค์อุปถัมภ์ของมิสซัง แสดงความตั้งใจที่จะเข้ามาในสยาม ทั้งนี้เพื่อเดินทางต่อไปยังประเทศจีนอันเป็นความปรารถนาสูงสุดของท่าน นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ เป็นพระสงฆ์สเปนและเป็นเพื่อนรุ่นแรกของนักบุญอิกญาซีโอ ผู้ก่อตั้งคณะเยสุอิต ท่านได้ประกาศพระวรสารในหลายประเทศ อาทิ อินเดีย อาณานิคมของโปรตุเกสในคาบสมุทรมาลายู อินโดนีเซีย และญี่ปุ่น ได้เดินทางไปจนถึงเมืองกัว (Goa) ประเทศอินเดีย ในปี ค.ศ. 1542 โดยออกเดินทางจากกรุงลิสบอน เมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1541 ใช้เวลา 13 เดือน ต่อมาได้เดินทางไป ที่มะละกาและเกาะโมลุกัส ที่มะละกาเมื่อท่านพบกับชาวญี่ปุ่นชื่อ **อันจิโร (Anjiro)** ซึ่งทำให้ท่านมีแรงบันดาลใจที่จะไปแพร่ธรรมที่ประเทศญี่ปุ่น ที่สุดท้ายท่านได้เดินทางมาถึงเมืองคาโกชิม่าเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 1549 การแพร่ธรรมของท่านที่ญี่ปุ่นบังเกิดผลดีมาก ต่อมาท่านทราบว่าวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีความคล้ายคลึงกับจีน ท่านจึงมีความปรารถนาที่จะเดินทางไปแพร่ธรรมในประเทศจีน

ความปรารถนาของท่านที่จะเดินทางเข้ามาในสยามนั้น เพราะต้องการเดินทางจากสยามไปประเทศจีนโดยอาศัยการติดต่อการค้าระหว่างสยามกับจีนในเวลานั้น เนื่องจากหนทางอื่นที่จะเข้าประเทศจีนนั้นเมื่ออุปสรรค อย่างไรก็ตาม นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ ไม่สามารถเข้าไปทั้งจีนและสยาม เพราะป่วยหนักและมรณภาพก่อน เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1552 ที่เมืองซานเซียน และวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 1553 ศพที่ไม่เน่าเปื่อยของท่านที่ถูกส่งมาถึงมะละกา และถูกส่งไปที่เมืองกัวในอินเดีย เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ. 1553 บางส่วนของร่างกายได้ถูกนำไปเป็นพระธาตุตามวิหารต่างๆ ในยุโรปด้วย

เมืองมะละกา เมืองมรดกโลกทางประวัติศาสตร์ ตอนใต้ของประเทศ เมืองที่บอกเล่าเรื่องราวในอดีต เมื่อครั้งที่ช่องแคบมะละกาเป็นศูนย์กลางการค้า เป็นดินแดนที่วัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออกมาบรรจบกัน ผสมผสานกลมกลืนกับวัฒนธรรมท้องถิ่น จนกลายเป็นวัฒนธรรมมะละกา มีสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของยุโรป และเอเชีย ผ่านตีความ

บ้านช่อง ที่ทำการรัฐบาล และโบสถ์ ตั้งแต่ยุคต้นของประวัติศาสตร์ ในคริสต์ศตวรรษ มาจนถึงยุคที่ตกเป็นอาณานิคมของโปรตุเกสและดัตช์ มาจนถึงยุคอังกฤษ

มะละกาถูกจัดให้เป็นเมืองมรดกโลกเมื่อปี 2008 แบ่งเขตที่ต้องอนุรักษ์เป็น 2 ส่วน คือ เขตเมืองเก่าที่ครอบคลุมเนินเขาวัดเซนต์ปอล ย่านการค้าเมืองเก่า หน่วยงานรัฐ พิพิธภัณฑ์ โบสถ์ซึ่งอยู่ในยุคชิโนโปรตุกีส และจีน ในช่วงศตวรรษที่ 16 และอีกส่วนเป็นบริเวณล้อมรอบที่จัดเป็นเขตกันชน บนถนนสายหลัก 4 สาย

จากความรุ่งเรืองของมะละกา ทำให้นักล่าอาณานิคมเข้ามาไม่ขาดสาย เริ่มตั้งแต่โปรตุเกส ที่ยึดครองในช่วงปี 1511-1641 ทำให้เกิดการก่อสร้างเมือง และดัตช์เข้าครอบครองต่อมาในปี 1641-1795 ซึ่งนับว่าเป็นยุคที่รุ่งเรืองต่อมากอังกฤษเข้ามาครอบครอง ในปี 1795-1941 แล้วถูกญี่ปุ่นยึดครองไป 3 ปี ก่อนอังกฤษจะเข้ามครอบครองอีกครั้ง และท้ายที่สุด มาเลเซียก็ประกาศอิสรภาพสำเร็จ ที่เมืองมะละกา

ด้านหน้าวัดมีรูปปั้นของนักบุญฟรังซิส เซเวียร์ ตั้งโดดเด่นอยู่ โดยมีช้างขาขาว สืบเนื่องจากในปี 1614 ได้มีการนำท่อนแขนนั้นไปที่กรุงโรม เพื่อให้สมเด็จพระสันตะปาปาประกาศเป็นนักบุญ ท่อนแขนที่แยกออกไปมีเลือดไหลออกมาจริง ต่อมามีการบูรณะ แต่ก็ถูกกิ่งไม้ขนาดใหญ่หักลงมาฟาด ทุกวันนี้รูปปั้นของท่านก็ยังไม่มีความเสียหาย

สำหรับตัววัดเซนต์ปอล สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1753 ปัจจุบันได้รับการปรับปรุงสถานที่ทำนบดินทางขึ้นในโอกาสเสด็จสมเด็จพะนางเจ้าเอลิซาเบธที่ 2 บริเวณพื้นที่โบสถ์เป็นหลุมฝังศพ จะมีป้ายศิลาขนาดใหญ่ที่จารึกประวัติของแต่ละหลุมศพวางพียงกำแพงอยู่ และที่นี่ยังเป็นสุสานของนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ ถึง 9 เดือนก่อนจะถูกนำไปไว้ที่เมืองกัว ประเทศอินเดีย

คอลิน โก นักประวัติศาสตร์คาทอลิก มาเลเซีย เล่าให้ฟังว่า “มะละกาเป็นเมืองที่รวมกลุ่มคริสตชนของประเทศมาเลเซีย เพราะที่นี่เป็นสถานที่แห่งแรกที่คริสตศาสนาได้เริ่มต้นขึ้น และความเชื่อทางศาสนาคริสต์ได้ถูกนำมาเผยแพร่ใน

ยุคของโปรตุเกส มีวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ อยู่ใจกลางเมือง มีวัดนักบุญเปโตรอยู่ทางด้านตะวันออกของเมือง ซึ่งเป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศมาเลเซีย สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1710 วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1849 จากนั้นได้สร้างวัดอีกหลังหนึ่งอยู่ริมแม่น้ำด้านเหนือเพื่ออุทิศแด่นักบุญเทเรซา ซึ่งเป็นวัดจีนที่สำคัญ สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1941 ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2

วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ เป็นสถาปัตยกรรมนีโอโกธิค สร้างขึ้นบนซากปรักหักพังของอารามโดมินิกัน ในยุคของโปรตุเกส จากประวัติศาสตร์เมืองมะละกาได้ถูกยึดโดยโปรตุเกส มีนักบวชหลายคณะจากประเทศโปรตุเกสเข้ามาในเมืองนี้ เช่น คณะฟรังซิสกัน คณะโดมินิกัน คณะออกัสติเนียน เป็นต้น

นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ เดินทางมาถึงมะละกา เมื่อ ค.ศ. 1545 ท่านได้ใช้เมืองมะละกาเป็นจุดศูนย์กลางในการเดินทาง ไปยังประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อการแพร่ธรรมภายในระยะเวลา 7 ปี ท่านไปที่เกาะโมลุกัสและเกาะอื่นๆ รวมถึงประเทศญี่ปุ่น แต่ความปรารถนาสูงสุดของท่านคือการได้ไปแพร่ธรรมที่ประเทศจีน แต่ท่านไม่สามารถทำตามความปรารถนาสำเร็จเพราะป่วยหนักและมรณภาพตั้งแต่เริ่มเข้าไปที่ประเทศจีน เมื่อ ค.ศ. 1552 ท่านได้สร้างวัดคาทอลิกหลายแห่งในมะละกา เมื่อร่างของท่านถูกส่งกลับมาจากซานเซียนประเทศจีน และได้ฝังอยู่ที่เนินเขาวัดเซนต์ปอล (Saint Paul's Hill) ระยะเวลาหนึ่ง เพราะศูนย์กลางของคณะเยสุอิตตั้งอยู่ที่นั่น และร่างของท่านถูกส่งไปยังเมืองกัว ประเทศอินเดีย ในปี 1553”

พระสังฆราชเซบัสเตียน ประมุขสังฆมณฑลป็นัว ประธานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่ง มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไน

พ่อเป็นพระสังฆราชแห่งป็นัวและป็นัวก็มีความใกล้ชิดกับประเทศไทยอยู่เสมอมา พ่อเป็นพระสังฆราชปกครองทั้งหมด 5 รัฐ คือ กลันตัน เบรัก เกอดะฮ์ ปะลิส และป็นัว รัฐทั้งหมดนี้มี 4 รัฐที่ติดกับพรมแดนในภาคใต้ของประเทศไทย พ่อเป็นพระสังฆราชองค์ที่ 5 ของสังฆมณฑลป็นัว และมากไปกว่านั้นสังฆมณฑลป็นัวนี้มีความสัมพันธ์กับผู้คนทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานกับพระศาสนจักรของประเทศไทย และย้อนกลับไปได้ประมาณ 200 ปี หรือมากกว่านั้นในชุมชนหนึ่งของยูเรเซียนที่ภูเก็จพวกเขาได้เดินทางมาที่ป็นัวนี้จึงทำให้เรามีเชื้อชาติมีความสัมพันธ์กับพี่น้องชาวภูเก็จ และยังมียุทธกลาง (บ้านเณรใหญ่ป็นัว) ที่ดูแลโดยคุณพ่อชาวฝรั่งเศส โดยบ้านเณรแห่งแรกนั้นเคยตั้งอยู่กรุงศรีอยุธยา และต่อมาย้ายมาที่ป็นัวแห่งนี้ด้วยเช่นกัน บ้านเณรแห่งนี้คือบ้านเณรของภูมิภาคซึ่งมีสามเณรจำนวนมากจากประเทศไทย เวียดนาม

เมียนมา บางคนจากกัมพูชา ที่เหลือจากมาเลเซีย เกาะบอร์เนียว ซาบะฮ์ ซาราวะก์ สิงคโปร์ พวกเราได้ผ่านบ้านอบรมเหล่านั้นมาเป็นระยะเวลาหลายร้อยปีในบ้านเณรแห่งนี้ ซึ่งในขณะนี้เรียกว่า “วิทยาลัยแห่งมรดกสักขี” เพราะเรามีพระธาตุจำนวนมากของบรรดาอดีตสามเณรและพระสงฆ์ที่เคยเรียนอยู่วิทยาลัยแห่งนี้ผู้ที่ได้เป็นมรดกสักขีโดยเฉพาะในประเทศเวียดนาม กัมพูชา และเกาหลี พ่อมีความยินดีที่กลุ่มสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยได้มาเยี่ยมชมสถานที่ของเรา ถ้าพวกเราได้ไปที่พิพิธภัณฑ์ของวิทยาลัยกลาง บ้านเณร และวัดต่างๆ ในสังฆมณฑลเป็นพิเศษในป็นัวและเกอดะฮ์ ก็จะพบว่าประเทศไทยกับมาเลเซีย และสังฆมณฑลนี้มีความคล้ายคลึงกัน

ในพระศาสนจักรในประเทศมาเลเซียมี 9 สังฆมณฑล 3 แห่งที่ซาบะฮ์ 3 แห่งที่ซาราวะก์ ที่เกาะบอร์เนียว และอีก 3 แห่งที่แหลมมลายู ซึ่งพวกเราวมกันเป็นสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งมาเลเซีย มีพระสงฆ์อาวุโสหลายท่านของเราและบรรดาพระสังฆราชในประเทศไทย ล้วนเป็นศิษย์เก่าบ้านเณรใหญ่ป็นัว พ่อมีความยินดีที่เรามาร่วมฉลองทำนนักบุญอันนา ที่บูกิต เมอร์ตาจัม

(Bukit Mertajam) ซึ่งมีผู้แสวงบุญมากมาย จากประเทศไทย และหลายประเทศในเอเชีย เราได้รับการอวยพรจากการเคลื่อนไหวของผู้คน ในสังคมชนบทแห่งนี้ ผู้อพยพย้ายถิ่น ผู้ลี้ภัย ผู้ที่มีเอกสารถูกต้องและผู้ที่ไม่เอกสาร เรามี โรงเรียนสำหรับลูกหลานผู้ลี้ภัยจากประเทศไทย ที่นี่ พระศาสนจักรที่นี่ไม่ได้ทอดทิ้งใครเลย แต่ พระศาสนจักรที่นี่ต้อนรับช่วยเหลือผู้คนทุก ศาสนา ถ้าเราไปวัดนักบุญอันนา เราจะพบผู้ แสวงบุญที่ไม่ใช่แค่คาทอลิก พวกเขาเป็นชาว พุทธ ลัทธิเต๋า ฮินดู และมาจากทุกศาสนา ปีนี้ จึงเป็นที่ที่มีชีวิตชีวา มีความแตกต่างกันอย่าง มากของเชื้อชาติ วัฒนธรรม ศาสนา เพราะเหตุ นี้ ประเทศมาเลเซียได้ถูกกล่าวว่า “เป็นเอเชีย ที่แท้จริง”

พ่อขอขอบคุณมาก ขอพระเจ้าทรง อวยพรประเทศไทย พระศาสนจักรในเมืองไทย เราทุกคนต่างร่วมภาวนาให้กับเด็ก 13 คนที่ได้ รับการช่วยเหลือจากการติดอยู่ในถ้ำออกมาได้ อย่างปลอดภัย และสำหรับการร่วมมือช่วยเหลือ กัน พวกเรา่วมให้กำลังใจเป็นหนึ่งเดียวกัน ช่วยเหลือพวกเขาที่เสี่ยงภัย เรายังคงร่วมสร้าง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างพระศาสนจักรใน ประเทศไทยและพระศาสนจักรในมาเลเซีย เรา พบปะกันบ่อยครั้งที่ประเทศไทยในการประชุม สหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC) เพราะประเทศไทยนั้นได้ให้การต้อนรับอย่างดี ที่สุดในเอเชีย ในการประชุมต่างๆ มากมาย

วิทยาลัยกลา (บ้านเลขใหญ่ป็น)

บ้านเลขที่นี้เป็นเฉพาะของพระ
ศาสนจักรในประเทศมาเลเซีย แต่เรามี 2
สามเณรไทยจากพระสังฆราชคณะพระมหาไถ่
พระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา ประมุข
สังฆมณฑลอุบลราชธานี ส่งมาเรียนเพื่อพัฒนา
ภาษาอังกฤษ

สภาพระสังฆราชที่ไม่ใช่แค่ประเทศ
มาเลเซีย แต่เป็นสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่ง มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไน (Catholic
Bishops' Conference of Malaysia,
Singapore and Brunei) และพ่อเอง (พระ
สังฆราชเซบัสเตียน) ก็เป็นประธานสภาพระ

สังฆราชคาทอลิกฯ นี้ สำหรับสภาพระสังฆราช
คาทอลิกแห่ง มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไน
มี 3 ท่าน โดยพระสังฆราช 1 ท่านจากบรูไน 1
ท่านจากสิงคโปร์ และ 9 ท่านจากมาเลเซีย รวม
เป็น 11 ท่านในสภาฯ นี้ และเรามีความหวังอย่าง
ยิ่งที่จะมีการร่วมประชุมสมัชชาพระสังฆราชแห่ง
เอเชียครั้งที่ 1 เพราะเมื่อ 50 ปีที่แล้วเราได้เริ่ม
มีการก่อตั้งสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย
(FABC) ซึ่งยังอยู่ในการวางแผนการดำเนินงานอยู่
ยังไม่มีข้อตกลงที่เป็นทางการ เรายังหวังว่าน่าจะ
มีการร่วมเสวนาศาสนสัมพันธ์ในทุกศาสนาใน
ทวีปเอเชีย โดยผู้นำศาสนาต่างๆ

พบเจ้าอาวาสวัดเซนต์แอนน์ ป็นัว มวชินญอร์เฮนรี ลาโจ วัดเซนต์แอนน์ : ศูนย์รวมแห่งความเชื่อ

ประวัติความเป็นมาของวัดเซนต์แอนน์
นี้สร้างขึ้นโดยมิชชันนารีชาวฝรั่งเศส คณะมิสซัง
ต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ตามที่พ่อได้ยืม
มาในอดีตว่ามีพระสงฆ์สองท่าน หนึ่งท่านมาที่
ประเทศมาเลเซีย และอีกท่านไปที่คิวเบก ประเทศ
แคนาดา และพวกท่านได้ก่อสร้างวัดเซนต์แอนน์
ในทั้งสองที่ สำหรับที่มาเลเซียนี้ท่านได้ซื้อที่ดิน
ประมาณเกือบ 70 ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่กว้างขวางมาก
โดยสร้างวัดหลังแรกไว้ที่บนเนินเขาซึ่งเป็นที่ยึด
ขึ้นส่วนของวัดหลังเก่าไว้ที่นี่ และหลังจากนั้น
มีหลายคนอาจจะขึ้นไปวัดยากลำบากจึงสร้าง
วัดอีกหลังเป็นหลังที่สองในพื้นที่ข้างล่างนี้แทน
ในปี 1888 และหลังที่สามเป็นวัดหลังใหญ่ที่เห็น
อยู่ในปัจจุบันนี้

ไขหวัดใหญ่...ติดต่อง่าย แต่ป้องกันไม่ยาก

แพคเกจวัคซีนป้องกัน โรคไขหวัดใหญ่

1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2561

แพคเกจ 1

วัคซีนป้องกันโรคไขหวัดใหญ่

4 สายพันธุ์

A/H1N1 A/H3N2 B/Yamagata B/Victoria

อายุน้อยกว่า 9 ปี (ฉีด 2 เข็ม) ราคา 1,200.- บาท
ราคา 1,120.- บาท

ไม่รวมค่าแพทย์
และค่าบริการ

อายุมากกว่า 9 ปี (ฉีด 1 เข็ม) ราคา 600.- บาท
ราคา 560.- บาท

ไม่รวมค่าแพทย์
และค่าบริการ

อายุ 15 ปี ขึ้นไป (ฉีด 1 เข็ม) ราคา 950.- บาท
ราคา 890.- บาท

รวมค่าแพทย์
และค่าบริการ

แพคเกจ 2

วัคซีนป้องกันโรคไขหวัดใหญ่

3 สายพันธุ์

A/H1N1 A/H3N2 B/Yamagata or B/Victoria

อายุ 15 ปี ขึ้นไป (ฉีด 1 เข็ม) ราคา 850.- บาท
ราคา 790.- บาท

รวมค่าแพทย์และค่าบริการ

สอบถามรายละเอียดได้ที่

- ศูนย์ตรวจสุขภาพ โทร. 0 2838 5555 ต่อ 30298-99
- คลินิกสุขภาพเด็ก แผนกกุมารเวชกรรม โทร. 0 2838 5555 ต่อ 10225-6, 10242, 10245

120th ST. LOUIS HOSPITAL

Anniversary • 1898 - 2018

0 2838 5555

www.saintlouis.or.th

สาเหตุที่ทำให้วัดเซนต์แอนน์เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงคือ หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้มีบรรดาผู้ศรัทธาจำนวนมากมาร่วมฉลองวัดเซนต์แอนน์ จนในปี 1920 จำนวนของผู้มาร่วมแสวงบุญเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และสิ่งสำคัญคือวัดเซนต์แอนน์เป็นจุดศูนย์รวมแห่งความเชื่อ และได้เกิดอัศจรรย์มากมายแก่ผู้มาแสวงบุญ สิ่งต่างๆ มากมายได้เกิดขึ้นในชีวิตของเขา และหลายคนได้รับการรักษาให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ เมื่อมาขอที่วัดเซนต์แอนน์นี้ และนี่ทำให้วัดแห่งนี้เป็นที่รู้จักมีชื่อเสียงและจำนวนผู้มาแสวงบุญเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี และเป็นที่รู้จักกับบรรดาชาวต่างชาติ มีผู้แสวงบุญจากประเทศไทยก็มาร่วมฉลองที่วัดเซนต์แอนน์ทุกๆ ปี และยังมีจากประเทศอินโดนีเซีย จากมาเลเซียตะวันออก จากมาเก๊า จากกัมพูชา และแน่นอนชาวสิงคโปร์จะมาที่วัดเซนต์แอนน์เป็นประจำ

โดยปกติส่วนใหญ่แล้วบรรดาผู้แสวงบุญมาเพื่อสวดภาวนา มาเพื่อวอนขอท่านนักบุญอันนา มาที่สักการสถานเพื่อจะได้จุดเทียน ถวายช่อดอกไม้ และสวดภาวนา ซึ่งนักบุญอันนามีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของทุกคนในบริเวณแห่งนี้ หรือบางคนจะขึ้นไปสวดภาวนาที่วัดหลังเก่าบนภูเขา และจากการสวดภาวนาของพวกเขาเหล่านั้นพวกเขาก็ได้รับคำตอบจึงทำให้ผู้คนมาวอนขอและสวดภาวนาอยู่สม่ำเสมอ

การเตรียมงานฉลองวัดเซนต์แอนน์ เราเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม เริ่มที่จะเตรียมการฉลองว่าควรจะทำอย่างไร มีการประชุมกันหลายครั้งเพื่อเตรียมงาน ซึ่งทางที่ประชุมก็ได้มีการเสนอให้มีการภาวนา 7 วันก่อนวันฉลองในความต้องการต่างๆ ของประชาชน ภาวนาเพื่อจะเตรียมตัวเราแต่ละคน ภาวนาสำหรับปัญหาต่างๆ ภาวนาสำหรับอาสาสมัครที่ทำงานที่นี่ เราภาวนาเพื่อบรรดาเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตำรวจ

นักดับเพลิง เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานฉลองนี้ และคณะกรรมการจัดงานก็จะมี การเข้าเฝ้าเพื่อเตรียมตัวเตรียมจิตใจที่จะสามารถปฏิบัติงานบริการให้การดูแลบรรดาผู้มาร่วมฉลองวัดเซนต์แอนน์ได้อย่างดี พ่อจะบอกกับคณะกรรมการของพ่ออยู่เสมอว่า “ผู้คนที่มาร่วมแสวงบุญไม่ได้มาเพื่อจะพบเรา แต่พวกเขามาเพื่อพบท่านนักบุญอันนา ดังนั้นเราจะช่วยเหลือบริการพวกเขาให้สามารถมาร่วมภาวนาและพบท่านนักบุญอันนา พวกเราต้องต้อนรับพวกเขาและ เป็นพันธกิจเป็นกระแสเรียกของเราที่ได้รับจากพระเจ้า ที่เราต้องปฏิบัติพันธกิจนี้อย่างดีที่สุด” นี่เป็นการเตรียมตัวฝ่ายชีวิตจิต แต่เราก็ต้องเตรียมตัวฝ่ายร่างกาย การให้บริการนี้เรารู้ว่าบรรดาผู้สูงอายุจะมาร่วมแสวงบุญที่นี่ เราต้องเตรียมอุปกรณ์ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกพวกเขา เราต้องเตรียมที่สำหรับจอดรถสำหรับผู้ให้การดูแลเป็นพิเศษ เราจะต้องเตรียมที่สำหรับ

เด็กๆ รวมทั้งการพยาบาลและความช่วยเหลือฉุกเฉิน ทั้งแพทย์และพยาบาล ซึ่งเราจะต้องเตรียมความจำเป็นพื้นฐานให้กับพวกเขา สำหรับการเตรียมตัวด้านการเทศน์ เราเตรียมบทเทศน์ที่หลากหลายและเราไม่ต้องการที่จะโจมตีใครหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งผู้ที่มาร่วมแสวงบุญนี้ไม่ใช่แค่เพียงคริสตชนคาทอลิกโดยประมาณ 50-60% หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่ใช่คาทอลิกเป็นพี่น้องชาวพุทธและฮินดูมาที่วัดแห่งนี้ ซึ่งการเทศน์ของเราจะต้องเป็นเรื่องเปิดกว้าง และไม่ต่อต้านพวกเขาเพราะทุกคนนั้นมีส่วนร่วมในการเฉลิมฉลองนี้ และเราก็ต้อนรับทุกคนโดยวัดก็ได้เปิดต้อนรับทุกคนที่จะมาร่วมแสวงบุญ และนี่คือสิ่งที่เราปฏิบัติและบริการผู้คน

ของถวายขอบพระคุณพระเจ้า

สถานที่ที่วัดเซนต์แอนน์จะมีสถานที่ที่เราเรียกว่า ของถวายแก่นบน (votive offering) ที่บรรดาผู้ที่มาขอคำภาวนาจากพระสงฆ์ช่วยสวดภาวนาให้พวกเขามีลูก และเมื่อพวกเขามีลูกเขา

จึงนำเปลเลี้ยงลูกมาถวายให้ที่วัดเซนต์แอนน์ เป็นสัญลักษณ์ที่พวกเขาได้มีลูกและต้องการจะขอบพระคุณพระเจ้า มีหลายครอบครัวเลยที่เดียว อย่างเช่นมีครอบครัวจากประเทศไทย ในปีแรกเขามาสดภาวนาขอ ขอ ปีมต่อมาพวกเขานำลูกมาซึ่งพวกเขาได้ลูกแฝดและดีใจกันอย่างมากและเขาก็ได้นำซามมาถวาย ซึ่งสิ่งของเหล่านี้เป็นของถวายขอบพระคุณพระเจ้า และสิ่งเหล่านี้เพราะอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นผ่านทางคำเสนอวิงวอนของนักบุญอันนา ซึ่งเราเห็นของถวายที่เป็นเครื่องทองเครื่องเงินและมีค่ามากมาย ณ ที่นั้น

นักบุญอันนาต้อนรับทุกคนสัมผัสประสบการณ์แห่งความเชื่อ

ศูนย์อภิบาลแห่งการมาแสวงบุญของวัดเซนต์แอนน์ อยู่ภายใต้ดูแลของพระสังฆราชแห่งปารีส ซึ่งท่านเป็นผู้ดูแลความเป็นไปของวัดนี้ทั้งหมด เราไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรตามใจชอบ โดยกลุ่มองค์กรต่างๆ ของวัดมีขึ้นเพื่อช่วยเหลือให้การดำเนินงานและการอภิบาลของวัดเป็นไปอย่างราบรื่น โดยศูนย์สังฆมณฑลและงานแพร่ธรรมที่นี่ก็ได้ให้การดูแลทั่วสังฆมณฑล ไม่ว่าจะเงินบริจาคและเงินทำบุญที่ได้จากวัดเซนต์แอนน์จะส่งตรงเข้าที่สังฆมณฑลทั้งหมด เพราะผู้คนทั่วทุกสารทิศมาทำบุญที่นี่จึงไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าอาวาสวัดที่จะเก็บเงินหรือทุกอย่างไว้ ซึ่งเราได้มอบให้กับสังฆมณฑลเพื่อจะได้นำไปใช้ในงานอภิบาลแพร่ธรรมต่อไป

ช่วงสัปดาห์ก่อนฉลองวัดเซนต์แอนน์ เราจะเห็นผู้แสวงบุญจาก สิงคโปร์ ออสเตรเลีย ฮ่องกง ซึ่งเป็นพี่น้องชาวจีน เพราะในช่วงสัปดาห์หน้าจะมีคนมาแสวงบุญจำนวนมากในสัปดาห์ หลายคนไม่อยากจะมาในช่วงที่มีคนมากมาย พวกเขาจะ

มาก่อนโดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ไม่อยากเบียดเสียดกันแต่ช่วงสุดสัปดาห์นี้ถนนด้านหน้าวัดก็จะต้องปิด ไม่มีการจราจร แต่จะเป็นถนนสำหรับผู้ที่เดินทางมาแสวงบุญ ตำรวจจะคอยมาจัดการปิดถนนและมีการหลีกเลี่ยงการจราจรไปในเส้นทางอื่น

บรรดาสถานที่ก่อสร้างใกล้เคียงบริเวณวัดเซนต์แอนน์ก็ไม่ได้มีปัญหาเฉพาะต่างๆ ให้กับวัดเพราะก่อนที่พวกเขาจะก่อสร้างก็ได้ขออนุญาตทางวัดไว้เรียบร้อยแล้ว และเราก็พูดคุยกันอยู่เสมอจึงไม่มีปัญหาใดๆ

นักบุญอันนาได้รอและอ้าแขนต้อนรับทุกคนให้มาสัมผัสประสบการณ์แห่งความเชื่อในการทูลเสนอวิงวอนต่อพระเจ้าผ่านทางท่านนักบุญอันนา สิ่งที่ได้ช่วยให้ผู้คนมีสันติใจได้รับการรักษาคือบรรยากาศของวัดเซนต์แอนน์ที่เต็มไปด้วยสีเขียว ใช้ธรรมชาติบำบัด จึงขอต้อนรับทุกคนเข้ามาสัมผัส มาแสวงบุญเพื่อจะได้ฟื้นฟูชีวิตของเราและรู้ว่าเราได้รับพระพรมากมายจากพระเจ้า

พระศาสนจักรคาทอลิกปีนัง

ในความเป็นจริงพระศาสนจักรคาทอลิกปีนัง ของเรามีความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์อันแน่นแฟ้นกับราชอาณาจักรสยามตั้งแต่สมัยแรกเริ่ม วิทยาลัยกลาง เราคงทราบอยู่ในว่าในศตวรรษที่ 17 วิทยาลัยกลางนั้นตั้งอยู่ที่อยุธยา แล้วหลังจากนั้นย้ายไปที่ฮอนดัต และในปี 1810 จึงได้ย้ายมาอยู่ที่ปีนัง ในบ้านเณรแห่งนี้ ได้ให้การฝึกอบรมพระสงฆ์หลายท่านจากหลายประเทศในทวีปเอเชีย และบรรดาพระสงฆ์เหล่านั้นที่อบรมที่นี่ได้ส่งกลับไปประเทศเกาหลี เวียดนาม ประเทศไทย และหลายท่านก็ได้เป็นมรณสักขี จึงทำให้วิทยาลัยกลาง (บ้านเณรใหญ่) แห่งนี้มีนักบุญที่เคยอยู่ที่นี้ถึง 7 องค์ โดย 5 องค์เป็นชาวเวียดนาม และอีก 2 องค์เป็นชาวยุโรปที่ได้เป็นมรณสักขีในประเทศเกาหลี และ

ที่วัดน้อยของวิทยาลัยกลางนี้ได้มีพระธาตุของพวกท่านเหล่านั้นด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเจริญเติบโตของพระศาสนจักรในประเทศมาเลเซีย หลังจากที่เขาโปรตุเกสออกจากประเทศปีนังไป และพระศาสนจักรคาทอลิกก็กลับมาที่ประเทศนี้อีกครั้งหนึ่ง และมีความหวังว่ากลุ่มคริสตชนคาทอลิกของที่นี่จะเจริญเติบโตยิ่งขึ้นพร้อมกับกลุ่มคริสตชนชาวไทยด้วยเช่นกัน ที่นี่มีพระธาตุบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง พระสงฆ์และมรณสักขีชาวไทยด้วย (ตามหลักสูตรการเรียนเพื่อบวชเป็นพระสงฆ์ในสมัยนั้น **คุณพ่อนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง** เรียนที่บ้านเณรบางช้างเป็นเวลา 8 ปี และต้องทำหน้าที่ครูสอนศาสนาเป็นเวลา 4 ปี หลังจากนั้น จึงถูกส่งไปเรียนที่บ้านเณรใหญ่ที่

ปีนัง เป็นเวลาทั้งสิ้นอีก 6 ปี จึงได้รับศิลปวช
เป็นพระสงฆ์เมื่อวันที่ 24 มกราคม ค.ศ. 1926
ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ รวมเวลาที่
เรียนในบ้านเณรจนกระทั่งบวชเป็นพระสงฆ์ 18
ปี ชีวิตการฝึกฝนตนเองที่บ้านเณรใหญ่ที่ปีนังได้
รับการเอาใจใส่จากผู้ใหญ่ของบ้านเณรเป็นอย่างดี
จากรายงานการประชุมคณะที่ปรึกษาบ้านเณร
ใหญ่ที่ปีนัง คณะผู้ใหญ่ได้พิจารณาอนุมัติวันที่ 5
พฤษภาคม ค.ศ. 1923 ให้**สามเณรขุนกิม**
และเพื่อนสามเณรไทยของท่านอีก 4 คน ได้
รับศิลปวชชั้น “ศิลปโกน” สามเณรทั้ง 5 คนนี้
ได้แก่ **เบเนดิกโต ขุนกิม กฤษบำรุง เปาโล กลิน**
ผลสุวรรณ เปโตร กิ้น มิลลกุล เปโตร ถัง
ลำเจริญพร และอเล็กซานเดอร์ ปลาต วิเศษรัตน์
ได้รับศิลปโกนเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม ค.ศ.
1923 โดย**พระสังฆราชเมอแรล** ในปีต่อมา
(1924) สามเณรทั้ง 5 คนนี้ก็ได้รับอนุมัติให้รับ

ศิลปน้อย 4 ศิลคือ ศิลเปิดประตูโบสถ์ ศิลอ่าน
พระคัมภีร์ ศิลขับไล่ผีปีศาจ และศิลถือเทียน
เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน ค.ศ. 1924 พิธีดังกล่าว
ได้จัดให้มีขึ้นวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1924
โดยพระสังฆราชเมอแรลเช่นเดียวกัน วันที่ 16
สิงหาคม ค.ศ. 1925 เณรทั้ง 5 คน ได้รับศิลป-
วชชั้นซูปติอาโกโน (อุปานุสงฆ์) และวันที่ 24
กันยายน ค.ศ. 1925 ก็ได้รับศิลปวชชั้นติอาโกโน
(อนุสงฆ์ หรือสังฆานุกร) สังฆานุกรทั้ง 5 คน
ได้ออกเดินทางกลับประเทศไทยเพื่อรับศิลปวช
เป็นพระสงฆ์ โดยออกเดินทางจากปีนัง วันที่
11 มกราคม ค.ศ. 1926 โดยได้รับศิลปวชเป็น
พระสงฆ์วันที่ 24 มกราคม ค.ศ. 1926 ณ อาสนวิหาร
อัสสัมชัญ กรุงเทพฯ โดย**พระสังฆราช**
เรอเน แปร์วอส (ข้อมูลจาก งานศึกษากรณีคุณพ่อ
นิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง เป็นบุญราศีบาทหลวง
เปาโล สุระชัย ชุ่มศิริพันธุ์ แผนกประวัติศาสตร์

หอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ 2543/2000)

วิทยาลัยกลาง ในอดีตตั้งอยู่อีกสถานที่หนึ่งจนถึงปี 1980 ได้ย้ายมาอยู่ในสถานที่ปัจจุบันแห่งนี้ แต่หอประชุมและวัดน้อยแห่งนี้ได้มีมาก่อนนานแล้ว เราสามารถกล่าวถึงเมืองมะละกาเป็นสถานที่แรกเริ่มของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ที่แพร่ธรรมก่อร่างสร้างพระศาสนจักรคาทอลิก สร้างโรงเรียนในประเทศมาเลเซียแห่งนี้หลังจากที่โปรตุเกสออกไปจากประเทศ

พระศาสนจักรคาทอลิกที่ป็นในปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้เรามีคริสตชนคาทอลิกประมาณ 80,000 คน หรือ 10% ของประชากรในเมืองป็นทั้งหมด ที่ป็นคริสตชนคาทอลิกเรามีเทศกาลเฉลิมฉลองมากมายแต่วันฉลองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ วันฉลองท่านนักบุญอันนาใน

ช่วงปลายเดือนกรกฎาคม และเราทราบว่านักบุญอันนาท่านเป็นมารดาของ(แม่พระ) พระนางมารีย์และทำไมถึงเป็นเทศกาลเฉลิมฉลองที่ยิ่งใหญ่ก็เพราะว่า มีอัศจรรย์เกิดขึ้นมากมายผ่านทางท่านนักบุญอันนา และทำไมวัดเซนต์แอนน์ (นักบุญอันนา) ถึงกลายเป็นที่จาริกแสวงบุญไม่ใช่แค่เพียงคริสตชนคาทอลิกชาวมาเลเซียแต่สำหรับผู้คนทั่วไปในภูมิภาคนี้ ในทุกปีเราจะมีผู้แสวงบุญประมาณ 50,000-100,000 คน ทั้งผู้ที่เป็นคาทอลิกและไม่ใช่ ต่างมาร่วมเฉลิมฉลองในวันฉลองนักบุญอันนา ซึ่งในการเฉลิมฉลองเราจะมีการจัดเทียนต้นใหญ่ซึ่งผู้แสวงบุญจะร่วมเดินขบวนแห่ ร่วมเดินรูป 14 ภาค และออกไปร่วมสวดภาวนาแต่ท่านนักบุญอันนา ซึ่งเป็นเทศกาลที่ผู้คนจำนวนมากรู้จักไม่ใช่แค่ในประเทศแต่ในระดับต่างประเทศด้วย ถ้าพวกเราสามารถมาร่วมฉลองนักบุญอันนาในวันช่วงก่อนสิ้นเดือน

กรกฎาคม เราจะสามารถรับรู้และสัมผัสกับผู้คนมากมาย รวมทั้งการแสดงออกทางความเชื่อและกิจวัตรที่มิใช่แค่มีต่อนักบุญอันนา แต่รวมถึงองค์พระเยซูคริสต์เจ้าและบรรดานักบุญทั้งหลายด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเชื่อของพี่น้องคริสตชนคาทอลิกในประเทศแห่งนี้ด้วย ในปีนั้นเราโชคดีที่มีกลุ่มคริสตชนคาทอลิกที่ใหญ่และมั่นคง รวมทั้งประวัติศาสตร์ของเราที่ต้องกล่าวถึงประเทศไทยในทุกครั้ง เพราะในประวัติศาสตร์เรามีกลุ่มคริสตชนชาวยูเรเซียนที่ย้ายจากเกาะภูเก็ตมาอยู่เกาะปีนังแห่งนี้ในปี ค.ศ. 1810 และได้สร้างวัดใหญ่ชื่อ วัดแม่พระปฏิสนธินิรมล ได้สร้างโรงเรียนและสุสานที่นั่น

การแพร่ธรรมของชาวสาในปีนั้น

ในปีนั้นมีการแพร่ธรรมที่เข้มแข็ง มีกิจกรรมมากมาย รวมทั้งงานสังคมนาสงเคราะห์ในหลายๆ สังฆมณฑลและหลายวัดที่นี่ ได้

มีการตั้งกลุ่มช่วยเหลือ หนึ่งในนั้นชื่อ “บ้านแห่งแสงสว่าง” (Light house) ที่จริงแปลว่า ประภาคาร ที่ช่วยเหลือด้านอาหารสำหรับผู้ตกทุกข์ได้ยาก รวมทั้งการให้คำปรึกษากับพวกเขา และยังมีการฝึกให้การอบรมกับผู้ไร้ที่อยู่อาศัย หรือผู้ที่เคยติดยาเสพติด ในวิชาชีพที่เขาสามารถกลับไปทำงานและใช้ชีวิตในสังคมได้อีกครั้งหนึ่ง เรายังมีบ้านนักบุญโยเซฟที่เป็นบ้านเด็กกำพร้า และนี่คือพันธกิจของเราที่ช่วยเหลือสังคมของเราไม่ว่าเขาจะเป็นคาทอลิกหรือไม่ก็ตาม ซึ่งมีองค์กรคาทอลิกมากมายเกิดขึ้นและที่สำคัญก็คือ กิจกรรมเหล่านั้นได้ดำเนินงานโดยบรรดาอาสาสมัครซึ่งหลายคนได้ตั้งใจทำงานอย่างดีเพราะมิใช่แค่ช่วยเหลือผู้คนแต่เป็นการอุทิศตนเพื่อพระเจ้าอีกด้วย โดยพวกเขาไม่ได้หวังที่จะได้เงินเดือนแต่พวกเขาตั้งใจทำงานอุทิศตนเพื่อพระศาสนจักรคาทอลิกของเรา

ย่านจอร์จทาวน์สี่สັນของปีนังเป็นเมืองมรดกโลก

ย่านจอร์จทาวน์ นอกจากจะเป็นเมืองมรดกโลกที่มีบ้านยุคเก่าสโตนีโพรตุกิสแล้วยังมีภาพวาดแนวสตรีทอาร์ตให้เดินถ่ายภาพมากมาย นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมอีกที่หนึ่ง ซึ่งแน่นอนว่าถ้ามาถึงที่นี่แล้วก็อย่าพลาดการมาเยี่ยมชม

มามะเลเชียรอบนี้ ทั้งเหนื่อย ทั้งร้อน ทั้งต้องพจญกับข้อจำกัดมากมาย แต่พระก็ตอบแทนน้ำใจดีของเราเสมอ ด้วยเรื่องราวที่สมบูรณ์แบบในวันสุดท้ายของการมาของ**พระสังฆราชเซบัสเตียน** และการได้ไปไหว้แม่พระที่วัดแม่พระปฏิสนธินิรมล วัดที่ชาวไทยทางภาคใต้คุ้นเคย

เรายอมรับว่า หลังจากนี้เราคงมองประเทศมาเลเซียด้วยสายตาที่เปลี่ยนไป เป็นการเปลี่ยนที่เข้าใจมากขึ้น รักและผูกพันมากขึ้น พระคุณเจ้าบอกกับเราว่า “ปีนังเป็นเมืองที่มีความหลากหลาย มาเลเซียก็เช่นกัน ความสวยงามมาจากความหลากหลาย แต่อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ” มาเลเซียไม่ใช่แค่ประเทศที่เราไปประเทศที่ 6 ในโครงการนี้แต่มาเลเซียได้สรุปเรื่องราวของทุก ๆ ที่ด้วยคำเดียวกันกับพระคุณเจ้า เพราะความหลากหลายของเอเชีย เราจึงเห็นพระพรของพระที่หลังและทอดลงมายังทุกแผ่นผืนดินที่พระองค์ทรงสร้าง **ซั**

จดหมายของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ถึง “ประชากรของพระเจ้า”

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงตอบรายงานใหม่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศของนักบวชและการปิดบังของพระศาสนจักร ในจดหมายไม่ได้เข้าข้างใครออกใคร แต่ถึงประชากรของพระเจ้า พระองค์ทรงเรียกร้องพระศาสนจักรให้มีความใกล้ชิดกับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อโดยให้ความช่วยเหลืออาหารต่อพวกเขา โดยพระองค์ขอร้องให้สวดภาวนาและจำศีลอดอาหารเพื่อใช้โทษบาปสำหรับ “ความโหดร้าย” ดังกล่าว

“ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วน ก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย” (1คร 12:26) คำพูดของนักบุญเปาโลต้องก้องกังวานในหัวใจของทุกคน ดังที่ข้าพเจ้าทราบมาอีกครั้งหนึ่งถึงความทุกข์ทรมานของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการถูกละเมิดทางเพศได้รับ ซึ่งมีนักบวชจำนวนไม่น้อยทีเดียวที่**ใช้อำนาจและมโนธรรมในทางที่ผิด** พวกเขาก่ออาชญากรรมที่สร้างบาดแผลร้ายลึกก่อให้เกิดความเจ็บปวดต่อผู้ใดที่รับอำนาจโดยเฉพาะผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ แต่มีผลกระทบไปถึงครอบครัวและสังคมของผู้ที่ทั้งมีความเชื่อและไม่มี ความเชื่อด้วย เมื่อมองย้อนหลังกลับไปดู

ไม่ปรากฏเลยว่าจะมีความพยายามที่จะขอโทษหรือที่จะเยียวยารักษาบาดแผลอย่างพอเพียง แต่เมื่อมองไปข้างหน้าเราจะต้องทำทุกอย่างเพื่อสร้างวัฒนธรรมที่สามารถป้องกันมิให้เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นอีก และต้องป้องกันความเป็นไปได้ที่จะมีการปกปิดกัน และกระทำซ้ำกันต่อไปอีกด้วย ความเจ็บปวดของเหยื่อและครอบครัวของพวกเขาก็เป็นความเจ็บปวดของเราด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่เราจำต้องยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงการปวารณาของเราที่จะสร้างหลักประกันในการคุ้มครองเด็ก/ผู้เยาว์และผู้ใหญ่ที่เปราะบางอาจตกอยู่ในภัยอันตราย

1. ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์...

เมื่อไม่กี่วันมานี้สื่อสังคมได้มีการรายงานสู่สาธารณะเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการละเมิดทางเพศ นับพันคนจากการใช้อำนาจที่ผิดๆ ของผู้ที่อยู่ในฐานะที่เหนือกว่าและมโนธรรมที่บิดเบือนของบรรดาบรรพชิตในช่วงเวลาประมาณ 70 ปีที่ผ่านมา แม้จะพูดได้ว่าคดีส่วนใหญ่เกิดขึ้นในอดีต แต่เมื่อเวลาผ่านไปเราเพิ่งจะมาทราบถึงความเจ็บปวดของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเหล่านั้น เราทราบว่าบาดแผลเหล่านั้นไม่ได้เลือนลางหายไป ซึ่งเราจำเป็นต้องประณามการกระทำอันเหี้ยมโหดเหล่านั้นพร้อมกับร่วมมือกันในการถอนรากถอนโคนให้พ้นจากวัฒนธรรมแห่งความตายนี้ ซึ่งบาดแผลเหล่านี้ไม่อาจที่จะเลือนลางไปได้ ความเจ็บปวดในหัวใจของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเหล่านี้ ซึ่งร้องส่งเสียงขึ้นสู่สวรรค์ได้ถูกปล่อยปลະละลายมาช้านาน หรือถูกทำให้เงียบไปแบบคลื่นกระทบฝั่ง แต่กลับตรงกันข้าม เสียงร้องของพวกเขามีพลังมากกว่ามาตรการทุกอย่างที่คํานึงคิดขึ้นเพื่อที่จะกลบเสียงร้องดังกล่าว หรือแม้การกระทำใดที่มีแต่จะทำให้ความผิดอันร้ายแรงยิ่งขึ้นด้วยการสมรู้ร่วมคิดต่าง ๆ นานา พระเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องนั้นแล้วพระองค์ทรงทำให้เราเห็นอีกครั้งหนึ่งว่าพระองค์ทรงอยู่ข้างใคร บทเพลงของแม่พระยังคงใช้การได้ดีอยู่และยังคงก้องกังวานอย่างเจียบๆ ตลอดกาลแห่งประวัติศาสตร์ เพราะพระเจ้าทรงรำลึกถึงคำสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้กับบรรพบุรุษของเรา “พระองค์ทรงยกพระกรแสดงพระอานุภาพทรงขับไล่ผู้มีใจมักใหญ่ใฝ่สูงให้กระจัดกระจายไป ทรงคว่ำผู้มีอำนาจจากบัลลังก์ และทรงยกย่องผู้ต่ำต้อยให้สูงขึ้น พระองค์

ประทานสิ่งดีทั้งหลายแก่ผู้อดอยาก ทรงส่งเศรษฐีให้กลับไปมือเปล่า” (ลก 1:51-53) เรารู้สึกอายเมื่อตระหนักว่าวิถีการดำเนินชีวิตของเราได้ปฏิเสธและยังคงปฏิเสธต่อไปกับถ้อยคำที่อ้างนี้

พร้อมกับความละอายและการเป็นทุกข์เสียใจเรายอมรับว่าในฐานะที่เป็นชุมชนพระศาสนจักรเราไม่ได้ยืนอยู่ในจุดที่เราควรจะต้องยืนอยู่ เราไม่ได้จัดการปัญหาทั้งหมดที่ทั้งๆ ที่รู้ถึงความหนักหน่วงและความร้ายแรงของความเสียหายที่มีผลกระทบต่อหลายชีวิต เราไม่ได้แสดงการดูแลเอาใจใส่ต่อเด็ก/ผู้เยาว์ เราทอดทิ้งพวกเขา ข้าพเจ้าขอใช้คำพูดของ **พระคาร์ดินัลรติงเกอร์** ในขณะที่มีการเดินรูป 14 ภาคในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์เมื่อปี ค.ศ. 2005 พระองค์ทรงรำลึกถึงเสียงร้องความเจ็บปวดของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อจำนวนมากโดยอุทานว่า “ความสกปรกในพระศาสนจักรช่างมากมายเหลือเกิน แม้ในหมู่พระสงฆ์ซึ่งควรที่จะเอาพระคริสตเจ้าเป็นสรณะแต่พระองค์เดียว! พวกเขาช่างเย่อหยิ่งและพึงพอใจในตัวเองเพียงใด! พระคริสตเจ้าถูกทรยศจากศิษย์ของพระองค์ การรับพระกายและพระโลหิตของพระองค์อย่างไม่สมควร แน่หนอนว่าเป็นความทุกข์ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระผู้ไถ่ทรงได้รับซึ่งทีมแห่งหัวใจของพระองค์ เราได้แต่เรียกร้องจากหัวใจแห่งหัวใจเราว่า กีรีเอ เอเลอีซอน - ข้าแต่พระเจ้า โปรดเมตตาเทอญ (เทียบ มธ 8:25)” (การเดินรูปภาคที่ 9)

2. อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย

ความหนักหนาสาหัสของทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเรียกร้องให้เราต้องตระหนักถึงความจริงอย่างละเอียดโดยถ้วนหน้ากัน ในขณะที่มีความสำคัญ

และมีความจำเป็นสำหรับการเดินทางแห่งการกลับใจเพื่อทราบถึงความจริงที่เกิดขึ้น แต่เท่านี้ยังไม่พอ ทุกวันนี้เราได้รับการท้าทายในฐานะที่เป็นประชากรของพระเจ้าให้รับรู้ถึงความเจ็บปวดแห่งบรรดาพี่น้องชายหญิงของเราที่ได้รับบาดเจ็บทั้งทางกายและจิตใจ หากในอดีตคำตอบของเราคือการละเลย วันนี้เราต้องการความเอื้ออาทรในความหมายที่ล้าลึกและท้าทาย ซึ่งต้องเป็นวิถีทางของเราในการสร้างประวัติศาสตร์ทั้งที่เป็นปัจจุบันและอนาคต นั่นคือบรรยากาศที่มีความขัดแย้ง ความตึงเครียด และที่สำคัญที่สุด เหตุที่ถูกละเมิดทุกคนสามารถเข้าถึงมือที่ยื่นมาปกป้องพวกเขาและช่วยบรรเทาความเจ็บปวดของพวกเขา (เทียบ *Evangelii Gaudium*, ข้อ 228) ความเอื้ออาทรดังกล่าวเรียกร้องให้เราประณามทุกสิ่งทุกอย่างที่ก่อให้เกิดอันตรายกับอัตลักษณ์ของบุคคล ต้องเป็นความเอื้ออาทรที่เรียกร้องเราให้ต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการคอร์รัปชันฝ่ายจิต คอร์รัปชันฝ่ายจิตเป็น “รูปแบบของอาการตาบอดที่ขอบอยู่อย่างสบายพอใจในตัวเอง ยอมรับได้ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นการหลอกลวง การทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง การเห็นแก่ตัว รวมถึงรูปแบบต่างๆ ที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง เพราะว่าแม้แต่ซาตานก็ยังจำแลงตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง” (2คร 11:14) (*Gaudete et Exsultate*, 185) นักบุญเปาโลเตือนให้เราอยู่กับผู้ที่มีทุกข์นั้นเป็นทัศนคติที่ดีที่สุดในการเอาชนะความพยายามที่จะซ้ำแบบคำพูดของกาอินที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ต้องคอยดูแลน้องชายของข้าพเจ้าด้วยหรือ?” (เทียบปฐม 4:9)

ข้าพเจ้าตระหนักดีถึงความพยายามและผลงานที่กำลังทำกันอยู่ในภูมิภาคต่างๆ

ของโลกเพื่อคัดค้านมาตรการจำเป็นในการสร้างหลักประกันความปลอดภัยและการคุ้มครองการมีชีวิตที่ดีของเด็กและผู้ใหญ่ที่มีความเสี่ยง รวมถึงไม่มีการยอมปล่อยปละละเลยและจัดการให้ผู้ที่กระทำความผิดหรือพยายามปกป้องผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบ เราชักชวนไปใน การนำกฎระเบียบมาใช้ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ข้าพเจ้าก็มั่นใจว่าสิ่งนี้จะช่วยสร้างวัฒนธรรมที่ดีกว่าในการเอาใจใส่ดูแลเด็ก/ผู้เยาว์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต พร้อมกับความพยายามดังกล่าวทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปควรรู้สึกว่ามีส่วนในการเปลี่ยนแปลงของพระศาสนจักรและสังคมซึ่งเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงนี้เรียกร้องให้ทุกคนกลับใจซึ่งทำให้เรามองเห็นทุกสิ่งดังที่พระคริสตเจ้าทรงเห็น เฉกเช่นที่นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 พระสันตะปาปาทรงขอบกล่าวบ่อยๆว่า “หากเราเริ่มต้นใหม่อย่างแท้จริงในการพิชิตพระองค์ พระคริสตเจ้า เราต้องเรียนรู้จักพระองค์โดยเฉพาะอย่างยิ่งใบหน้าของเขาละเล่านที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะเป็นเฉกเช่นพวกเขา” (*Novo Millennio Ineunte*, 49) เพื่อที่จะเห็นสิ่งต่างๆ อย่างที่พระคริสตเจ้าเห็น เพื่อที่จะอยู่ในสถานที่ที่พระคริสตเจ้าต้องการให้เราอยู่ เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของการกลับใจในการประทับอยู่ของพระองค์ เพื่อที่จะทำเช่นนั้นได้การ **สวดภาวนาและการใช้โทษบาปจะช่วยให้** ข้าพเจ้าขอเชิญชวนประชากรของพระเจ้าให้ใช้โทษบาป สวดภาวนา และจำศีลอดอาหาร โดยการปฏิบัติตามพระบัญชาของพระคริสตเจ้า นี่จะเป็นการปลุกมโนธรรมของเราให้ตื่นขึ้นพร้อมกับกระตุ้นให้เรามีความเอื้ออาทรและตั้งปณิธานที่จะเข้าสู่วัฒนธรรมที่ว่า “จะไม่ให้มีการซ้ารอยเกิดขึ้นอีก” สำหรับการล่องละเมิดทุกประเภท

เป็นไปได้ที่จะไปคิดถึงการกลับใจในฐานะที่เราเป็นพระศาสนจักรที่ไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังแห่งบรรดาประชากรที่เป็นสมาชิกของพระเจ้า ความจริงก็คือ เมื่อเราพยายามเปลี่ยนหรือเจียบหรือไม่สนใจหรือลดประชากรให้จำกัดอยู่แต่ในกลุ่มเล็กๆ ที่มีอภิสิทธิ์ เราจะลงเอยด้วยการสร้างชุมชน โครงการ พฤติกรรมเชิงเทววิทยา ชีวิตจิตและโครงสร้างที่ปราศจากซึ่งรากฐาน ปราศจากซึ่งความทรงจำ ใบหน้ากายภาพ และที่สำคัญที่สุดคือปราศจากซึ่งชีวิต เราสามารถเห็นสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนโดยเข้าใจถึงอำนาจของพระศาสนจักร ซึ่งเป็นสิ่งที่เหมือนกันหมดในทุกชุมชนซึ่งการล่งละเมิดทางเพศและการใช้อำนาจและมโนธรรมไปในทางมิชอบเกิดขึ้น นั่นเป็นกรณีของหมู่พระสงฆ์/นักบวช เป็นพฤติกรรมที่ไม่เพียงแต่ “จะลบล้างคุณสมบัติของคริสตชนเท่านั้น แต่ยังเป็นการทำที่ไม่เห็นหรือลดคุณค่าพระหรรษทานแห่งศีลล้างบาปซึ่งพระจิตเจ้าทรงประทานให้ไว้ในจิตใจของเรา การยึดถือความเป็นบรรพชิตมีความสำคัญเป็นอันดับแรกไม่ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากพระสงฆ์เองหรือจากฆราวาสจะนำไปสู่พฤติกรรมนอกรีตในกายของพระศาสนจักรซึ่งสนับสนุนและช่วยให้มีการทำความชั่วต่อไปที่เราพากันประณามทุกวันนี้ การที่จะพูดว่า “ไม่” กับการล่งละเมิดก็เท่ากับเป็นการเน้นว่า “ไม่” กับการที่ถือว่าบรรดาบรรพชิตเป็นเจ้าของมูลนายจะช่วยให้เราช่วยได้เสมอในการรำลึกว่า “ในประวัติศาสตร์แห่งการไถ่กู้พระคริสตเจ้าทรงช่วยชนทั้งชาติให้ได้รับรอด เราจะไม่เป็นตัวเราโดยสิ้นเชิงนอกเสียจากว่าเราเป็นหนึ่งในมวลมนุษยชาตินั้น นั่นเป็นเหตุผลที่ไม่มีผู้ใดจะเอาตัวรอดได้เพียงตัวคนเดียว ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงรวบรวมเราไว้

ให้อยู่กับพระองค์โดยคำนึงถึงการโยนโย่เข้าไว้ด้วยกันอย่างสลับซับซ้อนของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันในชุมชน พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะเข้ามาสถิตอยู่ในชีวิตและประวัติศาสตร์ของมนุษย์” (*Gaudete et Exsultate*, 6) ผลที่ตามมาคือ วิธีเดียวที่เราต้องตอบสนองต่อความชั่วนี้ที่ทำให้หลายชีวิตต้องมัวหมองก็คือการมีประสบการณ์กับมันในฐานะที่เราเป็นประชากรของพระเจ้า การตระหนักว่าเราคือส่วนหนึ่งของประชากรและมีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์จะช่วยให้เราสามารถรับรู้ถึงบาปและความผิดของเราในอดีตพร้อมด้วยใจกว้างที่จะยอมใช้โทษที่สามารถทำให้เราฟื้นฟูขึ้นใหม่ภายในได้ หากปราศจากซึ่งการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งจากสมาชิกทุกคนของพระศาสนจักรทุกอย่างที่เราทำไปเพื่อถอนรากถอนโคนวัฒนธรรมแห่งการละเมิดทางเพศจะไม่เกิดความสำเร็จในการสร้างพลังอันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเปลี่ยนที่เที่ยงธรรมถ่องแท้ได้ มิติการใช้โทษบาปด้วยการสวดภาวนาและถือศีลอดอาหารจะช่วยให้เราในฐานะที่เป็นประชากรของพระเจ้าต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าและพี่น้องชายหญิงที่ได้รับบาดเจ็บในฐานะที่เราเป็นคนบาปให้เราขอการอภัยและพระหรรษทานแห่งความอภัยและการกลับใจ อาศัยการทำเช่นนี้เราจะมีพฤติกรรมที่สามารถทำให้เกิดพลังที่สอดคล้องกันกับพระวรสาร เหตุว่า “เมื่อใดที่เราพยายามที่จะหันกลับไปสู่บ่อเกิดและเพื่อค้นพบความใหม่สดดั้งเดิมของพระวรสารหนทางใหม่ก็จะเปิดออก ความคิดสร้างสรรค์ใหม่จะไหลออกมาโดยรูปแบบต่างๆ ที่แสดงออกมา จะมีเครื่องหมายและคำพูดที่มีความหมายใหม่สำหรับโลกของเราในทุกวันนี้” (*Evangelii Gaudium*, 11) นี่เป็นเรื่องสำคัญ

สำหรับเราในฐานะที่เป็นพระศาสนจักรที่ต้องรับรู้และประณามพร้อมกับเสียใจและอับอายเกี่ยวกับความโหดร้ายที่กระทำโดยผู้ที่ถวายตัวพระสงฆ์ และทุกคนที่ได้รับพันธกิจให้เป็นผู้ดูแลเอาใจใส่ผู้ที่ตกอยู่ในอันตรายมากที่สุดให้เราขอภัยสำหรับบาปของเราและบาปของผู้อื่น การตระหนักถึงบาปซึ่งช่วยเราให้รับรู้ถึงความผิดพลาด อาชญากรรม และบาดแผลที่เกิดขึ้นในอดีต แล้วทำให้เราในปัจจุบันเปิดใจกว้างมากขึ้นพร้อมกับปวโรณาที่จะเดินไปตามเส้นทางของการกลับใจใหม่ เช่นเดียวกัน การใช้โทษบาปและการสวดภาวนาจะช่วยให้เราเปิดหูเปิดตาเปิดใจให้กับความทุกข์ของผู้อื่นและให้เอาชนะต่อความกระหายอำนาจและความมั่งมีซึ่งบ่อยครั้งเป็นรากเหง้าแห่งความชั่วเหล่านั้นขอให้การถือศีลอดอาหารและสวดภาวนาเปิดหูของเราเพื่อที่จะได้ยินเสียงร้องเจ็บปวดของเด็กเยาวชน และคนพิการเหล่านั้น การจำศีลสามารถทำให้เราหิวและกระหายความยุติธรรมและบีบบังคับให้เราเดินไปในหนทางแห่งความจริงพร้อมกับสนับสนุนมาตรการทางศีลซึ่งอาจเป็นสิ่งจำเป็น การจำศีลจะช่วยกระตุ้นเราและทำให้เราตั้งมั่นอยู่แต่ในความจริงและความรักเมตตาพร้อมกับบรรดาพี่น้องชายหญิงของเราที่มีน้ำใจดีและกับสังคมทั่วไปเพื่อต่อต้านการบ้ายึดติดอำนาจ การล่องลอยเมดิททางเพศ และการใช้มโนธรรมไปในทางมิชอบในทุกรูปแบบ อาศัยการกระทำเช่นนี้เราจึงจะสามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงกระแสเรียกของเราที่ต้องเป็น “เครื่องหมายและเครื่องมือแห่งการสื่อสารกับพระเจ้าและความเป็นหนึ่งเดียวกันของมนุษยชาติทั้งปวง” (*Lumen Gentium*, 1) นักบุญเปาโลกล่าวว่า “ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย” อาศัยทัศนคติ

ของการสวดภาวนาและใช้โทษบาป เราในฐานะส่วนตัวและในฐานะที่เป็นชุมชนก็จะปรับตัวเข้ากับการตกเตือนนี้ เพื่อที่เราจะได้เจริญเติบโตขึ้นในพระพรแห่งความรักเมตตา ในความยุติธรรม ในการป้องกัน และในการชดเชย พระแม่มารีย์เลือกที่จะยืนอยู่ ณ แพบไม้กางเขนแห่งพระบุตรของพระแม่ พระแม่กระทำไปโดยไม่มีการลังเลแม้แต่น้อย พระแม่ยืนหยัดอย่างมั่นคงเคียงข้างพระเยซู อาศัยการกระทำเช่นนี้พระแม่ทรงเผยให้เราเห็นถึงวิธีที่พระแม่เจริญชีวิตทั้งครบของพระแม่ เมื่อเราประสบกับความทุกข์เศร้าโดยได้รับบาดแผลจากคนของพระศาสนจักรเหล่านี้ เราจะหาทางออกได้อย่างงดงามพร้อมกับแม่พระ “ด้วยการที่จะยืนหยัดอยู่ในการสวดภาวนา” ทางทางที่จะเจริญเติบโตยิ่งขึ้นในความรักและความซื่อสัตย์ต่อพระศาสนจักร (นักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา *Spiritual Exercises*, 319) พระแม่ผู้เป็นศิษย์คนแรกสอนเราทุกคนในฐานะที่เป็นศิษย์ว่าจะต้องยับยั้งความทุกข์ของผู้บริสุทธิ์อย่างไรโดยไม่มีข้อแก้ตัวหรือความกลัว การพิศพ่งไปยังพระแม่คือการพบแบบฉบับของผู้ที่ติดตามพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง

ขอพระจิตทรงโปรดประทานพระพรสห-ทานแห่งการกลับใจให้แก่เราและโปรดประทานการเจิมภายในให้กับเราซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเผชิญกับอาชญากรรมเหล่านี้โดยเฉพาะปัญหาของการล่องลอยเมดิททางเพศ รวมถึงให้เรามีความตั้งใจเด็ดเดี่ยวที่จะต่อสู้กับสิ่งเลวร้ายนี้

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

นครรัฐวาติกัน วันที่ 20 สิงหาคม ค.ศ. 2018

**(มงซินญอร์วีนุ รัญญอนันต์ -
เก็บเรื่องสำคัญที่พระสันตะปาปา
สั่งสอนนี้มาเพื่อการไตร่ตรอง)**

เฉือนเท้าให้เข้ากับเกือก

สุภาษิตจีน “เซี่ยว จู ชื่อ หลือ” “Xiǎo zú shì lú” “เฉือนเท้าให้เข้ากับเกือก - ให้พอดีกับเกือกหรือรองเท้า” เพราะรองเท้ามันเล็กเกินไป หมายความว่า คนโง่ แก้ปัญหาไม่ถูกเรื่อง ทั้งเป็นโทษเป็นภัยแก่ตัวเองมากขึ้นด้วย

ทุกคนเกิดมาก็ต้องมีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น มากบ้างน้อยบ้าง เบาบ้างหนักบ้าง เล็กบ้างใหญ่บ้าง : สำคัญอยู่ตรงที่เขาจะแก้ปัญหานั้นๆ ได้อย่างไร? - แก้ได้ดี ถูกต้อง ปัญหาก็เบาไปหรือหายไปด้วยได้เลย - แต่ถ้าแก้ไม่ดี ไม่ถูกต้อง ปัญหาที่ยิ่งหนักขึ้นอีกจนเกิดความเสียหายสำหรับตัวเองและญาติมิตร คนใกล้เคียงด้วย

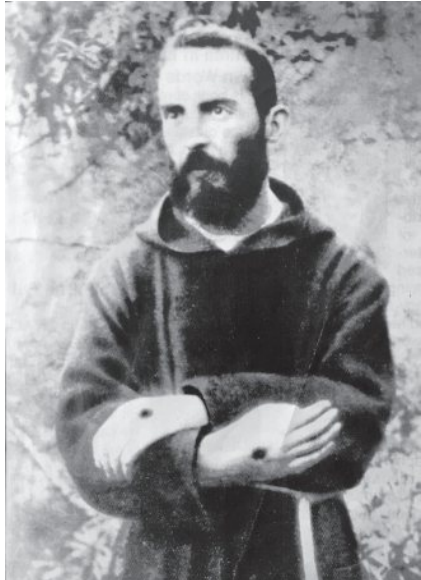
ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับชีวิตของคนเราแต่ละคนก็แตกต่างกันไป แต่ที่พบบ่อยๆ คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นจาก ความผิดหวัง ซ้ำใจ ในเรื่องความรัก การงาน เจ็บป่วย ความยากจน ฯลฯ

การแก้ปัญหาที่ไม่ดี ไม่ถูกต้องจะเป็นภัยด้วย เหมือนเฉือนเท้าให้เข้ากับเกือก เช่น กินเหล้าแก้กุ่ม คบเพื่อนชั่ว เลว ติดการพนัน เที่ยวเตร่ ไม่ทำงานทำการ ฯลฯ จนกระทั่งฆ่าตัวเองและคนอื่นๆ อีกด้วย

การแก้ปัญหาที่ดี ถูกต้อง และเป็นประโยชน์จริงๆ เช่น หันหน้าเข้าวัด สวดภาวนา ทำบุญ ทำทาน ขยันทำมาหากิน มีความเพียร อดทน และอภัยต่อผู้ที่ทำให้เรามีปัญหาต่างๆ เหล่านั้นด้วย และอื่นๆ อีกเยอะ ครับ

ใครมีปัญหาเรื่องการเงิน หรือความยากจน อย่าไปหานายทุนนอกกระบบ แต่จงมุ่งหน้าทำงานด้วยความเพียร มานะ อดทน กระหมัดกระหม่อม อดออม ฯลฯ เป็นสมาชิกเครดิตยูเนียน ดี ท่านเริ่มรวยแล้วครับ และเป็นคนดี มีสุขในครอบครัว ในสังคมและสวรรค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วยครับ

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อย และแบกภาระหนัก จงมาหาเราเถิด (ฉบับใหม่ ‘มาพบ’) เราจะให้ท่านได้พักผ่อน” (มธ 11:28) ไปหาพระเยซูที่ไหน? ในวัด โบสถ์ อาราม บนภูเขา มุมสงบ ที่เงียบๆ ฯลฯ สวดภาวนาด้วยความเพียร อดทนและไว้วางใจในพระองค์ อย่างเต็มเปี่ยม ท่านจะพบความบรรเทาใจและหายเหนื่อย รางวัลในสวรรค์ก็มากขึ้นอีกด้วย สั

นักบุญปีโอแห่ง ปีเอเตรลชีนา

(St. Pius of Pietreclina)

คุณพ่อปีโอ : ผู้มี
รอยแผลศักดิ์สิทธิ์

ฉลอง 23 กันยายน

คุณพ่อปีโอ มีชื่อเดิมว่า “ฟรานเชสโก ฟอร์จีโอเน” เกิดวันที่ 25 พฤษภาคม ค.ศ.1887 ที่ปีเอเตรลชีนา ในอัครสังฆมณฑลเบเนเวนโต ประเทศอิตาลี ท่านได้เข้าคณะภราดรในวันที่ 6 มกราคม ค.ศ.1903 ได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ ในวันที่ 10 สิงหาคม ค.ศ.1910 ที่อาสนวิหารแห่งเมืองเบเนเวนโต

ในเดือนกรกฎาคม ปี 1916 คุณพ่อปีโอได้ย้ายมาอยู่ที่อารามพระแม่เจ้าแห่งพระหรรษทาน ที่ซานโจวันนี โรตอนโด ที่เนินเขาการ์กาโน เนื่องจากสุขภาพของท่านไม่ดี แต่การดำเนินชีวิตในอารามของท่านนั้นเข้มข้นไม่ขาดสาย คุณพ่อพยายามแจกจ่ายพระหรรษทานของพระเป็นเจ้าด้วยใจกว้าง ท่านยินดีต้อนรับศาสนิกชนและผู้เชื่อศรัทธาในทุกศาสนา คุณพ่อปีโอโดดเด่นในด้านโปรดศีลอภิบาล การให้คำแนะนำด้านจิตวิญญาณ และการบำเพ็ญภาวนา คุณพ่อได้บันทึกไว้ว่า “การภาวนาเป็นอาวุธที่ดีที่สุดซึ่งเรามีอยู่ เป็นกุญแจที่จะใช้เปิดดวงพระทัยพระเป็นเจ้า เราจำเป็นต้องทูลพระเยซูเจ้ามิใช่เพียงด้วยคำพูด แต่ด้วยหัวใจ”

ราวต้นเดือนกันยายน ค.ศ.1910 ขณะที่คุณพ่อกำลังภาวนาอยู่ต่อหน้าไม้กางเขนในวัดน้อยเก่าแก่ของอาราม คุณพ่อได้รับรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ที่ฝ่ามือ เท้าและสี่ข้าง เป็นแผลที่เปิดอยู่ตลอดและมีเลือดไหล คุณพ่อน้อมรับรอยแผลและการทรมานนี้ด้วยความสุภาพ... ระหว่างชีวิตการเป็นพยานในการทำหน้าที่ศาสนบริกรสงฆ์ คุณพ่อได้ตั้ง “กลุ่มภาวนา” และสร้างโรงพยาบาลที่มีชื่อว่า “บ้านการุญ” ที่ห้องเก็บเอกสารของวัดพระแม่เจ้าแห่งพระหรรษทาน ได้พบหลักฐานจำนวนมากที่ยืนยันว่าด้วยคำภาวนาของคุณพ่อปีโอ มีประชาชนหลายพันคนที่ป่วยหนักเป็นโรคที่แพทย์ได้วินิจฉัยว่ารักษาไม่หาย ก็กลับหายจากโรค ผู้พิการจากอุบัติเหตุหายเป็นปกติ

คุณพ่อปีโอสามารถดึงดูดสัตบุรุษจำนวนมากให้หันกลับมาหาพระเจ้า กลับมาเข้าวัด เก็บบาปรับศีล มีเวลาสนทนากับพระเจ้าและสวดภาวนามากขึ้น คุณพ่อปีโอใช้ชีวิตอยู่ในอารามซานโจวันนี โรตอนโด และจากไปอย่างสงบในเช้าวันที่ 23 กันยายน ค.ศ.1968

เวลาชีวิตของสองธรรมทูตแรก ในภาคอีสาน

คุณพ่อฟรังซิส มารี ซาเวียร์ เกโก

พระสังฆราชของสัจจัตย ยัง บัปติสต์ โปรตม

โอกาสฉลองระลึกถึงวันครบรอบร้อยปีแห่งมรณภาพของสองธรรมทูตแรกในภาคอีสานได้กำหนดขึ้นด้วยฉันทานุมัติของพระสังฆราชสังฆมณฑลอีสาน โดยนับตั้งแต่วันมรณภาพคุณพ่อฟรังซิส มารี ซาเวียร์ เกโก ในวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ.1918 ไปจนถึงวันมรณภาพของคุณพ่อ/ พระสังฆราชของสัจจัตย ยัง บัปติสต์ โปรตม ในวันที่ 20 สิงหาคม ค.ศ.1920 รวมระยะฉลองเป็นเวลาสองปีครบ

ในห้วงเวลาดังกล่าวเราจึงใช้พื้นที่ฟูจิตใจในความเชื่อที่เราได้รับอานิสงส์จากพันธกิจแพร่ธรรมและอภิบาลที่ท่านได้ปูฐานปลูกฝังไว้พร้อมกันนั้น เรายังควรอย่างยิ่งที่จะทำความเข้าใจในวิถีชีวิตที่ท่านได้อุทิศตนให้กับพี่น้องชาวคาทอลิกภาคอีสานในห้วงเวลาอดีตที่ท่านได้ดำเนินชีวิตมาจนกลายเป็นส่วนหนึ่งและส่วนแรกของประวัติศาสตร์พระศาสนจักรท้องถิ่น อีสาน

ปัจจุบันพระศาสนจักรท้องถิ่น อีสาน ประกอบด้วยสี่สังฆมณฑล อันได้แก่อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง สังฆมณฑลอุบลฯ สังฆมณฑลอุดรฯและสังฆมณฑลนครราชสีมา

ทั้งนี้ทั้งนั้น ผลที่ตามมาที่สำคัญที่สุด จะต้องเป็นผลที่เกิดขึ้นในจิตใจ จิตวิญญาณของเราลูกหลานทางความเชื่อของธรรมทูตทั้งสองและบรรพชนรุ่นแรกผู้ได้ร่วมวิถีชีวิตมากับท่าน และท่านเหล่านี้ย่อมมีความปรารถนาแรงกล้าที่จะได้เห็นเราสืบสานต่อยอดงานของพวกท่านต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ความซาบซึ้งบันดาลใจ และการผนึกสรรพกำลังกันในการสร้างสรรค์ จรรโลงพันธกิจและสืบทอดเจตนารมณ์และอุดมการณ์อย่างมั่นคงยั่งยืนจึงมีความจำเป็น และเป็นบรรทัดฐานเบื้องต้นที่ชนรุ่นหลังทุกคนพึงสำนึกและสำเหนียกไว้เสมอ

บริบทและสถานการณ์ปัจจุบันแม้จะต่างจากอดีต แต่พระบัญชาและจิตตารมณ์พระ

วรสารของพระเยซูเจ้ายังเป็นเช่นเดิมเสมอ

102 วันที่ธรรมทูตทั้งสองท่านได้ออกเดินทางและก้าวเข้าสู่อีสาน ตั้งแต่ครั้งแรกได้จรตรอยเท้าลงไปดูจหลักหมุดในแดนดินถิ่นอีสาน แล้วได้กลายมาเป็นสี่สังฆมณฑลอีสานในปัจจุบัน นั่นคือเข้าเขตโคราช (สังฆมณฑลนครราชสีมา) เข้าเขตชนบท-ขอนแก่น (สังฆมณฑลอุดรฯ) เข้าเขตกาฬสินธุ์-กมลาไสย (อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง) และเข้าเขตร้อยเอ็ด ยโสธรและอำนาจเจริญ (สังฆมณฑลอุบลฯ)

ส่วนพันธกิจที่ท่านได้ปฐมฤกษ์เบิกงานในชั้นแรกก็คืองานไถ่ทาส การไล่ผีในชนิตและรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการช่วยเหลือยกระดับฐานะความเป็นอยู่และกอบกู้ความขลาดเขลาเพื่อให้สมเป็นมนุษย์ และเป็นบุตรพระเจ้าที่มีศักดิ์ศรี มีสิทธิ์เสรีอย่างเสมอภาค

เวลาชีวิตที่ใช้ทำพันธกิจที่ภาคอีสานของคุณพ่อโปรดม/สังฆราช **ธี**

ความซาบซึ้งบันดาลใจและการผนึกสรรพกำลังกันในการสร้างสรรค์จรรโลงพันธกิจและสืบทอดเจตนารมณ์และอุดมการณ์อย่างมั่นคงยั่งยืนจึงมีความจำเป็นและเป็นบรรทัดฐานเบื้องต้นที่ชนรุ่นหลังทุกคนพึงสำนึกและสำเหนียกไว้เสมอ

.....พระสัญญาที่ประทานให้อับราฮัมและลูกหลาน
ที่ว่าเขาจะได้รับโลก เป็นมรดกนั้น
ไม่ได้เกิดขึ้นโดยธรรมบัญญัติ แต่เกิดขึ้นด้วยความชอบธรรม
อันเนื่องมาจากความเชื่อ.....

เพราะเหตุนี้การรับมรดกโดยอาศัยพระสัญญาจึงมาจากความเชื่อ
เพื่อให้พระสัญญาเป็นของประทานที่ให้แก่
และประทานให้เชื้อสายทั้งหมดของอับราฮัม
มิใช่เพียงให้ผู้ที่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเท่านั้น
แต่รวมถึงเชื้อสายทุกคนที่มีความเชื่อเช่นเดียวกับอับราฮัม
ซึ่งเป็นบิดาของเราทุกคนด้วย ดังที่พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า
เราได้ตั้งเจ้าให้เป็นบิดาของประชาชาติจำนวนมาก
อับราฮัมเป็นบิดาของเราเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
ผู้เป็นพระเจ้าที่อับราฮัมเชื่อ และทรงเป็นผู้นำคนตายให้คืนชีพ
และทรงทำให้สิ่งที่ยังไม่มี
ภาวะความเป็นอยู่ได้มีภาวะความเป็นอยู่
(โรม 4:13,16-17)

.....เขาเชื่อว่า การถูกสบประมาทเหมือนผู้รับเจิม
ประเสริฐกว่าทรัพย์สมบัติ
ทั้งปวงของอียิปต์เพราะเขามองบำเหน็จรางวัลที่จะได้รับ
เพราะความเชื่อโมเสสจึงออก
จากประเทศอียิปต์โดยไม่กลัวพระพิโรธของกษัตริย์
เขาไม่หวั่นไหวเหมือนได้เห็นพระเจ้าที่มนุษย์มองไม่เห็นไม่ได้
(ฮีบรู 11: 26-27)

ความเชื่อของท่านทำให้ท่านรอด (Fides tua te salvum fecit)

พ่อ (สมเด็จพระสันตะปาปา กิตติคุณ เบเนดิกต์ ที่ 16) เชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ต้องได้มาซึ่งการตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ความเชื่อคือแก่นกลางของทุกสิ่ง..... **ความเชื่อของท่านทำให้ท่านรอด (fides tua te salvum fecit)** .. องค์พระเจ้าตรัสแล้วแล้วย้ำอีกกับคนที่พระองค์ทรงบำบดรักษา ทำให้การสัมผัสทางกายภาพ หรือท่าทางภายนอกที่ทำให้เกิดผลเช่นนั้น แต่เป็นข้อเท็จจริงที่ว่า คนป่วยเหล่านั้นเชื่อมั่นจริงๆ และพวกเราเองด้วยจะสามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างมีชีวิตชีวา หากความเชื่อของเราอกเงยและมีอยู่ ณ ปัจจุบันจริงๆ

ความเชื่อเหนืออื่นใด มีอยู่ในพระเจ้า ในคริสตศาสนา ความเชื่อไม่ใช่เป็นเรื่องของสิ่งที่แตกต่างกันมากมายถูกนำมาจัดรวมกันเป็นก้อนใหญ่ ทุกสิ่งที่ “บทข้าพเจ้าเชื่อ” กล่าวและพัฒนาการของความเชื่อที่ได้บรรลุถึงนั้น เกิดขึ้นมาได้ก็เพียงเพื่อให้การรับรู้ถึงพระพักตร์ของพระเจ้าแจ่มชัดมากขึ้น พระองค์ทรงดำรงอยู่และพระองค์ทรงมีชีวิตจริงๆ เราเชื่อมั่นในพระองค์

เรามีชีวิตอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ อยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ มีความเป็นอยู่ กับพระองค์และจากพระองค์ และในองค์พระเยซูคริสตเจ้านั้น ดังที่ทรงเคยเป็น พระองค์ทรงอยู่กับเราทางกายภาพเท่าที่พ่อ (สมเด็จพระสันตะปาปา กิตติคุณ เบเนดิกต์ ที่ 16) เข้าใจ ศูนย์กลางของพระเจ้านี้จำเป็นต้องปรากฏออกมาในความคิดและพฤติกรรมของเราด้วยแสงสว่างใหม่อย่างแท้จริง

ยิ่งกว่านั้น นี่คือนิสัยที่ฟื้นฟูกิจกรรมต่างๆ ซึ่งในทางตรงกันข้าม ก็สามารถเสื่อมลงได้อย่างง่ายดายไปสู่แนวคิดที่เรียกว่า “กิจกรรมนิยม” ซึ่งที่สุดก็กลายเป็นสิ่งที่ว่างเปล่า

นี่คือจุดแรกที่พ่อ (สมเด็จพระสันตะปาปา กิตติคุณ เบเนดิกต์ ที่ 16) ต้องการจะย้ำ อันที่จริงแล้ว ความเชื่อมองไปที่พระเจ้าด้วยความมุ่งมั่นและดังนั้นก็ก่อให้เกิดเป็นการผลักดันเราให้มองไปที่พระเจ้าและมุ่งหน้าเดินไปสู่พระองค์

สมเด็จพระสันตะปาปา กิตติคุณ เบเนดิกต์ ที่ 16
(จาก *Magnificat Year of Faith Companion*)
(ตรวจและแก้ไขโดย คุณพ่อไพฑูรย์ อุดมเดช, C.Ss.R)

บันทึกกรรมทูต

มิชชัน

ฝันให้ไกล ไปให้ถึง

เดือนสิงหาคม 2018 ที่ผ่านมานี้ นับเป็นเดือนที่น่าชื่นชมอีกวันหนึ่งของพระศาสนจักรไทยและคณะธรรมทูตไทยด้วย เพราะในโอกาสวันสมโภชแม่พระได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ฯ ได้มีพิธีบวชสังฆานุกรถึง 18 ท่าน และแต่งตั้งผู้ช่วยพิธีกรรม 13 ท่าน และผู้อ่านพระคัมภีร์ 4 ท่าน

ในจำนวนผู้ได้รับการบวชเป็นสังฆานุกรนี้มี 2 ท่านมาจากคณะธรรมทูตไทย คือ **บร.ยอแซฟ ชัยธวัช ธีรานุสนธิ** (บร.ชัย สังข์ดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ) และ **บร.ยอแซฟ อภิชาติ นามวงษ์** (บร.ดินสังข์สังฆมณฑลเชียงใหม่) ทั้งสองเคยผ่านสนามงานต่างๆ มากมาย ที่สมาชิกธรรมทูตไปทำงานอยู่ปัจจุบันกำลังอยู่ในพื้นที่งานของสังฆมณฑลต้นสังกัดของแต่ละคน

นอกจากนี้ คณะธรรมทูตไทย ยังมีผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์ อีก 3 ท่าน คือ

บร.ยอห์น บอสโก พูลทรัพย์ ลีนาณรงค์ (บร.ตี) **บร.มัทธิว บุญสวัสดิ์ กงแก่นท้าว** (บร.คำป็น) และ **บร.อันโตนิโอ รติ พรหมเด่น** (บร.เกมส์)

ผมได้มีโอกาสสัมภาษณ์สังฆานุกรทั้งสองท่านและบร.ตี ที่เคยมาสัมผัสงานธรรมทูตในกัมพูชาว่ารู้สึกหรือมีความเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการบวชหรือแต่งตั้งในแง่ของชีวิตธรรมทูต ความเห็นจะเหมือนกันว่า ก็ถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้พวกเขารักและรับใช้มากขึ้น แต่รู้สึกว่า พวกเขาเป็นคนที่ไม่เหมาะสม แต่ก็พร้อมจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า โดยเฉพาะโอกาสที่จะได้รับใช้พระผ่านชีวิตธรรมทูตแน่นอนว่า ฝันหรือเป้าหมาย ไม่ใช่แค่ถึงวันบวชเท่านั้น แต่เป็นวันที่พวกเขาได้ทำงานรับใช้พระองค์และเพื่อนพี่น้องให้มากที่สุดผ่านทางชีวิตธรรมทูต

งานบวชพระสงฆ์ธรรมทูตอันใกล้นี้ ได้ถูกเสนอให้จัดที่สักการสถานบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด

ภรรยาที่สามพราน จ.นครปฐม ในเดือนมกราคม ปี 2019 เพราะท่านบุญราศีเป็นองค์อุปถัมภ์ของคณะฯ พร้อมกับร่วมฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม

สำหรับชายหนุ่มที่ตัดสินใจเข้าสู่กระแสเรียกแห่งความเป็นสงฆ์ นับว่าเป็นความท้าทายอย่างมาก ในสังคมปัจจุบันที่มีพร้อมจะหิบบั่นโอกาสต่างๆ มากมาย มันมีความสุขของคนจำนวนน้อยนิดที่จะตัดสินใจเป็นศิษย์เช่นเดียวกับสาวกของพระองค์ และตัดสินใจอะไรบางอย่างในโลกนี้ โดยมั่นใจว่าจะได้ทุกอย่างกลับมา แถมด้วยการเบียดเบียน โดยหวังว่าจะได้รับชีวิตนิรันดร์ (เทียบ มก 10:28-30)

ยิ่งไปกว่านั้น บางคนมีกระแสเรียกที่ถูกซ่อนเข้ามาอีก นั่นคือ “การเป็นพระสงฆ์ธรรมทูต” มันต้องเป็นความไฝฝันที่ออกจะแหวกแนว แหกกฎของคนในสังคม เพราะแน่นอนว่าพวกเขาต้องถูกส่งออกไปในดินแดนธรรมทูต ที่ห่างไกลจากบ้านเกิดเมืองนอน ด้วยมั่นใจว่า **“พระเจ้าทรง”** บันดาลให้ทุกสิ่งกลับเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่รักพระองค์ ผู้ที่ทรงเรียกมาตามพระประสงค์ของพระองค์” (รม 8:28) ออกจากค่านิยมทางโลกที่เก็บสะสมและแสวงหาความมั่นคง (Comfort Zone)

พี่น้องที่รัก จากนั้นไปขอให้พวกเราตั้งใจรอ “พระสงฆ์ธรรมทูต” ที่จะถูกส่งไปอีกในแต่ละปี ทั้งนี้

ก็คงขึ้นอยู่กับคำภาวนาและการสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพระประสงค์ของพระองค์ มันเป็นความฝันที่ไกล แต่เราต้องช่วยกันไปให้ถึงครับ

ผมขอขอบคุณพี่น้องภรรยาบางคน ที่เข้าเป็นครอบครัวธรรมทูต (Thai Missionary Family-TMF) เป็นเครื่องหมายที่ดีจากฝ่ายฆราวาสที่สมัครใจร่วมเดินทางกับคณะธรรมทูต เพื่องานประกาศพระวรสารโดยตรง พวกเราได้ใช้โอกาสวันแม่พระได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ ที่บ้านเถรใหญ่ที่ผ่านมานี้ มาประชุมพบปะและแบ่งปันอุดมการณ์ซึ่งกันและกัน

โอกาสนี้ผมขอเสนอความฝันของเยาวชนคนหนึ่ง ที่กำลังเดินทางไปสู่ฝันของเขาจากเด็กกำพร้า เมื่อปี 2008 มาขออาหารและข้าทานที่วัด ในสมัยนั้นผมเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส อยู่ที่วัดนักบุญยอแซฟ พนมเปญ **“บิเชย์”** เป็นเด็กที่ขาดโอกาสมากที่สุดคนหนึ่งในกัมพูชา แต่ก็พกความฝันอย่างเต็มเปี่ยมในการสร้างชีวิตใหม่ เขาขี้อายจาก จ.กัมปงจาม มาหางานทำที่พนมเปญ เนื่องจากไม่มีเงิน ก็นอนตามท่าเรือและพึ่งพาชาวบ้านใจเมตตา เขามาที่วัดเราในเวลานั้น เพื่อขออาหารและที่พัก แล้วก็พยายามหางานทำ แต่ด้วยความที่ไม่มีบัตรประชาชน เราจึงช่วยวิ่งเรื่องให้จนได้บัตร เพื่อจะได้สมัครงานได้ แต่ก็ยังไม่มีใครรับ เพราะ

เป็นคนไม่มีหัวนอนปลายเท้า ก็พยายาม
ดิ้นรน...

จนประมาณปี 2012 ได้งานเป็นลูกมือ
ในกองถ่ายทำอยู่สามปี เก็บเงินได้พอสมควร
แต่กองถ่ายปิด แต่ได้ความไฝ่ฝันกลับมาว่า เขา
อาจจะเป็นผู้สร้างหนังได้ หลายปีที่ผ่านมา เขา
พยายามตามความฝันของตัวเอง คือ การสร้าง
ภาพยนตร์ ก็ได้เพื่อนที่มีแนวคิดคล้ายๆ กัน
เพื่อรวมทุนทำหนังฟอร์มเล็กๆ ในปี 2016 มี
แต่ความฝันที่ช่วยผลักดันและความทุ่มเทมัน
“ปิ๋เซีย” ใช้เวลาถึง 2 ปีในการติดต่อคนที่
พอจะรู้จัก ทั้งตัวแสดงที่ไม่คิดค่าตัวแพงนัก
ค่อยๆ ถ่ายทำเก็บไว้ทีละช็อตๆ... เขาเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ เรียนไม่สูง มีแต่ใจรัก และพร้อม

จะไขว่คว้าโอกาสทุกอย่างที่มี...

ผมถามปิ๋เซียหลายเรื่องในข้อจำกัด
ต่างๆ เขาประสบปัญหาถูกขโมยกล้อง แต่ก็
พยายามใช้ทรัพยากรต่างๆ เท่าที่มีทำต่อไป
เขาบอกผมว่า เขาจะพยายามเอาหนังของเขา
เข้าโรงฉายให้ได้ แล้วผมถามว่า ตอนนั้นต้องการ
อะไร? เขาบอกว่า ต้องการคอมพิวเตอร์ดีๆ
สักเครื่อง เพื่อเปลี่ยนไฟล์ จากกล้อง เข้าเป็น
ไฟล์ที่เข้าโรงภาพยนตร์ได้ และเอาไว้สำหรับ
ตัดต่อ... แต่ตอนนั้นไม่มีทุนรอนเลย ปิ๋เซียบอกว่า
เขาไม่มีญาติพี่น้อง แต่เขาเห็นเราเหมือนเห็น
พระเยซู และแค่อยากแบ่งปันความฝัน และ
ความยากลำบากให้ผมฟัง

พี่น้องที่รักครับ ถ้าใครจะช่วยทำฝัน
ของปิ๋เซียให้เป็นจริง ติดต่อผมได้นะครับ...
คนที่คิดจะอยู่โดยไม่คิดทำอะไร รอแต่คน
ช่วยมีมากมาย แต่ถ้าเป็นคนที่ไม่ทำอะไร แต่
มีความฝันและความตั้งใจ ผมคิดว่า เราน่า
จะสนับสนุนครับ... เปิดโอกาสให้ปิ๋เซียติดต่อ
Line: pualdenny หรือ อีเมล dentms@
gmail.com ☺

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมเจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุษพา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(ตำหรุ) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

บทความเตือนใจตนเอง

นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์

ความเมียบหรือความกล้า

ปีนี้ในขณะที่เมืองไทยเข้าสู่ฤดูมรสุม เกิดน้ำท่วมดินถล่มหลายแห่ง ชาวจากเรื่องอื้อฉาว การล่องละเมิดทางเพศที่ส่งผลทำต่อเยาวชน และนักบวชด้วยกัน ได้โหมกระหน่ำเข้าใส่พระศาสนจักรคาทอลิกเรื่องแล้วเรื่องเล่าเหมือนมรสุม โดยทุกเรื่องต่างมุ่งไปที่องค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสว่าท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร เพื่อรักษาศรัทธาที่ศาสนิกชนมีต่อพระศาสนจักร มีขนาดที่บางคนเรียกร้องให้ท่านลาออก ได้ติดตามเรื่องราวก็ให้รู้สึกเห็นใจพระองค์ท่านที่ต้องมาแบกรับปัญหาที่เกิดขึ้นมาหลายทศวรรษ แต่เรื่องเพิ่งมาระเบิดเอาในสมัยนี้ ทั้งนี้เพราะท่านเป็นผู้ประกาศนโยบายเอาจริงเอาจังแบบไม่ยอมแพ้แต่ชนิดเดียว “Zero Tolerance” ต่อ

ปัญหานี้ สังคมโลกและสื่อมวลชนจึงคาดหวังว่า ท่านจะทำให้ทุกอย่างเรียบร้อยในเวลาอันรวดเร็วแบบข้ามวันข้ามคืน

ในช่วงที่ทำงานควบคุมโรค พอมิโรคระบาดเกิดขึ้น ฝ่ายราชการที่รับผิดชอบนั้นจะมีแนวโน้มที่จะปกปิดเรื่องไว้ก่อน เช่นกรณีไข้หวัดนกระบาดในไทยเมื่อปี 2005 เริ่มด้วยการทำให้ไก่เป็ดตายยกเล้าหลายสิบจังหวัด ราชการกลัวว่าหากสังคมรู้จะเกิดความตระหนกตกใจและเกิดผลกระทบเสียหายต่อเศรษฐกิจ การค้าขายและการท่องเที่ยวเดินทาง ปิดกั้นไปปิดกั้นมาจนคนตายขึ้นมาจากล้มพับสัตว์ปีกที่ป่วย เรื่องแดงโร่จึงออกมายอมรับ พอยอมรับว่ามี ตอนนั้นเรื่องที่เคยซุกไว้ใต้พรมก็โดนเปิดเผยออกมาหมด

จึงเป็นธรรมดาว่าในระยะแรกของการเอาจริงเอาจังนั้น เราจะเห็นปัญหาเพิ่มมากขึ้นเหมือนกับที่พระศาสนจักรกำลังเผชิญอยู่

การล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์โดยพระสงฆ์ในคริสตศาสนานั้นต้องยอมรับว่ามีเกิดขึ้นจริง เด็กๆที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศและออกมาเปิดเผยความจริงนั้น ปัจจุบันก็เป็นผู้ใหญ่มีครอบครัวของตนเอง มีลูกมีหลาน กรณีที่โด่งดังกันมากคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเขตสังฆมณฑลบอสตัน สหรัฐอเมริกา ที่พระสงฆ์บางคนได้ทำการล่วงละเมิดทางเพศกับเด็กๆที่มาช่วยมิสซาหรือมาวัดหลายสิบคนติดต่อกันเป็นเวลาหลายปี พระสังฆราชที่ดูแลแม้รู้ปัญหาที่ไม่ได้จัดการปลดสงฆ์ออก ทำเพียงย้ายจากวัดหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่งแล้วก็เกิดเหตุซ้ำ นักข่าวสำนักพิมพ์บอสตันโกลบไปสืบทราบมาและทำการเจาะลึกจนได้หลักฐานชัดเจนจากการบอกเล่าของเด็กๆ ที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เป็นผลให้มีการดำเนินคดีความจับกุมพระสงฆ์และรับโทษจำคุก รวม 5 คน ในปี 2002 สังฆมณฑลบอสตันต้องขายทรัพย์สินนำมาจ่ายค่าชดเชยความเสียหายให้ผู้ถูกละเมิดทำร้ายคนเป็นเงินถึง 95 ล้านดอลลาร์ แต่ที่น่าตกใจคือพระสังฆราชที่ทำการปกปิดคณะสงฆ์นั้นมีส่วนช่วยในการปกปิดเรื่องราวต่างๆ คงเป็นเพราะกลัวความเสียหายที่มีต่อพระศาสนจักรซึ่งทำให้สัตบุรุษเคลือบแคลงสงสัยว่าทำไมจึงเข้าข้างคนผิดและไม่เห็นใจผู้ถูกละเมิด

จากเรื่องนี้สภาพพระสังฆราชแห่งสหรัฐอเมริกาได้ทำสิ่งหนึ่งที่ควรยกย่องคือสนับสนุนให้สถาบันวิชาการด้านอาชญาวิทยา (John Jay College of criminology) ศึกษาว่ามีการล่วงละเมิดต่อผู้เยาว์ในสังฆมณฑลอื่นๆ อีกหรือไม่ โดยย้อนหลังไปตั้งแต่ปี 1950 ถึง 2002 การศึกษาเสร็จในปี 2004 ด้วยรายงาน 291 หน้า สรุปว่ามีผู้ร้องเรียนกล่าวหา รวม 10,677 คน เกี่ยวพัน

กับพระสงฆ์ 4,329 คน หรือประมาณ 4 คนในทุก 100 คน โดยเป็นการกล่าวหาว่าพระสงฆ์จำเป็นต้องสัมผัสลูกสาววัยวะ และอีกประมาณหนึ่งในห้าเป็นการมีเพศสัมพันธ์หรือพยายามมีเพศสัมพันธ์

เหตุการณ์ที่บอสตันได้ถูกนำออกมาทำเป็นภาพยนตร์เรื่อง Spotlight ออกฉายในปี 2015 ตีแผ่เรื่องราวนี้ต่อสังคมในสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก เกิดกระแสให้มีการตรวจสอบว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวนี้อีกมากน้อยเพียงใดในที่อื่นๆ เมื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสประกาศเอาจริงเอาจังกับเรื่องนี้ เรื่องที่เคยเกิดในประเทศและทวีปอื่นๆก็ปรากฏตามมา โดยเฉพาะในปีนี้ ในประเทศชิลีเองก็มีการร้องเรียนถึง 144 กรณีที่สงฆ์ตั้งแต่ระดับธรรมดาจนถึงพระสังฆราชไปล่วงละเมิดทางเพศกับเด็กๆ จนพระสังฆราชทั้งหมดแสดงความรับผิดชอบด้วยการขอลาออก ต่อมาก็มีเรื่องออกมาว่าไม่เพียงพระสงฆ์หรือพระสังฆราชเท่านั้นที่มีการกระทำล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กๆ พระคาร์ดินัลบางคนก็มีพฤติกรรมดังกล่าวด้วยและไม่เว้นแม้กระทั่งที่ปรึกษาใกล้ชิดกับองค์พระสันตะปาปา เช่นพระคาร์ดินัลจากออสเตรเลียที่โดนหมายเรียกจากศาล กรณีล่าสุดคือการไต่สวนพบว่าอดีตพระคาร์ดินัลคนสำคัญของสังฆมณฑลวอชิงตันเคยล่วงละเมิดทางเพศเด็กหรือผู้มาเตรียมตัวบวชเมื่อเกือบ 50 ปีมาแล้ว ขณะยังเป็นหนุ่มอยู่ จนท่านต้องยื่นใบลาออกจากการเป็นองค์คณะคาร์ดินัล และเป็นครั้งแรกในเกือบร้อยปีที่องค์สมเด็จพระสันตะปาปานิรมิตและอาจต้องมีการไต่สวนตามระบบกฎหมายของพระศาสนจักรต่อไปอีก ซึ่งเป็นการส่งสัญญาณว่าพระองค์เอาจริงเอาจังกับเรื่องนี้

ไม่เพียงแต่เรื่องการอื้อฉาวเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศกับเด็กๆเท่านั้น บรรดานักบวชหญิงในหลายประเทศโดยเฉพาะในทวีปแอฟริกาเองก็เริ่มออกมาเปิดโปงว่า นักบวชหญิง

จำนวนไม่น้อยก็เคยโดนพระสงฆ์ล่วงละเมิดทางเพศ แม้จะทำเรื่องร้องเรียนไปยังคณะที่สังกัดหรือไปยังพระสังฆราชเรื่องก็เงียบหายไปเหมือนกัน

ผมเชื่อแน่ว่าลัทธิบวชที่เป็นชาวบ้านอย่างพวกเราอาจเกิดคำถามว่า เหตุการณ์เหล่านี้จะกระทบกระเทือนต่อศรัทธาหรือไม่ และที่สำคัญที่สุดคือพระศาสนจักรในไทยรวมถึงพวกเราจะมีส่วนในการป้องกันปัญหาเหล่านี้อย่างไร ในคำถามแรกนั้นเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ที่เราจะหมดศรัทธาในตัวพระสงฆ์หรือนักบวชเฉพาะคน แต่อย่าหมดศรัทธาในพระศาสนจักรและพระเจ้า ในสมัยพระเยซูคริสต์เจ้าพระองค์เลือกสาวกด้วยตนเอง 12 คน แต่กลับมีหนึ่งคนที่ทรยศต่อคำสอนของพระองค์ การที่มีพระสงฆ์ที่ไม่ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาต่อองค์พระคริสต์เจ้าจึงเป็นเรื่องของคนส่วนน้อย แต่ผู้เกี่ยวข้องต้องไม่ยอมให้คนส่วนน้อยมาสร้างความเสียหายให้กับพระศาสนาด้วยการปิดเงียบ

สำหรับเรื่องการป้องกันแก้ไขปัญหานี้ควรทำอะไร มีข้อเสนอว่าพระศาสนจักรท้องถิ่นทุกประเทศต้องยึดนโยบาย Zero Tolerance อย่างที่องค์กรสมเด็จพระสันตะปาปาประกาศไว้และทำให้นโยบายดังกล่าวเป็นรูปธรรม วิธีการคือการประกาศอย่างเป็นทางการให้ลัทธิบวชและสังคมช่วยเป็นหูเป็นตาสอดส่องดูพฤติกรรมของพระสงฆ์และนักบวช หากพบความไม่ชอบมาพากลก็ให้สามารถส่งเรื่องร้องเรียนพร้อมข้อมูลหรือประจักษ์พยานประกอบไม่ใช่กล่าวหากันลอยๆ ปัญหาอยู่ตรงที่จะส่งเรื่องร้องเรียนไปที่ใครเพื่อมิให้เรื่องถูกเก็บตอเอาไว้ โดยหลักการแล้วก็ต้องส่งให้ระดับที่สูงขึ้นไป และเพื่อให้เกิดความโปร่งใสสภาพระสังฆราชควรตั้งคณะกรรมการที่มีคนนอกเข้ามารับรู้และรับประกันมิให้เกิดวัฒนธรรมแห่งความเงียบที่ถูกปลูกฝังกันมาผิดๆ

ว่าการเปิดเผยเรื่องราวต่างๆเป็นการทำลายสถาบันศาสนา

ในสังคมไทยเรามีคำกล่าว “ชั่วช้างซีดช้างสงฆ์” หรือ “เอาหูไปนา เอาตาไปไร่” สุภาษิตเหล่านี้สะท้อนว่าชาวบ้านถูกสอนให้ไม่ควรไปยุ่งเรื่องคนอื่น ยิ่งเรื่องของบุคลากรในศาสนาก็ปล่อยให้เขาจัดการกันเอง ทศนคติแบบนี้ขัดกับจิตตารมณ์ของพระเยซูคริสต์เจ้า ในสมัยของพระองค์นั้นบรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ฝ่ายศาสนาเช่นพวกฟาริสีเป็นพวกมือถือสาปากถือศีล พยายามทำตัวให้ดูดีต่อหน้าชาวบ้าน เวลาขึ้นเทศน์พูดอย่างแต่พอมาถึงชีวิตส่วนตัวเป็นอีกอย่าง พระองค์ไม่เคยรื้อที่ใจโต้แย้งคนเหล่านี้ พระองค์ทรงสอนให้เรามีความกล้าที่จะวิพากษ์วิจารณ์เพื่อให้เกิดสังคมที่ดี แม้ว่าผลพวงของการวิพากษ์วิจารณ์นั้นทำให้บรรดาฟาริสีและผู้ใหญ่ของศาสนาวางแผนกำจัดพระองค์ประกาศหลายคนก็ทำอย่างที่พระองค์กระทำยอมรับที่จะเป็นเสียงที่กระตุกมโนธรรมของกษัตริย์และผู้นำต่างๆที่กระทำนอกกลุ่มนอกทางคำสอนของพระเจ้า

เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2018 สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ทรงเขียนจดหมายถึงคริสตชนคาทอลิก 1.2 พันล้านคนทั่วโลกความยาว 2000 คำ เป็นจดหมายที่แสดงถึงความเสียใจและทุกข์ใจต่อเรื่องดังกล่าว พระองค์ขึ้นต้นด้วยประโยคของนักบุญเปาโลที่เขียนจดหมายถึงชาวโครินธ์ฉบับที่ 1 บทที่ 12 ข้อที่ 26 (เทียบ) ว่า “หากคนใดคนหนึ่งกำลังทนทุกข์ ทุกคนก็จะร่วมทุกข์ด้วยกัน” พระองค์เชิญชวนให้คริสตชนทั่วโลกได้ร่วมเป็นทุกข์กับผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และลงท้ายจดหมายด้วยการขอพลังกำลังจากพระจิตเจ้าให้เรามีความกล้าที่จะเผชิญหน้าเพื่อจัดการกับปัญหานี้อย่างจริงจัง ❏

P

procurator

- = 1) ผู้จัดการ
- 2) ผู้ว่าราชการของจังหวัดโรมัน

fiscal procurator

= เھرรัญญิก

profane

= 1. เรื่องทางโลก 2. ไม่เกี่ยวกับศาสนา

profession of faith

= การประกาศยืนยันความเชื่อ

religious profession\,

= การปฏิญาณของนักพรต

progress

= ความก้าวหน้า

Promise Land, the

= ดินแดนพระสัญญา (แผ่นดินคานาอัน)

promoter of the faith

= ทนายปกป้องความเชื่อ

promulgate

= ประกาศ

Pro-Nuncio, Apostolic

= เอกอัครสมณทูต (เลิกใช้แล้ว)

Propaganda Fide

= สมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ (ชื่อเดิม) ชื่อใหม่คือ
Congregation for the Evangelization of the
Peoples

สมณกระทรวงประกาศพระวรสารแก่ปวงชน

Proper of the Mass

= บทเฉพาะมิสซา

Proper of the Saints

= บทเฉพาะฉลองนักบุญ

Proper of the Season

= บทเฉพาะเทศกาล

prophecy

= การประกาศพระวาจา

prophet

= ประกาศก

false prophet

= ประกาศกเทียม

prophetism

= ประกาศกนิยม ขบวนการประกาศก

propitiation

= การชดเชยบาป

proposition

= ข้อเสนอ ญัตติ

proselyte

= ผู้เปลี่ยนศาสนา

proselytisation

= การชักชวนให้เปลี่ยนศาสนา

proselytism

- = 1) การโฆษณาหาสมาชิกใหม่ ชวนคนให้กลับใจ
- 2) การเปลี่ยนศาสนา เปลี่ยนความเลื่อมใส
- 3) ขบวนการชักชวนเปลี่ยนศาสนา

ปรัชญาของนกแก้ว

ที่อารามเก่าแก่แห่งหนึ่งบนภูเขาในประเทศธิเบต อธิการของอารามมีชื่อว่า**โตมาลา** ท่านปรารภจะฉลองครบรอบร้อยปีแห่งการก่อตั้งอารามในรูปแบบที่สร้างสรรค์ และเพื่อให้ภิกษุในอารามของท่านมีความสนุกสนานในขณะเดียวกันก็ได้รับความรู้มากขึ้นด้วย ท่านจึงจัดการแข่งขันที่ค่อนข้างแปลกขึ้นมาในหมู่คณะของท่าน เจตนาของท่านก็คือท่านต้องการจะสอนความจริงอันยิ่งใหญ่ฝ่ายจิตแก่ทุกคนในอาราม

ท่านได้มอบนกแก้วสามตัวให้กับภิกษุ 3 องค์ในอารามของท่าน และสั่งพวกเขาว่า “ใครก็ตามที่สามารถฝึกนกแก้วให้มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มีคุณค่า ความจริงฝ่ายจิต และข้อคำสอนทางศาสนาได้ดีที่สุด จะได้เป็นผู้สืบทอดตำแหน่งอธิการต่อจากท่าน ภิกษุทั้ง 3 องค์มีเวลา 6 เดือนที่จะฝึกนกแก้ว

เมื่อเวลาที่กำหนดมาถึง ภิกษุทั้งอารามจำนวน 300 องค์ ได้มารวมตัวกันที่ห้องประชุมใหญ่ เพื่อชมและเป็นประจักษ์พยานในการแข่งขันที่จะเริ่มขึ้น ท่าน**โตมาลา**เรียก**ไทซุง** ผู้เข้าแข่งขันคนแรกเข้ามา หลังจากที่ได้โค้งคำนับด้วยความเคารพต่ออธิการและสมาชิกในคณะแล้ว ไทซุงให้สัญญาณแก่นกแก้วของเขาให้เริ่มการแสดง

ภิกษุทุกคนตกตะลึงเมื่อได้ฟังนกแก้วของไทซุงพูดอย่างคล่องแคล่วถึงคำสอนของศาสนาต่างๆ เจ้านกแก้วแสนรู้ยังได้บรรยายถึงปรัชญาของนักปราชญ์ในสมัยโบราณและธรรมล้ำลึกฝ่ายจิตอื่นๆ หลังจากใช้เวลาเกือบหนึ่งชั่วโมงเพื่อฟังความฉลาดรอบรู้ของเจ้านกแก้วแล้ว บรรดาภิกษุต่างปรบมือให้กับนกแก้วตัวนั้นด้วยความอัศจรรย์ใจ พวกเขาสรรเสริญไทซุงที่ฝึกนกแก้วของตนมาเป็นอย่างดี

คนต่อมาคือ**ทวงซุง** และเช่นเดียวกันทุกคนต้องประหลาดใจอย่างมาก เนื่องจากเจ้านกแก้วตัวนั้นเริ่มต้นแสดงความสามารถของมันด้วยการสวดภาวนาโดยขับร้องเพลงอาเวมารีอา หลังจากนั้นจึงได้พูดถึงงานเขียนของนักบุญออกัสติน นักบุญฮิลารี และแม้แต่บางส่วนของหนังสือซุมมาเทโอโลจิกาท่านักบุญโทมัส อโควนัส และเจ้านกน้อยยังขับร้องเพลงเตเดอุมเป็นบทสวดส่งท้ายเพื่อจบการบรรยายอันเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ของมันซึ่งใช้เวลาประมาณเกือบสองชั่วโมง ทันทีที่การแสดงจบลงเสียงปรบมือกราวใหญ่ของทุกคนในอารามก็ดังขึ้น

คนสุดท้ายคือ**หยั่งเจีย** ทุกคนต่างคอยดูว่าเจ้านกตัวสุดท้ายจะแสดงอะไรที่เหนือกว่าเจ้านกสองตัวแรก พวกเขาต้องผิดหวังเมื่อพบว่าหลังจากที่หยั่งเจียให้สัญญาณแล้ว เจ้านกแก้วของเขายังคงเงียบและไม่พูดอะไรเลยแม้แต่คำเดียว หลังจากนั้นสองนาที่หยั่งเจียได้ประกาศว่าการแสดงความสามารถของนกแก้วของเขาจบลงแล้ว ในขณะที่ทุกคนรู้สึกผิดหวังแต่สีหน้าของท่านอธิการกลับเต็มไปด้วยรอยยิ้ม แนนอนท่านเข้าใจว่าหยั่งเจียต้องการให้นกแก้วของเขาแสดงอะไร

ภิกษุคนหนึ่งถามหยั่งเจียว่า “น้องรัก ความสามารถที่นกแก้วของเธอแสดงคือความเงียบหรือ?” “ใช่ครับ” หยั่งเจียตอบ พี่น้องอีกคนหนึ่งถามในอารามถามหยั่งเจียต่อไปว่า “เธอก็รู้ไม่ใช่หรือว่างานนี้เป็นงานสำคัญแต่ดูเหมือนว่าเธอไม่ได้ฝึกนกของเธอเลย” หยั่งเจียตอบว่า “พี่ที่รัก จริงๆ แล้วนกแก้วของผมมีความรู้มากกว่าเจ้านกแก้วสองตัวแรก มันสามารถอธิบายคำสอนของแต่ละศาสนา นำมาเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ได้ ไม่เพียงแต่ความรู้ทางศาสนาเท่านั้น เจ้านกแก้วตัวนี้ยังรอบรู้ในเรื่องของประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ” แต่ภิกษุคนหนึ่งก็ขัดจังหวะขึ้นมาว่า “น้องรัก ถ้านกแก้วของเรามีความสามารถมากมายอย่างที่เธอพูด ทำไมเวลาเธอบอกให้มันแสดงความสามารถ มันจึงเงียบ พี่ไม่เห็นมันแสดงอะไรให้พวกเราดูเลย” หยั่งเจียอธิบายให้ทุกคนในอารามเข้าใจในที่สุดว่า “พี่น้องที่รัก ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า ผมฝึกให้นกแก้วของผมมีความสุภาพแม้มันจะมีความรู้มาก”

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าผู้ชนะในการแข่งขันครั้งนี้คือหยั่งเจีย

ชวนเราฟัง

นักบุญเปโตรได้เตือนใจพวกเราในจดหมายฉบับแรกของท่าน “จงมีความถ่อมตนต่อกันเถิด เพราะพระเจ้าทรงต่อต้านคนเย่อหยิ่งจองหอง แต่ประทานพระพรยกย่องผู้ถ่อมตน ดังนั้นจงถ่อมตนอยู่ใต้พระหัตถ์กรกฎ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงยกย่องท่านเมื่อถึงเวลาอันควร” (1ปต 5:5-6)

พระพรที่สำคัญ 'วันเวลา'

ปริญ

อาย.....อายมาก

ฉันจำได้ว่าตอนที่ฉันรู้ความ ครั้งแรก ที่ฉันได้รับของขวัญวันคล้ายวันเกิด เป็นตอนที่ฉันอยู่แค่ ป.3 วันนั้นกลับมาจากโรงเรียน พี่ที่อยู่มัธยมต้นเดินมาหาฉันที่ห้องแถวซึ่งเราอยู่ไม่ห่างกันนัก พี่เขยีนกล่องของขวัญให้พร้อมกับคำว่า “Happy Birth Day” มันทำให้หัวใจเต็อกๆ อย่างฉันปลื้มแล้วก็อายๆ ในเวลาเดียวกัน ยังเด็กเกินไปมัยแต่รู้สึกได้ว่าดีใจอย่างรู้ความก็แล้วกัน

แล้วก็มี ความคิดในหัวตั้งแต่นั้นมา พอถึงวันคล้ายวันเกิดที่ไร คิดไปว่าจะมีใครรู้ไหม จะได้อะไรพิเศษบ้างหรือเปล่า แน่นอนในเวลานั้นฉันไม่ค่อยรู้เรื่องของเค้าวันเกิด กับเรื่องของขวัญพิเศษกองโตๆ หรือกั รู้แต่ว่ามีคนคิดถึง มีคนจำได้ มีขนมเล็กๆ น้อยๆ ก็มีความสุขแล้ว เด็กห้องแถวอย่างฉันดีใจเสมอเมื่อพรรคพวกเพื่อนฝูง

พูดกันว่า “วันนี้วันเกิดเจ้าโก๋ เดี่ยวเราไปเลี้ยงกัน” ไม่มีอะไรมากไปกว่าการที่ไปซื้อขนมและมานั่งพูดจาเพื่อเจ้อจินตนาการมากมายตามประสาเด็กสวรรค์เล็กๆ ก็เกิดขึ้นแล้ว

โตขึ้นมาในช่วงมัธยม เมื่ออยู่ที่หอพักฉันไม่ค่อยสนใจเรื่องของวันคล้ายวันเกิดสักเท่าไร อาจเป็นเพราะในช่วงนั้นพวกเราเน้นเรื่องการเรียนมาก ปิดเรื่องภายนอกออกไปจากสมองเสียหมด แต่ก็มีความสุขนะเมื่อเพื่อนสนิทเพียงเอ่ยปากบอก Happy Birth Day มันต้องอย่างนี้สิถึงจะเรียกว่ารักกันจริง เพื่อนชายด้วยกันนะก็เลยปลื้มแบบแมนๆ นั้นแหละ

จนช่วงมัธยมปลาย วันคล้ายวันเกิดดูจะมีสีสันมากขึ้นนะ เพราะเพื่อนผู้หญิงบางคนส่งการ์ด ส่งของขวัญฝากมาให้ อยู่อย่างฉันในสมัยนั้นถือเป็นเรื่องพิเศษ ฉันเองก็เกิดอาการ

อายุๆ นะเวลาที่รุ่นน้องหรือเพื่อนๆ ล้อว่ารักกัน
ชอบกันนิ ไม่รู้ว่าตอนนั้นหน้าแดงหรือหน้าเขียว
เพราะฉันไม่ใช่คนผิวขาว

ในทางตรงข้าม ฉันก็ไม่เคยให้ของขวัญ
วันเกิดใครเลย แต่ก็จำวันสำคัญอย่างนั้นได้และ
ก็แค่บอก Happy Birth Day แค่นี้ก็อายจะ
แย่อยู่แล้ว ทำไม่ฉันมันขี้อายจัง กับไอ้แค่เรื่อง
ของขวัญวันเกิดแค่นี้

.....

ความสำคัญมันอยู่ที่ตอนฉันอยู่
ปริญญาตรีปีที่หนึ่ง ใจมันโลเลสับสนยังไ
บอกไม่ถูก เพราะตั้งใจซื้อของขวัญวันเกิดให้
ผู้หญิงสักคน วันนั้นไปคนเดียวเพราะไม่ยอม
ถูกถามว่าไปทำไม ไปซื้ออะไร ซื้อให้ใคร โอกาส
อะไร มันมากความ เชื้อเถอะวันนั้นฉันเขินๆ
อายุๆ ยังไม่รู้ว่า เกิดมาไม่เคยซื้อ แล้วจะเลือกซื้อ
อะไรดี ไปที่คลองถมนะ จะซื้อของขวัญให้ผู้หญิง
แต่ก็ไปดูเรื่องเครื่องไฟฟ้า คิดไม่ได้คิดไม่เป็น
เดินไปหลายรอบ ที่สุดเดินเข้าไปร้านนาฬิกา
เขาไปเลือกนาฬิกาผู้หญิง คนขายมองแล้วก็ถาม
ว่าซื้อไปให้แฟนหรือ เท่านั้นแหละฉันเขินเดิน
ออกมาเลย มันจะเจียบๆ ให้เลือกเองไม่ได้รีไ
จะมาถามมายุมายุ่งทำไม

กว่าจะเข้าไปร้านอื่นๆ ก็เดินกลับไป
กลับมาอยู่หลายรอบ ฉันเป็นประเภทคนซื้อ
ซื้อบื้อที่อายคนขาย ถ้าถามละก็เดินออกจากร้าน
เลย ให้มันรู้ไปว่ามีคนอย่างนี้ในโลก จนไปถึง
ร้านนาฬิกาแห่งหนึ่ง เขาไม่ถาม เขาปล่อยให้ดู
ตามสบาย แล้วฉันก็ได้นาฬิกาผู้หญิงเรือนทอง
หนึ่งเรือนในราคาห้าร้อยบาท ไม่รู้ว่าถูกหรือแพง
แต่นับเวลาในตอนนั้นเมื่อเกือบสี่สิบปีที่แล้ว

สำหรับฉันมันเป็นเงินเก็บที่กว่าจะได้ มันก็ถือว่า
ทุ่มสุดตัว

ฉันคิดถึงใบหน้าของผู้หญิงที่ฉันรัก บาง
เวลาก็เอนาฬิกาออกมาดู และก็รอวันเวลาที่
ถึงวันสำคัญก็วันคล้ายวันเกิดนั้นแหละ รอที่จะ
มอบของขวัญนี้ไปให้เธอ เอาจอกมาดูแล้วดูอีก
หลายรอบเพราะซื้อตั้งแต่เดือนตุลาคม และต้อง
รอถึงเดือนธันวาคม

แล้ววันเวลาที่รอคอยก็มาถึง ฉันยังมี
อาการเขินอายเพราะไม่เคยทำอย่างนี้มาก่อน
เป็นครั้งแรกจริงๆ ในชีวิต ฉันเดินไปเหมือน
คนที่ถูกมนต์สะกด ต่อหน้าผู้หญิงที่ฉันรัก

“ของขวัญวันเกิดครับ” พูดแค่นี้แล้วก็
เดินออกมา ไม่กล้าสบตา ไม่กล้าอยู่ต่อ มันมี
ความรู้สึกแปลกๆ แต่เมื่อเดินออกมาก็ยังแอบดู
ว่าเธอชอบหรือเปล่า

.....

เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ฉันรอจนถึงวัน
คล้ายวันเกิดของฉันในเดือนธันวาคม ฉันคิดถึง
แม่ที่ให้กำเนิดและก็เตรียมของขวัญให้ท่าน แม่
เกาะกลองนาฬิกา แล้วเอามาสวมใส่พร้อมกับ
น้ำตา แม่พูดว่าไม่ต้องซื้อให้แม่ก็ได้ แคเห็น
หน้าลูกแม่ก็ดีใจแล้ว แม่บอกว่าไม่เคยมีใครซื้อ
ของขวัญให้แม่อย่างนี้เลย ฉันยืนห่างๆ จากแม่
แต่ก็เห็นว่าแม่ยิ้มทั้งน้ำตามองมาที่ฉัน เล่นเอา
ฉันน้ำตาซึมไปด้วยเลย ทำสิ่งดีๆ อย่างนี้ทำไม
ฉันต้องอายด้วย มันน่าจะคิดเป็นและทำเป็นมา
ตั้งนานแล้ว และตั้งแต่นั้นมาวันคล้ายวันเกิด
ของฉันที่ไร เป็นต้องหาของขวัญเตรียมไว้ให้
แม่เสมอมา ๕

ไปให้ถึงดวงดาว

ดิฉันเคยเขียนถึง “ดาว” และเรื่องราวของ เธอ ดาวเป็นแม่ครัวคนโปรดของดิฉัน และอยากจะ บอกว่าเป็นพระที่ส่งเธอมาให้เราได้พบกัน เพื่อดูแล และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดาวมีครอบครัวเล็กๆ เธอมีลูก 3 คนและแม่ที่ซื่อมากแล้วอีกหนึ่งคน

วันเวลาผ่านไปเร็วมากจริงๆ นับจากวันแรกที่ดาวและครอบครัวของเธอเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเรา ซึ่งเราก็ไม่แน่ใจว่า ดาวจะอยู่กับ เราได้นานไหม เราต่างปรับตัวให้เข้าหากัน ซึ่งก็ไม่ใช่ เรื่อง่ายนัก เพราะต่างคนต่างไม่รู้นิสัยของกันและกัน แต่ด้วยความจริงใจต่อครอบครัวเล็กๆ นี้ ถ้อยที ถ้อยอาศัย ใช้ภาษาดอกไม้ต่อกัน ไม่ดูไม่ว่ากัน แต่ จะค่อยๆ อธิบายถึงเหตุและผลในการทำงานและใช้ ชีวิตร่วมกัน

ทุกครั้งก่อนพูดดิฉันจะไตร่ตรองก่อน โดย จะคิดว่า “ถ้าเราเป็นเขา เราจะทำคำพูดแบบ ไหน” ที่ไม่กวนน้ำให้ขุ่น แต่ก็ยังมีบางครั้งที่เมื่อ เขาพูดออกมาแล้ว ทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจ แต่ ก็พยายามข่มใจและอดทน อดกลั้น ไม่ซักสีหน้า แต่จะวางแผนเดินถอยออกมาจากเหตุการณ์นั้น ไปก่อน แล้วพอมีโอกาสมีจังหวะที่ผ่อนคลายเมื่อ ต่างฝ่ายต่างสบายใจแล้ว ดิฉันก็จะค่อยๆ อธิบายว่า อะไรมันคืออะไร เขาทำอะไร ถูกหรือไม่ถูก การพูด ด้วยน้ำเสียงแบบนั้น เราได้ยินแล้วสะท้อนใจ แต่ก็ ไม่อยากให้เขารู้สึกไม่ดี จึงเก็บความรู้สึกไว้ก่อน

ดาวยอมรับว่า เขาก็ไม่ได้ระวังคำพูดคำจา เมื่อพูดไปแล้วจึงค่อยมารู้สึกเสียใจภายหลังว่า ไม่ ควรพูดจากับนายหญิงอย่างนั้นเลย เขาไปเล่าให้ ลูกๆ ฟังด้วยความสำนึก เขาจึงรู้และคร่ำครวญในตัว

ดิฉันที่อดทนมาก แทนที่จะดุหรือตะคอกเขา แต่กลับ เหยยและเดินออกไป ดาวน้ำตาคลอด้วยความซาบซึ้ง และเข้าใจ ดิฉันก็ยังพลอยตื่นต้นใจไปด้วย เราสบตา กันอย่างเข้าใจ ทำให้ดิฉันมีโอกาสอธิบาย ค่อยๆ ให้เข้าใจ เพื่อเราจะอยู่กันอย่างสบายใจ มีอะไรก็เล่า สู่กันฟังว่า ดาวกล่าวคำขอโทษและบอกว่า “นายหญิง ใจดีที่สุด” แค่นี้ก็ทำให้หัวใจดิฉันพองโตแล้วว่า สามารถเอาชนะใจเขาได้ด้วยความรักและความดี

ดิฉันจำได้ดีว่า ในวันที่ดาวได้รับเกียรติให้ เป็นแม่ดีเด่นของโรงเรียนที่ลูกสาวของเธอเรียนอยู่ พวกเราต่างดีใจและภูมิใจ เพราะมันไม่ใช่จะได้ รับ เลือกว่าง่าย ๆ ความดีที่เขาทำมาตลอดชีวิต พยายาม พยายามครอบครัวเล็กๆ ที่ขาดพ่อผู้ซึ่งจะเป็นเสาหลัก ของครอบครัว แต่กลับเป็นดาวที่ต้องทำหน้าที่เป็นทั้ง พ่อและแม่ ปากกัดตีนถีบจนลูกๆ เป็นคนดีของสังคม ลูกๆ ช่วยเหลือแม่ทุกอย่าง เป็นคนหนักเอาเบาสู้ อุตส่าห์ มานะอดทน จนชีวิตของเขาดีขึ้นเป็นลำดับ ลูกๆ เรียนดี มีความตั้งใจ มีความรับผิดชอบ และ มีความซื่อสัตย์

ดิฉันจะเล่าแบ่งปันสิ่งดีๆ และประสบการณ์ ต่างๆ ให้ดาวฟัง และเขาก็นำไปสอนไปเล่าให้พวกลูกๆ ของเขาฟังอีกต่อหนึ่ง เป็นการถ่ายทอด และสิ่งเหล่านี้ เข้าไปในจิตใจของลูกๆ ของเขา ลูกๆ ในครอบครัว ของดาวมีโอกาสเรียนเหมือนครอบครัวอื่นๆ ลูกๆ ของเขาฉลาด พวกเขารู้เท่าทัน มีการตัดสินใจที่ดี รู้จัก แก้ปัญหา เพราะเคยผ่านประสบการณ์ต่างๆ มาบ้างทั้ง ในและนอกห้องเรียน

วันนี้เด็กๆ มีแววตาแห่งความหวัง ความสุข ชีวิตไม่รันทตอีกแล้ว เขามีความมั่นคงในชีวิต เรา

สัญญาจะส่งเสียให้ลูกๆ ของดาวได้เรียนจนจบปริญญาทุกคน พวกลูกหลานของดิฉันก็รักพวกเขาเหมือนดังญาติ พวกเขาก็อิงเล่นด้วยกัน เวลาทานอาหารก็ทานเหมือนๆ กันไม่แบ่งแยก ลูกๆ ของเขาจากเด็กที่ขาดสารอาหารกลายเป็นเด็กที่ร่าเริงแข็งแรง สุขภาพกายและใจดี

ดิฉันมองดูพวกเขาทุกวันด้วยความปลื้มปิติ เราสุข เราอิ่ม เขาก็เหมือนเรา ดังพระวาจาที่ว่า “จงรักผู้อื่น เหมือนรักตนเอง” “เราปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไรก็เหมือนปฏิบัติต่อพระองค์อย่างนั้น” ทำให้ดิฉันตั้งใจทุกวันที่ “เมื่อลืมหืมตาขึ้นมา และมีชีวิตอยู่ต่อไปอีก 1 วัน ฉันต้องจะทำสิ่งดีๆ ให้คนรอบข้างจะไม่ทิ้งโอกาสดีๆ ให้เปล่าประโยชน์” ดิฉันคิดเสมอว่า พระเจ้าทรงเมตตาต่อเราๆ ก็ต้องเมตตาและเอื้ออาทรต่อผู้อื่นด้วย

ที่สุด วันที่รอคอยก็มาถึง วันนั้น เป็นวันที่พวกเราทุกคนในบ้านต่างรอคอยว่า “สาวน้อย” (ลูกสาวคนโตของดาว) ที่กำลังรอฟังผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเหมือนเด็กๆ ทั่วประเทศ และแล้ว 6 โมงเย็นวันนั้น สาวน้อยก็ยิ้มแก้มปริเมื่อมีรายงานว่าเขาสอบติดแล้ว ตามที่เขาฝันไว้ เขาอยากเรียนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เขาตั้งใจและใฝ่ฝันอยากเรียนที่นี่มากที่สุดท้ายความฝันก็เป็นจริง เราไม่คาดคิดว่า เขาจะสอบติด เพราะต้องทำคะแนนสูงมาก แต่เขาก็ทำสำเร็จตามฝัน (5 ปีจบปริญญาโท)

สาวน้อยยิ้มอย่างมีความสุข นี่เป็นครั้งแรกที่เห็นเขายิ้ม วินาทีนั้นเหมือนโลกเป็นสีชมพู เขาชนะแล้ว เหลือเชื่อจริงๆ จากชีวิตที่ลำบาก อดมื้อกินมื้อ มาวันนี้พระเจ้าทรงเมตตา ตอบสนองความดี ความกตัญญู ความขยันหมั่นเพียร พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งผู้ที่ทำความดี หรือมั่นคงในความดี แต่จะ

ทรงตอบแทนเขาและมอบรางวัลให้แก่เขา

ดิฉันตื่นตื่นไม่แพ้เขาเลย เขาเปรียบเหมือนของขวัญจากพระเจ้าที่ฝากเขาไว้ให้เราดูแลและให้ความรัก ดิฉันกอดสาวน้อยเอาไว้แน่นด้วยความปลื้มใจและดีใจ ตัวดาวเองก็ร้องไห้ปลื้มใจน้ำตาไหล ซึ่งก็พลอยทำให้ดิฉันน้ำตาไหลไป นี่คือความสุขที่ยิ่งใหญ่ มันคือน้ำตาแห่งความชื่นชมยินดี ที่เอ่อล้นออกมาเพราะเขาบรรลุเป้าหมายที่ใฝ่ฝันเอาไว้แล้ว

ดิฉันดีใจที่สาวน้อยมีความหวังว่าจะมีความมั่นคงในครอบครัวของเขาๆ พุดกับแม่บ่อยๆ ว่า “แม่จ๋า หนูจะเลี้ยงแม่เอง แม่จะต้องอยู่กับหนูนานๆ หนูจะพาแม่ไปเที่ยวในที่ที่แม่อยากไป แม่เหนื่อยเพราะพวกหนูมานานแล้ว แม่ต้องดูแลสุขภาพตัวเองด้วยนะ หนูรักแม่ที่สุด” ดาวผู้เป็นแม่ เล่าให้ดิฉันฟังจนจบเธอบอกว่า “ฝันใกล้จะเป็นจริงแล้ว” เรื่องน่ายินดีอย่างนี้จะไม่ให้ดิฉันปลื้มแทนเขาได้อย่างไร เพราะลูกเป็นแก้วตาดวงใจของแม่ เมื่อลูกเป็นคนดี มีความก้าวหน้าในชีวิต เหล่านี้คือกำลังใจ และเป็นดังยาวิเศษที่จะช่วยต่อชีวิตของแม่ให้ยืนยาวขึ้นไปอีก

โอ! โลกช่างสวยงามทันที เมื่อทุกอย่างเป็นไปได้ไปตามความฝันแล้ว

ทำดียอมได้ดี ขอให้ท่านผู้อ่านและบรรดาแฟนคลับอุดมศาสตร์ทุกท่าน ลองนึกภาพว่า เราทุกคนกำลังแสดงบทบาทของตนเอง ใช้เวลาในทุกๆ นาทีอย่างรู้ค่า ช่วยเหลือเจือจานเพื่อนพี่น้องรอบข้าง ซึ่งแน่นอนเหลือเกินว่าพระเจ้า พระองค์จะอวยพระพรให้ทุกท่าน จะตอบแทนท่านเป็นร้อยเท่าพันทวี เพราะพระองค์ทรงพระเมตตาอย่างหาที่สุดมิได้... “จงขอบพระคุณพระเป็นเจ้า เพราะพระองค์พระทัยดี” อาเมน ๕

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“เราเพื่อนกัน”

ประณตนิมิตวันทามุกิตาจิต
แทนความรักผ่านในมาลัยกร
เป็นแม่พิมพ์ที่ดีให้ชีวิต
เสริมความรู้คู่จรรยาวิชาการ
ปลูกฝังด้วยคุณธรรมทั้งความคิด
คือแสงเทียนส่องสว่างทางชีวิต
ได้ประสบพบกันในวันนี้
แต่ละคนบนลิขิตที่ชัดเจน
เหล่าลูกศิษย์ของครูอยู่ที่นี้
ต้องขอบคุณผ่านเพจทวิตเตอร์
จดจำภาพที่ดีต่อชีวิต
มิตรภาพตรึงใจสายสัมพันธ์

จากใจศิษย์คนหนึ่งที่ครูสอน
มาขอพรด้วยรักพร้อมสักการ
ด้วยดวงจิตศรัทธาอย่างกล้าหาญ
สอนเขียนอ่านจับวางในทางดี
สั่งสอนศิษย์ให้งามตามวิถี
ที่สิบปีผ่านไปไม่เลือนลาง
ตลอดหลายสิบปีที่เห็นหน้า
ล้มลุกบ้ำสร้างตัวไม่กลัวใคร
ต่างก็มีอนาคตอันสดใส
นำพาให้เพื่อนเจอได้เจอกัน
เพื่อนสนิทเราสนุกและสุขสันต์
“เราเพื่อนกัน” งานนี้ไม่มีลืม....

WOODTECT
colors..beauty..infinity

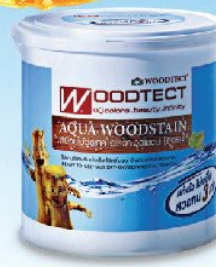
คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่แหละ **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม่เปราะแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คู่ค้า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดข่วน กระจก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สอยทน คู่ค้า

เข้าใจคนรักไม้

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุด ในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปริซิชัน เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ กริพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิธ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปริซิชัน เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

ส้วดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอคริลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 2321-2549
หนังสือมาตรฐาน

ฟิล์มสีหายจาก

ราคาเริ่มต้นที่ 30,000 บาท

LOTUS EFFECT

สีเส้นเหมือนใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ระคายคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำเกาะเป็นเม็ด น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้โครงสร้างเหล็กด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีปอง คอกล่อน

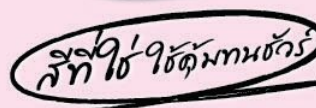

ส้วดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น โมเลกุลของสีขนาดเล็กลงเพิ่มประสิทธิภาพการซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอก คอกล่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด

คุณเกษม - คุณวราลลภ กรัยยักรัง

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สหรัฐ "แพทริก" เดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปรสิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สร้างความสุขสันต์ในจิตใจ & สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น แบบนักบุญอิกญาซโ

มีผู้คนและพี่น้องคริสตชนมากมายหลายท่านถามผมว่า “อะไรที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์และอะไรที่ทำลายความสัมพันธ์ในครอบครัว ที่ทำงาน และในชุมชน”

สำหรับผม **สิ่งที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์** ก็คือ **“การรับฟังด้วยหัวใจ การให้ความเข้าใจ ด้วยความรักและจริงใจ”** ครับ

สิ่งที่ทำลายความสัมพันธ์ได้ดีที่สุด รวดเร็วที่สุด ทั้งในครอบครัว ที่ทำงานและชุมชน ก็คือ **“การโทษคนอื่น”** ครับ

หลายท่านบอกผมว่า เวลาอารมณ์ดี อารมณ์ปกติก็ทำได้ แต่เวลาอารมณ์ไม่ดี โกรธ ของขึ้น ผิดหวัง เสียใจ ฯลฯ... ก็โทษคนอื่นได้เร็วมาก ในความคิด ในคำพูด ตั้งตัวไม่ทันเลย ...

ใช้ครับ เพราะเวลาปกติ จิตใจของคนเราทุกคน มีสันติในจิตใจ มีความรัก ความเบิกบาน จิตใจเปิดกว้าง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่นอย่างเป็นธรรมชาติ

แต่ในสถานการณ์ที่เราได้ยินคำพูดหรือเห็นการกระทำบางอย่าง เช่น

ได้ยินคำพูดว่า “คุณทำงานประสาอะไร ไม่ได้เรื่องเลย” “ทำไมลูกทำแบบนี้ พ่อแม่เสียใจจริงๆ” ทำให้เรารู้สึกไม่ปลอดภัย หรือเกิดอารมณ์ที่เข้มข้น เราก็ตอบโต้อย่างรวดเร็วกลับไปทันที บางครั้งก็ตอบโต้ด้วยคำพูด ด้วยการกระทำ

ถ้าอีกฝ่ายมีอำนาจมากกว่า เป็นผู้ใหญ่มากกว่า ก็อาจเงียบ และคิดตอบโต้ในใจ เช่น “ก็คุณสั่งงานประสาอะไร ผมทำเต็มที่แล้ว ยังมาต่อว่าผมอีก” “พ่อกับแม่ไม่เคยฟังหนูเลย เอาแต่พูดๆ ต่อว่าหนู หนูบอกไปก็โดนด่าอยู่ดี ไม่พูดดีกว่า”

รูปแบบการตอบโต้ เมื่อเราอารมณ์ไม่ดี อารมณ์เสีย สามารถเกิดขึ้นได้หลายแบบ ทั้งการโต้เถียง พูดเสียงดัง ตะคอก ประชดประชัน ดูถูกอีกฝ่าย ตัดสินเขาล่วงหน้า เยาะเย้ย ยินทรานว่า

ตัวเราถูก จับมัดอีกฝ่าย ชู หรือลงไม้ลงมือเลยก็มี ทั้งหมดนี้เราเรียกว่าเป็นการตอบโต้แบบ “สู้” (Fight)

แต่ถ้าเราใช้วิธีหลบเลี่ยง เงียบ ไม่พูดด้วย นินทาต่อว่าลับหลัง พยายามลืมปัญหา เก็บความโกรธไว้ในใจ โทษตัวเองว่าทำไม่ดี ทำผิดเสมอ ทำเป็นว่าเห็นด้วยโดยที่ใจไม่เห็นด้วย ถ้าเราเป็นแบบนี้ เรียกว่าเราตอบโต้ด้วยการ “หนี” (Flight)

บางครั้ง และบางคนที่อยู่ใต้อาการที่ไม่สามารถจะสู้หรือหนีได้ ถ้าเป็นเช่นนี้อยู่บ่อยๆ จนรู้สึกว่ามีทางออก อาจเข้าสู่ภาวะที่เรียกว่า “ชะงักงัน” หรือ “นิ่งอึ้ง” ได้ (Freeze) เช่น เด็กที่ได้รับการรุนแรง อาจเกิดจากการถูกทำร้ายทางจิตใจ จากคนในครอบครัว ไม่มีที่ปลอดภัยสำหรับเขา เด็กสู้และหนีแล้วก็ได้ผล ที่สุด เด็กอาจเงียบไม่พูด ตัดขาดการสื่อสารไปเลย หรืออาจมีความคิดล่องลอยอยู่ในโลกจินตนาการ ไม่สนใจเผชิญความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

จริงๆ แล้วรูปแบบการป้องกันตัวเอง “สู้ หนี หรือ ชะงักงัน” เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิต เพราะช่วยให้เราอยู่รอดได้ การเห็นคุณค่าของการ “สู้ หนี หรือ ชะงักงัน” ทำให้เรายอมรับตนเองและคนอื่นได้ง่ายขึ้น โดยไม่โทษว่าเป็นความผิดของตัวเองหรือคนอื่น

สิ่งสำคัญคือ เมื่อเรา “สู้ หนี หรือ ชะงักงัน” แล้ว เราสามารถดูแลจิตใจตนเองให้กลับมาสู่ความสุขสงบ สันติในจิตใจ เบิกบาน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น กับคนรอบข้างได้

อีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้ที่มีความสำคัญ มีคุณค่ากับเราและคนอื่นอย่างมากเช่นกัน

การที่เราฝึกฝนตนเองให้มีสติ รู้ตัว และการเข้าใจตนเองว่า เราใช้วิธีการอะไรในการป้องกันตัวเราเวลาที่เรารู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่ว่า จะเป็น “สู้ หนี หรือ ชะงักงัน” เป็นวิธีการหนึ่ง ที่ช่วยให้เรากลับมาสู่ความสุขสงบ สันติในจิตใจ เบิกบาน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่นได้อย่างรวดเร็ว

ท่านนักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของการเข้าเงียบ เป็นผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการแยกแยะน้ำพระทัยของพระเจ้า (Discernment) การฝึกปฏิบัติจิต (Spiritual Exercises) และเป็นผู้ก่อตั้งคณะเยสุอิต

ท่านแนะนำให้เราฝึกฝนและดูแลจิตใจของเรา ซึ่งเราสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตของเรา เพื่อสร้างความสงบสุข มีสันติในหัวใจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น สรุปได้ 5 ข้อดังต่อไปนี้

1) ทำอย่างสุดกำลัง และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอย่างสุดกำลัง

ท่านนักบุญให้หลักสำคัญกับเราว่า ให้เราทำอย่างสุดกำลัง และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอย่างสุดกำลังควบคู่กันไปในเวลาเดียวกัน ... ท่านตระหนักว่า การร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในทุกความพยายามของท่านมีคุณค่ามากมายเพียงใด การลงมือทำอย่างสุดกำลังโดยให้พระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลางของชีวิต เดินร่วมทาง ติดตามพระเยซูเจ้าในทุกสิ่งที่ท่านทำนั้น ย่อมนำไปสู่ผลแห่งความเชื่อ ความหวัง และความรักอันงดงาม

2) สร้างบรรยากาศของความรักที่ยิ่งใหญ่ แทนความกลัว

ในความรักไม่มีความกลัว ท่านนักบุญ
แนะนำให้เราสร้างบรรยากาศของความรัก
ความพอประมาณ และความกรุณาทั้งหมดเท่าที่
เราสามารถจะทำได้ เพื่อฝึกฝนตนเองและคนอื่น
เพราะการเติบโตทางจิตใจเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว
และมั่นคงในบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่
สนับสนุนให้กำลังใจและให้พลังทางบวกมากกว่า
การอยู่ในบรรยากาศทางลบและความกลัว

3) ความอ่อนน้อมถ่อมตน

ท่านนักบุญให้คุณค่ากับความอ่อนน้อม
ถ่อมตนตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าผู้ทรง
ถ่อมองค์ลงมาเกิดเป็นมนุษย์และยอมสละ
ชีวิตยอมตายเพื่อเรา ท่านสนับสนุนให้เราเปิด
หัวใจและทำความเข้าใจกับคนอื่นเพื่อมาร่วม
มือร่วมใจกันในการใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย
ทำงานเพื่อพระเยซูเจ้า รัก รับใช้พระเจ้า รัก รับใช้
เพื่อนมนุษย์ ดูแลสรรพสิ่ง สรรพสัตว์ ดูแล
ธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งสร้างของพระเจ้าร่วมกันกับ
พระเยซูเจ้า

4) ให้ความเคารพ

ท่านนักบุญเสนอให้เราค้นพบพระเจ้า
ในทุกสิ่งและในทุกคน (Finding God in
All Things) ท่านเตือนสติให้เราระลึกเสมอว่า
มนุษย์ทุกคนถูกสร้างให้คล้ายคลึงกับพระเจ้า
และพระเจ้าสถิตอยู่ในทุกคน เมื่อเป็นเช่นนี้
การเคารพซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญที่ขาด
ไม่ได้ ในการสร้างความรัก ความเข้าใจ สร้าง
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

5) เป็นผู้ฟังที่ดี

ท่านนักบุญให้หลักสำคัญกับเราว่า “ให้
เราเข้าไปในการพูด และอดทนในการฟัง ของเรา
ทั้งหมดเปิดกว้างให้กับเพื่อนมนุษย์ จนกว่าเขา
จะได้พูดความในใจทั้งหมดของเขา” ... ทำให้
เราคิดถึงคำกล่าวที่เป็นคำเตือนใจในยุคของเรา
ที่ว่า “ปัญหาการสื่อสารที่ใหญ่ที่สุดคือ เราไม่ฟัง
เพื่อจะเข้าใจ แต่เราฟังเพื่อการตอบโต้”

ขอพระเยซูเจ้าและแม่พระอวยพรท่าน
ผู้อ่านและทุกคนในครอบครัวของท่านให้มีความ
ความสุขสันติในจิตใจ และมีความสัมพันธ์
ที่ดีกับคนอื่นมากยิ่งขึ้นในทุกวันของชีวิต
นะครับ ด้วยความรักและจริงใจจากผม นริศ
มณีขาว

อ้างอิงจาก “สื่อสารสร้างสันติ” โดย ดร.ไพรินทร์
โชติสกุลรัตน์ และ นริศ มณีขาว. สถาบันสิทธิ
มนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2559.
และ *Seven Tips for Communicating Well*
from St. Ignatius โดย Rebecca Ruiz www.ignatianspirituality.com

ท่านที่ต้องการติดต่อผมเป็นวิทยากรจัดกระบวนการ/
กิจกรรมเพื่อพัฒนาชีวิต จิตใจ จิตวิญญาณ
แรงบันดาลใจในการรักและรับใช้ การสร้างความรัก
ความเข้าใจ การสื่อสารเพื่อสร้างสันติในครอบครัว
โรงเรียน โรงพยาบาล ชุมชนวัด คณะนักบวช
งานพระศาสนจักร งานพัฒนาสังคม สามารถ
ติดต่อได้ที่ Line ID: narislove หรือที่
Facebook: Naris Manikhao (นริศ มณีขาว)
Email: riscarefor@gmail.com
โทร 09-3445-1665 ☎

(ไม่ได้) เจตนา...

จริงหรือ ? หากเจตนาดี ผลลัพธ์แห่งเจตนาย่อมดีตาม

เป็นไปได้ไหมว่า เจตนาดี แต่ผลลัพธ์แห่งเจตนา กลับไม่ได้ดีตามเจตนา

ตัวอย่าง เช่น เวลาไปเที่ยวต่างจังหวัด หรือ ไปประชุม ในจังหวัดหรือสถานที่ ที่มีอาหารอร่อย เรามักจะนึกถึงคนรัก คนในครอบครัว อยากให้เขาได้รับประทานของอร่อยๆ ที่ขึ้นชื่อในแหล่งนั้น จึงพยายามบริหารเวลา เพื่อจะได้ซื้ออาหารแสนอร่อยนั้นกลับมา โดยหวังว่า คนที่เรารัก คนที่เราตั้งใจซื้อมาฝาก จะได้ชิมลิ้มอาหารที่อร่อยเหล่านั้น

ทว่า เมื่อซื้อกลับมา เรากลับได้รับคำกล่าวว่า “ซื้อมาทำไม ของร้านนี้แพงจะตาย” “อืมแล้ว กินไหม ไหว กินไปเลยนะ ไม่กิน” ณ จังหวะนั้น ที่ได้ยินคำตอบเช่นนั้น เราจะปฏิบัติตัวอย่างไรต่อ

หลายคน อาจจะยื่นคะยอให้กินให้ได้ หลายคน อาจคิดในใจหรือโพล่งคำพูดออกมาว่า “อุตส่าห์ซื้อมาฝาก ที่หลังไม่ซื้อให้แล้ว ไม่ซื้ออะไรกลับมาให้กินแล้ว”

ความรู้สึกที่เกิดขึ้น จากเหตุการณ์ดังกล่าว ย่อมเป็นความรู้สึกด้านลบ เสียความรู้สึก เสียความตั้งใจ เสียความมั่นใจ เกิดความรู้สึกน้อยใจ เสียใจ ผิดหวังขึ้นมา

เรียกว่า เริ่มจากความรู้สึกดีๆ ความตั้งใจดีๆ ด้วย “เจตนา” ที่ดี “เพราะรู้สึกดีๆ หรอก จึงคิดถึงคนที่เรารัก คนที่ปรารถนาดี” แต่สุดท้าย จุดจบแห่งเจตนาที่ดีกลับกลายเป็นการทะเลาะเบาะแว้ง การเสียสัมพันธ์ เสียความรู้สึก ในทำนอง “ที่หลังนะ จะไม่ซื้ออะไรให้กินแล้ว” “รู้อย่างนี้ ไม่ซื้อมาให้หรอก อุตส่าห์รีบวิ่งกระวีกระวาดมาซื้อให้ เพราะอยากให้ลอง อยากให้กิน แล้วมาเจอกับคำพูดแบบนี้ ไม่เอาแล้ว พวกกันที่ไม่ทำอะไรให้อีกแล้ว”

เริ่มสลาย จบสลด เป็นเพราะเหตุใดกัน

เจตนาที่ดี ด้วยความหวังดี แต่มาไม่ถูกเวลา ผิดจังหวะ หรือไม่?

เจตนาที่ดี ด้วยความรู้สึกดี และเต็มไปด้วยภาพฝัน ว่าต้องเป็นภาพนี้ ภาพนั้น แต่ฝนสลาย หรือไม่?

เจตนาที่ดี ด้วยความรู้สึกดี ตั้งใจสร้างเซอร์ไพรส์ แต่กลับได้เซอร์ไพรส์กลับ อย่างไม่คาดคิดหรือไม่?

เจตนาที่ดี ด้วยความรู้สึกดี มองจากมุมตัวเอง จึงลืมนอง หรือฟังเหตุผลคนอื่น หรือไม่?

ถ้าว่ากันง่ายๆ คือ การเปลอเอาตัวเองเป็นจุดตั้งต้น และเป็นจุดศูนย์กลาง เราเอง อาจจะเสียสูญได้เหมือนกัน

สิ่งที่พึงคิด พิจารณาคู่กันมาพร้อมกันกับเจตนาที่ดี คือ “จุดเริ่มต้น” ของ “เจตนา” นั้น มี “จุดประสงค์” อะไร

ถ้าเมื่อใด เป้ และ เขว ไปจากจุดประสงค์ ณ จุดเริ่มต้นที่วางไว้ นั้นแสดงว่า ตัวของเราเองนั้น “หลงทาง” เสียแล้ว จึงได้เสียศูนย์ในตัวเองไป จุดประสงค์ จึงแปรเปลี่ยนกลายเป็นความคาดหวัง จนสุดท้าย สร้างให้เกิดเป็นความขุ่นขึ้นมาได้

หากจากตัวอย่างข้างต้น จุดประสงค์ของการซื้ออาหารอร่อยให้คนรัก คนในครอบครัว คือต้องการให้เธอและพวกเขามีความสุข “กระบวนการ” เพื่อให้ได้มาซึ่งจุดประสงค์ตามเจตนานั้นๆ จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญด้วยเช่นกัน ผู้ให้มีความสุขที่จะให้ ผู้รับมีความสุขในการรับ

แนวทางที่จะสร้างความสุขที่ “ตรงใจ” ทั้งผู้ให้และผู้รับได้มากที่สุด เพื่อลดความผิดหวัง ที่จักนำไปสู่ความผิดหวังได้ ประกอบด้วยหลัก 2 ส ที่สำคัญ คือ

1. สังเกตอย่างใส่ใจ การสังเกตในลักษณะนี้ จะช่วยลดการ “คิดเดาเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง” ด้วยการรู้จักตัวของบุคคลเป้าหมายที่เราตั้งใจจะให้ว่า เขา “ชอบ” สิ่งใด และให้ในสิ่งที่เขาชอบ สถานการณ์คลาสสิกที่เกิดขึ้นเป็นประจำคือ การซื้อของฝาก บ่อยครั้ง ที่เรามักจะเลือกซื้อของฝากให้คนอื่นในสิ่งที่เราชอบกิน ชอบใช้ ชอบใจ และคิดเหมาว่าคนอื่นต้องชอบอย่างที่เราชอบด้วย ซึ่งความเป็นจริง เขาอาจจะชอบในสิ่งที่เหมือนหรือต่างจากเราได้

เช่น การไปเที่ยวต่างจังหวัด แล้วจะซื้อของฝากกลับมาฝากให้ญาติ หรือเพื่อนร่วมงาน เรามักจะเลือกซื้อสิ่งที่เราอยากซื้อให้ ในจำนวนที่เราพอใจ พอซื้อไปให้ แล้วพบว่า ของที่ซื้อมาไม่พ่อง เราอาจเกิดชดตา ชัดใจขึ้นมา แต่หากเราเลือกซื้อในสิ่งที่บุคคลเป้าหมายอยากได้ การตอบรับย่อมมีโอกาสดีกว่า

2. สื่อสาร การสื่อสารเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยลดการคิดแทนและคิดเดาได้ สังเกตว่า เวลาใครเดินทางไปยังต่างจังหวัดหรือต่างประเทศ จะถามคนใกล้ชิดว่า “อยากได้อะไรไหม?” “จะเอาอะไรไหม?” “จะฝากซื้ออะไรไหม?” เพื่อจะได้ไม่ต้องเดาใจ ไม่ถูกปฏิเสธว่า “ซื้อมาทำไม แพงด้วย ไม่ได้ใช้ / ไม่ได้กิน” และทำให้ทราบ ว่า จังหวะที่ซื้อนั้น ซื้อได้ตรงจังหวะและถูกเวลาไหม เช่น ตั้งใจจะซื้ออาหารฝาก เพราะแวะผ่านทางมายังร้านอร่อย การโทรถามว่า แวะผ่านมาทางนี้ จะซื้ออาหารร้านอร่อยให้ทาน จะทานอะไรกันบ้าง เพื่อทางบ้านอาจถือกลับมาว่า “ยังไม่ต้องซื้อ เพิ่งจะมาเท่านั้น”

ในขณะเดียวกัน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความคาดหวังว่าต้องได้ของแน่ๆ จากผู้รับ เราเองควรสื่อสารไว้ด้วยว่า “ถ้าหากมีเวลาพอ ได้แวะร้านนั้นๆ จะไปดูหรือซื้อให้ ถ้าเวลาไม่พอ อาจจะได้แวะนะ” เพื่อไม่มัดตัวเองว่า คือ “หน้าที่” ที่ “ต้องกระทำ” เพราะการซื้อของฝากหรือการซื้อของที่คนฝากซื้อ เป็นการแสดงถึง “น้ำใจ”

ในกรณี อยากสร้างความเซอร์ไพรส์ เราต้องบอกตัวเองจริงๆ ว่า เจตนาที่ดี จบลงตั้งแต่ที่เราตั้งใจกระทำไปแล้ว ถ้าผู้รับถูกใจ ถือว่าดีเยี่ยม ถ้าไม่ถูกใจ ไม่เป็นไร กลับไปทำความเข้าใจกับจุดประสงค์และเจตนา ว่าเราทำให้เพราะเราอยากให้ อยากทำ เมื่อใดที่เราให้ของเขาไปแล้ว ความเป็นเจ้าของอยู่ที่ผู้รับว่าผู้รับจะอย่างไรต่อกับของสิ่งนั้นต่อ จะได้ไม่ต้องเกิดความคับข้องใจกับความตั้งใจเต็มร้อยที่จะให้

หากเจตนา คือ ความหวังดีที่อยากให้ผู้รับมีโอกาสได้ลอง ได้สัมผัสในสิ่งดีๆ เจตนาที่ดีนั้น ต้องไปพร้อมกับ “ความพร้อม” ของผู้รับด้วยว่า เขาเองพร้อมจะลอง พร้อมเปิดประสบการณ์ต่อสิ่งใหม่ๆ ที่เราปรารถนาจะให้ด้วยหรือยัง ถ้ายังไม่พร้อม เราอาจจะต้องรอเวลา และรอจังหวะใหม่ เท่านั้นเอง

เมื่อเริ่มต้นด้วยเจตนาดี อย่างจบลงด้วยความสูญเสีย..... ละความรู้สึกดีๆ เพื่อย้อนกลับมาถามตัวเองให้ดีๆ สิ่งที่เราปรารถนาได้จากเจตนาที่ดี คือ ความรู้สึกที่ดี และสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้น มิใช่หรือ ?

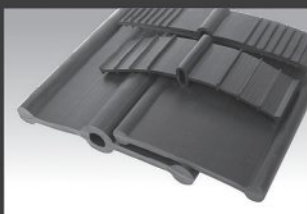
ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุน้ำหนักรอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสกัดความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

นุ้ย...เยาวชน

ยอแซฟ ธีระพัฒน์ สิงห์สา

ทีมผู้ประสานงานเยาวชน สังฆมณฑลนครสวรรค์

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชนทุกท่าน
คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับเดือนกันยายนนี้
ขอแนะนำให้รู้จักกับน้องพริก ยอแซฟ ธีระพัฒน์
สิงห์สา เป็นลัทธิบวชวัดนักบุญลูกา บางขาม
ลพบุรี เกิดวันที่ 4 เมษายน ค.ศ.1997 อยู่บ้าน
เลขที่ 22 หมู่ 9 ต.บางพอง อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี
15180 เป็นนักศึกษา และเป็นหนึ่งในทีม

ผู้ประสานงานเยาวชนสังฆมณฑลนครสวรรค์
แรงบันดาลใจ ที่ทำให้ผมร่วมส่วน
ในงานอภิบาลเยาวชน คือบรรดาคุณพ่อ
จิตตภิบาล พี่ๆ ผู้ประสานงาน พวกเขาเป็น
แบบอย่างที่ดีมากครับทั้งในหน้าที่ต่างๆ ใน
ตอนนั้นทำให้ผมมีแรงบันดาลใจมากจนทุกวัน
นี้ครับ

บทบาทหน้าที่ในฐานะทีมผู้ประสานงาน
เยาวชน บทบาทหน้าที่ของผมนั้น โดยส่วนใหญ่
เป็นการติดต่อประสานระหว่างคุณพ่อ
จิตตวิบาลกับเยาวชนเพื่อให้รู้ข่าวสารต่างๆ เช่น
มีการจัดค่ายเยาวชน และหน้าที่อีกอย่างหนึ่ง
คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ของเยาวชน
หรือการทำกิจกรรมของเยาวชน และสรุปข้อมูล
ประมวลผล

กิจกรรมเยาวชนที่ผลประทับใจมาก
เลยคือ การจัดค่ายเยาวชนทั้งในสังฆมณฑล
หรือทั้งในระดับชาติ กิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรม
ที่ในส่วนตัวผมคิดว่า เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์
ที่สุด และมีความสุขที่สุดเพราะว่าเป็นการรวมตัว
ของเยาวชนแต่ละที่มารวมกัน และได้แลกเปลี่ยน
ข้อมูล ความคิดเห็น วัฒนธรรม ของแต่ละคน
ซึ่งทำให้เราได้รู้อะไรหลายๆ อย่าง ว่าง่ายๆ มัน
คือการเปิดโลก และเปิดใจของเราอย่างหนึ่ง

โดยส่วนตัวนะครับผมคิดว่า ความ
ท้าทายของเยาวชนในสังฆมณฑลหลักๆเลยก็
คือ การเรียก การรวมตัว เยาวชนที่ห่างหายไป

ผมว่าประเด็นนี้แก้ไขยากมาก เพราะมีจำนวน
ค่อนข้างเยอะ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นปัจจุบันก็กำลังแก้ไข
ปัญหาเหล่านี้จนดีขึ้นๆ ซึ่งมันเป็นการท้าทายที่ดี
เลยทีเดียวครับ ๕

แม่พระระทมทุกข์ (15 กันยายน)

การระลึกถึงแม่พระระทมทุกข์ เชิญชวนเราให้ไตร่ตรองถึงความทุกข์แสนสาหัสเจ็ดประการของพระนางมารีย์ คือ 1.คำพยากรณ์ของท่านลิเมโอน 2.พาพระกุมารหนีไปประเทศอียิปต์ 3.พระเยซูเจ้าทรงหายไปนพระวิหาร 4.พระเยซูเจ้าทรงพบพระมารดาขณะแบกกางเขน 5.พระเยซูเจ้าทรงสิ้นพระชนม์ 6.แทงสีข้างของพระเยซูเจ้าและนำพระศพลงจากกางเขน และ 7.ฝังพระศพพระเยซูเจ้า ... “บุตรของฉันถูกฝัง แต่มีดวงใจสองดวงที่ฝังอยู่ที่นั่น” แม่พระทรงฝังดวงใจของพระนางไว้กับพระบุตร เพราะพระองค์มีค่ามากที่สุดในชีวิตของพระนาง

จากหนังสือ “วันทามารีย์”
คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิธ
เรียบเรียงและจัดพิมพ์

DaDa Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2018”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม... 2018” กับสโมสรอุดมศานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

ชวนน้องคุย

สวัสดีน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรฯ ที่น่ารัก...น้องๆ ทุกคนคือ ความหวังและอนาคตของชาติ ฉะนั้นเราต้องเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ โดยเริ่มง่ายๆ จากการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เช่น วิ่งเหยาะ เดินเร็ว ขี่จักรยาน ว่ายน้ำ เต้นแอโรบิค ฟุตบอล บาสเกตบอล เทนนิส แบดมินตัน ตระกร้อ วอลเลย์บอล เป็นต้น เพราะเมื่อน้องๆ มีสุขภาพที่ดี แข็งแรง จิตใจของน้องๆ ก็จะเข้มแข็ง สมบูรณ์ เบิกบาน ตามไปด้วยนะครับ

พี่เชื่อว่าน้องๆ ทุกคนอยากจะเติบโตขึ้นเป็นเยาวชนเป็นคนหนุ่มสาวที่สง่างาม มีความรู้ ความสามารถ และมีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบอาชีพการงาน มีอนาคตที่สดใส และมีความสุข ฉะนั้น เราทุกคนต้องเริ่มสร้างวินัยกับตัวเอง ต้องบอกกับตัวเองว่า ‘ฉันจะเป็นเยาวชน คนรุ่นใหม่ที่ดี ที่เข้มแข็ง ซึ่งจะท่างไกลและไม่ยุ่ง ไม่เกี่ยวกับเหล้า บุหรี่ หรือยาเสพติดทุกชนิด เพราะฉันมีอนาคตที่สดใสรออยู่ข้างหน้า ฉันจะก้าวเดินบนหนทางที่ถูกต้องด้วยใจที่เข้มแข็ง ซึ่งฉันทำได้’

น้องๆ หลายคนก็เริ่มสอบเก็บคะแนนกันแล้ว ก็ขอให้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ควรอ่านหนังสือ เปิดตำรา ตำรา มาทบทวน หรือหมั่นทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ ทำซ้ำๆ จะได้สามารถทำคะแนนสอบได้ดีๆ ครับ และสำหรับน้องๆ ที่สนใจ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศานต์ “สมัครฟรี” ใ้กรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมามาพี่ป๋องตามที่อยู่สโมสรฯ ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องปัทมิตา ศุภมิตรฤๅษณา น้องกวิณธิดา เจริญนาพร
น้องสร้อยพร ศรีระวิน น้องพสธร ยิ่งถาวร น้องไตรรัตน์ จิมแก้ว
น้องพิมพ์พาขวัญ โคกระบินทร์ น้องเพ็ญฟ้า เชิงสมอ น้องกชวรรณ สุริษฎาภรณ์ จากโรงเรียน
พระหฤทัยดอนเมือง น้องอรรณา เจนวรรณนะ น้องวรวรรณ บุญสุ น้องภัทรวดี จันทร์บริรักษ์ น้อง
กุลธิดา สมพันธ์ น้องนิรมล พิศุจน์ น้องวราภรณ์ จิตต์บรรจง น้องสรเสริญ บัวสิงห์ น้องจาวรรณ
แซ่ตั้ง น้องสันติภาพ สร้อยมาลา น้องสุมาลี ธาราฉัตร น้องธันวาท เสนาจักร และน้องนุชจรี ศรีรักษา

รักพระคัมภีร์

สายสืบ

เธอจะพบสายสืบในพระคัมภีร์ได้หรือไม่
แน่นอนเธอสามารถพบได้ถ้าเธอตั้งใจอ่านอย่างดี
เพราะเธอทราบดีว่า สายสืบไม่ต้องการให้ใคร
หาพบ แต่นี่คือเบาะแส เธอต้องอ่านในหนังสือ
โยชูวา ซึ่งเธอสามารถอ่านพบว่าเกิดอะไรขึ้น
หลังจากโมเสสสิ้นชีวิต และโยชูวากลายเป็นผู้นำ
ชาวอิสราเอล โยชูวาตัดสินใจส่งสายสืบสองคน
เข้าไปในแผ่นดินเยรีโค เพื่อดูว่าแผ่นดินนั้นเป็น
อย่างไร และกลับมารายงานแก่เขา แต่กษัตริย์
ของเยรีโคทราบข่าวอิสราเอลบางคนเข้ามาใน
แผ่นดินของท่านและพักอยู่ที่บ้านของสตรีผู้หนึ่ง
ชื่อนางราห์บ กษัตริย์มีคำสั่งให้ไปค้นหาสายสืบ
ทั้งสองแต่ไม่พบ เพราะนางราห์บซ่อนพวกเขา
ไว้บนหลังคาบ้านใต้กองป่านที่นางเก็บมา เธอ
เคยเล่นเหมือนว่าเป็นสายสืบ ที่ต้องซ่อนตัวเพื่อ
ไม่ให้ใครหาเจอหรือไม่ ถ้าเธอสามารถเล่นเป็น

สายสืบจะสนุกมาก แต่การเป็นสายสืบจริงๆ นั้น
เป็นเรื่องเสี่ยงและอันตรายมากเหมือนกันนะ

วันนี้ลองแกล้งเป็นสายสืบแบบอื่นดูบ้าง
สิ ลองมองดูคนบางคนที่คุณไม่เคยสนใจมองมา
ก่อน เช่น บางคนที่เป็นเพื่อนบ้านของเธอ ใน
ชั้นเรียนของเธอ หรือแม้แต่ในครอบครัวของเธอ
เอง พยายามมองสิ่งดีๆ ในบุคคลนั้น บางทีเธอ
จะพบว่า เขาผู้นั้นยิ้มสวย จมูกสวย มีท่าเดินสง่า
หรือมีวิธีพูดที่ไม่เหมือนใคร เมื่อเธอทราบถึง
ข้อดีของเขาแล้วจำไว้ และเริ่มพยายามหาสิ่ง
ดีๆ ในบุคคลอื่นต่อไปในแต่ละวัน เธออาจจะ
แปลกใจที่ได้พบสิ่งดีๆ ต่างๆ มากมาย การเล่น
แบบนี้ก็สนุกนะ

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่านพระคัมภีร์ ภาค
พันธสัญญาเดิม หนังสือโยชูวา บทที่ 2 ข้อ 1-6

การ์ตูน...คนดี

...เห็นคุณค่าของ
ความสันโดษ
(...find wealth in
contentment)

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโมค
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องจิรณนรัช ธีระศรีสมบัติ (กันตา) *3302

เกิด : 23 เมษายน 2552

การศึกษา : โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะได้ทดลองสิ่งที่สงสัย

อนาคตอยากเป็น : นักวิทยาศาสตร์ เพราะได้ทำในสิ่งที่ตัวเองชอบ

เป็นคนมีนิสัย : ดี

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : ประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ หรือบางครั้งก็วาดรูป

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ปลาแซลมอน

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นหญิงทั้ง 2 คน และเป็นคนที่ 2

น้องณัฏฐนันท์ โนวังหาร (น้องอานัน) *3303

เกิด : 16 ตุลาคม 2552

การศึกษา : โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะได้วาดการ์ตูน ได้ระบายสี สุนัข

อนาคตอยากเป็น : นักวาดรูป นักเขียนการ์ตูน เพราะชื่นชอบ

และมีความใฝ่ฝันอยากเขียนการ์ตูนเป็นอาชีพ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง แจ่มใส ชอบวาดการ์ตูน ชอบศิลปะ

สัตว์ที่ชอบ : กระต่าย สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูปการ์ตูน อ่านหนังสือ

ประดิษฐ์ของเล่นต่างๆ

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ไข่ต้ม ไข่เจียว ไข่ทอด

ความสามารถพิเศษ : ศิลปะ วายน้ำ ภาษาอังกฤษ

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นชาย 1 คน เป็นหญิง 1 คน

เป็นคนที่ 2

“กลโกง”

สวัสดิ์ดีคะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคยชื่อเรื่อง “กลโกง” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีเมืองๆ หนึ่งที่มีแมวอยู่เยอะมาก วันหนึ่งมีพ่อค้าเร่ร่อนกับผู้ช่วยของเขาผ่านมาที่เมืองนั้น พ่อค้าเห็นว่าเมืองนี้มีแมวเยอะมากๆ เขาจึงเริ่มจับแมวและบอกชาวบ้านแถวๆ นั้นว่าเขาสามารถนำแมวพวกนี้ไปขายได้ที่เมืองอื่นๆ ได้ พวกชาวบ้านก็สงสัยว่า เอ๊ะ! การจับแมวไปขายจะได้สักกี่บาทนะ แต่แล้วก็มีชาวบ้านบางคนคิดว่า ถ้าเช่นนั้นเขาจะจับแมวแล้วไปขายพ่อค้าเองจะดีกว่า

ชาวบ้านคนแรกๆ จับแมวไปขายพ่อค้า ได้ราคาตัวละ 50 บาท ต่างคนต่างก็ดีใจมากที่ได้เงินมาง่ายๆ ไม่ได้ต้องเลี้ยงแมว ไม่ต้องทำอะไรเลย แค่จับแมวมาขายก็ได้เงินแล้ว เมื่อพวกชาวบ้านพูดกันปากต่อปาก ก็มีคนที่มาจับแมวเพื่อเอาไปขายให้พ่อค้า แล้วพ่อค้าเร่ร่อนเขาก็ไปๆ มาๆ หลายเมือง พอเขากลับมาที่เมืองนี้ก็พบว่าแมวเริ่มหายากขึ้น เขาก็ขึ้นราคาให้อีก จากตัวละ 50 บาท ขึ้นเป็นตัวละ 75 บาท จนสุดท้ายเขาจับตัวละ 100 บาท ชาวบ้านดีใจอย่างมาก แล้วก็พยายามจับแมวมาขายกันใหญ่

ระหว่างที่พ่อค้าเร่ร่อนไม่อยู่ ผู้ช่วยของเขาก็ยังคงอยู่ที่เมืองนั้น และเขาเอาข่าวของที่ซื้อมาจากเมืองอื่นๆ มาขายที่เมืองนี้ ซึ่งผู้ช่วยก็บอกกับชาวบ้านว่า เอาอย่างนี้ละกัน ให้ชาวบ้านมาซื้อแมวจากเขา ตัวละ 50 บาท แล้วเอาไปขายต่อให้กับพ่อค้าสักตัวละ 100 บาท เพียงเท่านี้ก็จะได้กำไรแน่ๆ 50 บาท ไม่ต้องออกไปจับแมวเองละ “มาๆ มาๆ เอาแมวไปขายเลย” ชาวบ้านรู้สึกได้ว่า เออจริง! ทำแบบนี้ก็ได้นี่! ชาวบ้านก็เลยเอาเงินมาทุ่มซื้อแมวกันใหญ่ เพราะคิดว่าจะหาเงินได้ง่ายๆ ไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไรเลย

เมื่อตัวผู้ช่วยได้ขายแมวไปจนหมดแล้ว ซึ่งจริงๆ ก็คือแมวที่ชาวบ้านจับมาทั้งหมดตั้งแต่วันที่พ่อค้าเร่ร่อนเริ่มเข้ามาที่เมืองนี้นั่นแหละ แล้วพอดีๆ สักหน่อยผู้ช่วยคนนี้ก็ค่อยๆ แอบหนีออกไปจากเมืองนี้ไป ครั้นพอรุ่งเช้า ชาวบ้านก็คิดว่าจะมาซื้อแมวอีก พวกเขาก็พบว่าตรงที่ขายของนั้นไม่มีใครอยู่แล้ว ผู้ช่วยหายตัวไปแล้ว ชาวบ้านก็ช่วยกันคิดว่าจะตามหาตัวพ่อค้าเร่ร่อนได้อย่างไร แต่ก็ไม่มีใครรู้ว่าทั้งพ่อค้าและผู้ช่วยของเขาอาศัยอยู่ที่ไหน

สรุปว่า ชาวบ้านก็เสียเงินไปให้กับกลโกงของพ่อค้าและผู้ช่วยของเขา ซึ่งไม่สามารถเจอตัวพ่อค้าหรือผู้ช่วยของเขาได้อีกเลย และแล้วเมืองนี้ก็ยังคงมีแมวอยู่เต็มเมืองเหมือนเดิม เงินของชาวบ้านก็หมดไปกับการค้าขายแมว ซึ่งจริงๆ ไม่ได้มีผู้ต้องการซื้อแมวจากต่างเมืองแต่อย่างใดทั้งสิ้น มันเป็นกลโกงต่างหาก

ชาวบ้านก็ได้เรียนรู้ว่า การที่ไม่ทำงานแล้วคิดแต่จะหาทางที่จะได้เงินได้ผลตอบแทนมาง่ายๆ นั้นมันเป็นไปได้หรือก จึงทำให้พวกเขาก็กลับมาตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากินเหมือนเดิม และรู้เท่าทันเมื่อมีพ่อค้าคนอื่นมาหลอกขายของหรือใช้กลโกงเพื่อหลอกเอาเงิน จึงทำให้ไม่มีพ่อค้ากลโกงคนใดแวะเวียนมาเมืองนี้อีกเลย

จบแล้วคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อง**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

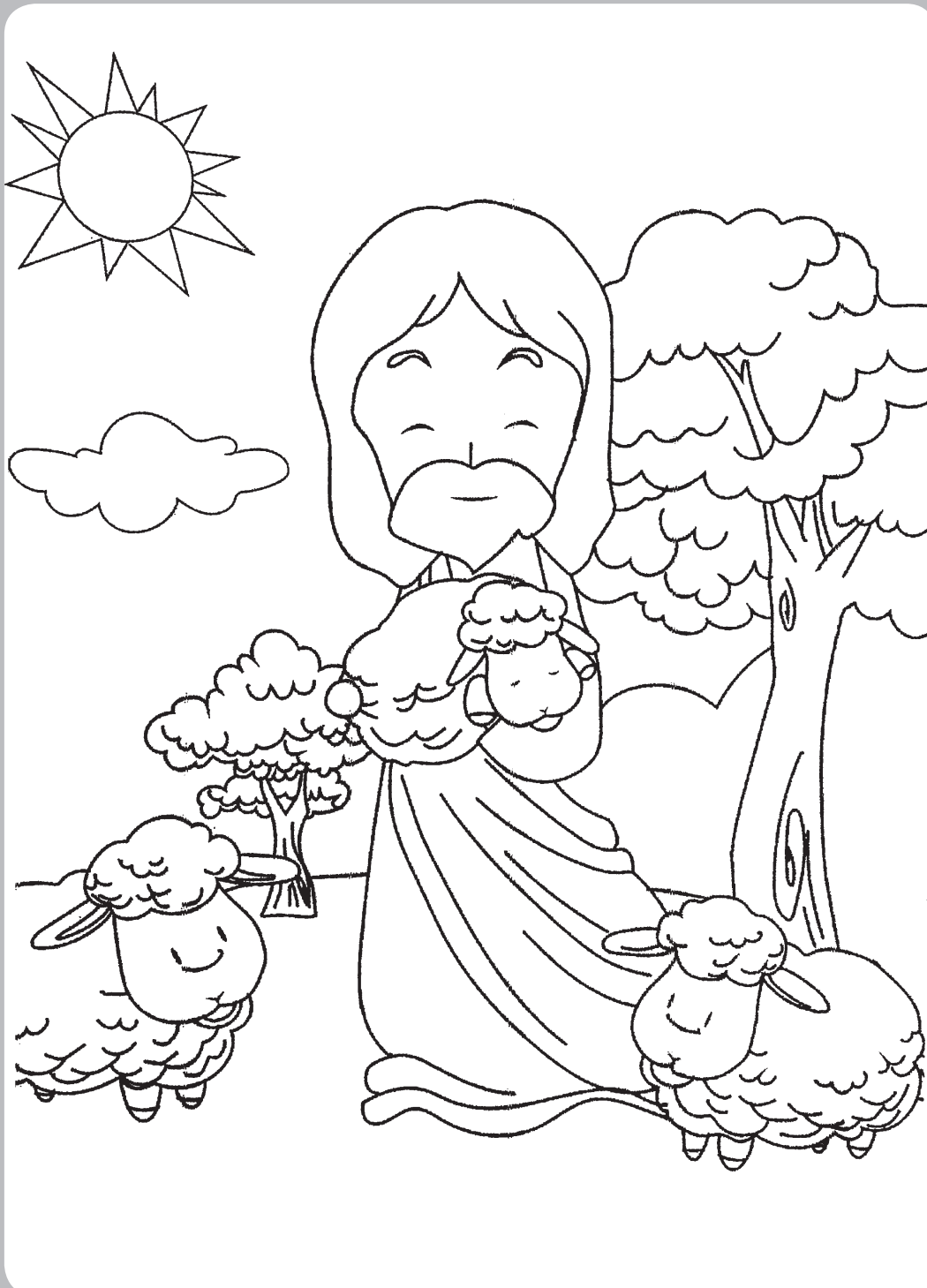
ข.นาคลูวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“พระเจ้าทรงเลี้ยงดู”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 ตุลาคม 2018)

● พ่อแม่จะเปลี่ยนสถานะไปตามอายุของลูกที่โตขึ้น
เมื่อเขา...

อายุ 1 - 12 ขวบ พ่อแม่เป็นคนเดียวในโลกของเขา

อายุ 13 - 18 พ่อแม่เริ่มเป็นคนช่วยๆ ไม่ค่อยทันสังคม ไม่เข้าใจวัยรุ่น อยู่ห่างๆ กันแล้วสบายใจ

อายุ 19 - 25 พ่อแม่เริ่มกลับมาสำคัญเพราะเป็นแหล่งการเงินเมื่อโลกของลูกเริ่มรู้จักแต่งตัว และคบเพื่อนเที่ยว

อายุ 26 - 35 พ่อแม่จะเป็นที่ระบายเรื่องแฟน... ฟังความสุขที่เขามี สถานที่ที่เขาย้ายไปมา เป็นที่ปรึกษาเรื่องความรัก

อายุ 36 - 40 พ่อแม่จะเป็นกำลังใจ ที่ปรึกษา แหล่งที่พาหลานๆ ไปทิ้งไว้ให้เลี้ยง

อายุ 41 - 45 พ่อแม่ประสบความสำเร็จที่สุด เพราะเริ่มรู้รสชาติแท้จริงของชีวิต

อายุ 46 - 55 พ่อแม่เก่งที่สุดที่ผ่านเรื่องเหล่านั้นมาได้และอดทนต่อพวกเรากับด้วย

อายุ 56 - 60 เสียใจที่เคยทำไม่ดีกับพ่อแม่ เสียหายที่ไม่เคารพเชื่อฟังท่าน

อายุ 61 - 70 ไปนั่งที่ที่พ่อแม่เคยพาไปบ่อยๆ นั่งเก้าอี้ในวัดตัวที่พ่อแม่ชอบไปนั่งในพิธีมิสซา

- แต่เราผู้ซึ่งเป็นพ่อแม่ จะมีชีวิตยาวนานพอที่จะเห็นเขาไปนั่งในที่ที่เราห่วงหรือ? เราไม่ต้องการอะไรจากเขา เราเพียงแคร์กเขาเฉยๆ บางทีไม่เคยคิดถึงว่าจะได้อะไรคืนด้วยซ้ำไป เพียงแต่รักเขาเท่านั้น
- เราลูกๆ เราไม่ได้เป็นอะไร... นอกจากสิ่งที่พ่อแม่เราเป็น.

27 สิงหาคม 2018

พงศ์ ประมวล

สโมสรอุดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. อากิตยา วิสัยมาลา
โรงเรียนเรื่อวิทยพระหฤทัย
จ.ราชบุรี

2 ด.ญ. พิรดา ต้นอานันท์สกุล
โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
กรุงเทพมหานคร

3 ด.ญ. กมลพร พิศุจน์
โรงเรียนโยนออฟอาร์ค
กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : ยิ้มไว้ก่อน
ผู้ส่ง : คุณอภิชาติ เหล่าสุขสันต์วงศ์ (ต๋อเล็ก)

พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณ ฉลองนักบุญหลุยส์ กษัตริย์ องค์อุปถัมภ์ของวัดเซนต์หลุยส์ สาทร พร้อมด้วยพระสังฆราชยอแซฟ สัมวาลย์ ศุระสารักษ์ คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ โอกาสนี้พระอัครสังฆราชพอล ชาว อิน-นัม เอกอัครสมณทูตนครรัฐวาติกัน ประจำประเทศไทย ให้เกียรติร่วมพิธีด้วย วันอาทิตย์ที่ 26 สิงหาคม 2018

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

บนที่กลับ เครื่องบินของเรา

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE

กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศบนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเร GDA เพราะเราทำงานกันตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและตรงเวลา トラバトโลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่านเช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluey Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS

โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง

เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน 2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า 3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา 4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม 5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีลังกา	6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์ 7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบึงบัวทอง 8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุพรรณบุรี 9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่ 10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

เกมสโมสรอดมสานต์

พี่ป๋อ

พระเยซูเจ้าทรงทำให้พายุสงบ “พระอาจารย์ พระอาจารย์ พวกเรากำลังจะตายอยู่แล้ว” พระองค์จึงทรงลุกขึ้นบังคับลมและคลื่นให้ใหญ่ลมและคลื่นก็สงบ...พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ความเชื่อของท่านอยู่ที่ไหนเล่า” (ลูกา 8:22-25)

สำหรับเกมๆ ครั้งนี้อะยากให้หน่อยๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

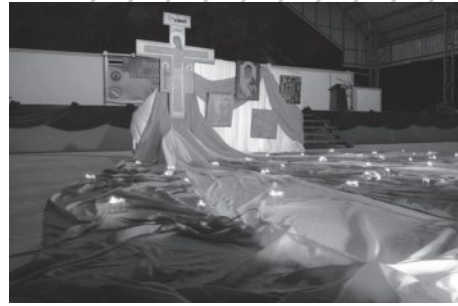

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นูนัย...เยาวชน

สวัสดีค่ะเพื่อนพี่น้องคริสตชน
ทุกท่าน ในวันที่ 20 กันยายนของทุกปี
ประเทศไทยกำหนดให้เป็นวันเยาวชนแห่งชาติ
และในงานอภิบาลเยาวชนคาทอลิก เราก็นับ

วันนี้เป็นวันสำคัญสำหรับเยาวชน ด้วยการจัดกิจกรรมขึ้นในทุกสังฆมณฑล - องค์การ ทั่วประเทศไทย
บางสังฆมณฑลจัดการประชุม BEC กลุ่มคริสตชนพื้นฐาน บ้างจัดกิจกรรมรวมพลเพื่อการกีฬา เสริมความรัก
ความสามัคคี บางสังฆมณฑลจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้ และร่วมใจกันภาวนาเทเซ่ เพื่อสันติภาพของโลก และ
สันติสุขในเราแต่ละคน บางสังฆมณฑลจัดกิจกรรมรวมพล รวมพลัง ร่วมใจกันทำความดีจิตอาสาเพื่อสังคม บาง
สังฆมณฑลจัดงานพบปะฟื้นฟูจิตใจเยาวชน และยังมีกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมาย เพื่อส่งเสริมเยาวชนให้เป็น
ศิษย์พระคริสต์ พร้อมเจริญชีวิต พร้อมประกาศข่าวดีใหม่ ด้วยการนำแบบอย่างของพระแม่มาเรีย “มารดาแห่ง
การรัก - รักใช้ด้วยใจยินดี”

เราลองมาศึกษาประวัติความเป็นมาความสำคัญของวันเยาวชนแห่งชาติกันพอสังเขปก่อนนะคะ

วันเยาวชนแห่งชาติเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2528 หลังจากที่ยุทธการสหประชาชาติได้กำหนด
ให้ปี พ.ศ.2528 เป็นปีเยาวชนสากล และในวันนั้นนับเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพในพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2396 พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวอานันทมหิดล ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2468 และพระมหากษัตริย์ทั้งสอง
พระองค์ ได้ขึ้นครองราชสมบัติขณะยังทรงพระเยาว์

คำขวัญวันเยาวชนแห่งชาติ

ปีเยาวชนสากล พ.ศ.2528 องค์การสหประชาชาติใช้คำขวัญ “Participation, Development and Peace” ถอดความเป็นภาษาไทยว่า “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ใฝ่หาสันติ”

ความเป็นมาของเครื่องหมายเยาวชนแห่งชาติ

ในปี พ.ศ.2517 สำนักเยาวชนแห่งชาติ ได้เสนอว่า... เพื่อประสิทธิภาพและความมั่นคงในการ
ดำเนินงานเยาวชนแห่งชาติ สมควรที่ขอรับพระราชทาน “เครื่องหมายเยาวชนแห่งชาติ” เพื่อเป็นสัญลักษณ์
ผูกพันพลังน้ำใจ และเป็นเครื่องยึดมั่นหลักการบูรณาการร่วมกันของบรรดาเยาวชน กลุ่มเยาวชน และหน่วยงาน
ที่ทำงานเกี่ยวกับเยาวชน

เครื่องหมายเยาวชนนี้ได้รับพระราชทาน และพระบรมราชานุญาตให้ใช้พระมหาพิชัยมงกุฎบน
ส่วนยอดของเครื่องหมาย เพื่อเป็นมิ่งขวัญ กำลังใจ และสิริมงคลแก่ชีวิตของเยาวชน รูปลักษณะของ
เครื่องหมายนี้เป็นรูปโล่สีธงชาติ มีอักษรคำว่า “เยาวชน” สีขาวอยู่ในวงกลมพื้นสีเขียว เบื้องบนเป็นรูป
พระมหาพิชัยมงกุฎ มีรัศมีอุณาโลม เบื้องล่างมีอักษรสีแดงว่า พลังพัฒนาชาติ รองรับด้วยรวงข้าว 9 รวง
แยกอยู่ทางด้านขวา 5 รวง ด้านซ้าย 4 รวง ๕

74

อุดมการณ์ กันยายน 2018

คำสอนพระเยซูเจ้าในชีวิตประจำวัน... “ความสุขภาพ อ่อนโยน และความซื่อสัตย์”

ช่วงนี้พี่เริ่มเก็บรวบรวมเอกสารและหนังสือต่างๆ ‘จัดไปจัดมา’ ให้เข้าที่เข้าทาง แล้วก็เจอหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ **ธนาคารคุณธรรม** (ปีที่ 15) ของโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ สีส้ม กรุงเทพฯ เมื่ออ่านดูก็พบสาระดีๆ หลายอย่าง นับตั้งแต่หน้าแรกๆ ก็เจอบทความสั้นๆ ที่ดีต่อชีวิต จึงอยากนำมาแบ่งปันให้น้องๆ เด็กๆ ได้อ่านกัน พี่ป๊อเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์กับน้องๆ ลองอ่านดูนะครับ

คำสอนพระเยซูเจ้าในชีวิตประจำวัน...

“ความสุขภาพ อ่อนโยน และความซื่อสัตย์”

พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราเป็นคนสุขภาพ และอ่อนโยน ต่อทุกคนที่เราพบเห็น ดังที่ปรากฏในพระคัมภีร์ว่า

“ลูกเอ๋ย ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด จงทำด้วยความอ่อนโยนเถิด แล้วท่านจะเป็นที่รักมากกว่าคนให้ของกำนัล” (บสร 3:17-18)

พระเยซูเจ้ายังได้บอกกับเราว่า หากเราปฏิบัติตนอย่างดีกับผู้ที่ต่ำต้อยเพียงใดก็ตาม ก็เหมือนกับที่เราปฏิบัติต่อพระองค์ด้วย เราจึงไม่ควรเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นใคร ยากจนหรือต่ำต้อยหรือร่ำรวย มีเกียรติหรือไม่เกียรติ เราก็ควรจะปฏิบัติอย่างเดียวกัน แม้คนที่ต่ำต้อยก็เท่ากับเราได้ปฏิบัติต่อพระองค์ด้วย ดังที่พระองค์กล่าวว่า...

พระองค์ยังเตือนเราอีกว่า ความซื่อสัตย์นั้นเป็นสิ่งสำคัญของชีวิตไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องเล็กหรือใหญ่ ดังที่ปรากฏในพระคัมภีร์ว่า

“ผู้ที่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะมีซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย ผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะไม่ซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย” (ลก 16:10)

น้องๆ ครับ “ความสุขภาพ อ่อนโยน และความซื่อสัตย์” ก็คือ “ความดี” และความดี เป็นคำนามที่แสดงนามธรรมเกี่ยวกับจิตใจ... พี่ป๊อของปิดท้ายด้วยข้อความของ **เซอร์วาเลนติน มุงหมาย** ที่ว่า... “ทำให้นึกถึงนิทานเรื่องหนึ่ง ที่ชายตาบอดถือโคมไฟ ทั้งๆ ที่ตัวเองมองไม่เห็น ในยามค่ำคืนที่ไร้แสงสว่างแม้คนตาดีก็มีสภาพไม่ผิดกับคนตาบอด ไม่เพียงแต่แสงจากโคมไฟจะช่วยส่องทางให้คนตาดี แต่ยังทำให้ไม่มีใครเดินชนตาบอด เป็นปรีศนาธรรมที่บอกให้เราเห็นว่า การทำความดีนั้น ที่สุดผลของความดีจะย้อนกลับมาสู่ผู้กระทำความดี...ขอพระเจ้าโปรดประทานพระพรพรานแก่นักเรียนทุกคน เพื่อให้เพียรพัฒนาจิตใจและเร่งสะสมคุณธรรมความดี พร้อมทั้งดำเนินชีวิตเป็นบุคคลเพื่อผู้อื่นต่อไป” ๕

พระองค์จะลิดเราให้ออกผล

เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมาผมมีโอกาสได้เดินทางไปประเทศเยอรมนี การเดินทางครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเข้ารับการอบรมผู้อำนวยเพลง (Conductor's Academy) เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ที่มหาวิทยาลัยดนตรีแห่งเมืองซาร์บรูกเคน (Hochschule für Musik Saar) ผมตื่นตั้งแต่ก่อนเดินทางเมื่อได้รับอีเมลล์แจ้งว่าผมได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งใน 10 นักเรียนที่ได้รับทุนของมหาวิทยาลัยเพื่อเรียนกับ Prof. Georg Grün คอณฑักเตอร์ผู้มีชื่อเสียงระดับโลกด้านฝีมือการอำนวยเพลง

ผมเริ่มเตรียมตัวฝึกซ้อมก่อนเดินทางประมาณ 1 เดือน โดยมีพี่โบห์มอน ครูสอนร้องเพลงของผมเป็นโค้ชให้ ทั้งในเรื่องเทคนิคการร้อง เรื่องภาษา (ฝรั่งเศส เยอรมัน ละติน) และเรื่องความหมายของบทเพลง การเตรียมตัวเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งวันเดินทาง ความพร้อมของผมในเวลานั้นมีเพียง 60% สิ่งนี้ได้สร้างความกังวลใจและทำให้ผมตื่นตื้นเขินยิ่งขึ้นไปอีก ที่ตื่นตื้นเขินเพราะอีเมลล์บับสุดท้ายที่ผมได้รับก่อนออกเดินทางนั้นแจ้งว่าคอณฑักเตอร์ที่ได้รับคัดเลือกทุกคนจะต้องเข้ารับการทดสอบ “การอำนวยเพลงเบื้องต้น (Preliminary Conducting)” เพื่อทดสอบว่าจะสามารถทำงานกับนักร้องมืออาชีพกว่า 40 คนได้หรือไม่

การทดสอบนี้จะเริ่มขึ้นในวันแรกที่คอณฑักเตอร์ทุกคนเดินทางมาถึงมหาวิทยาลัย ซึ่งหากใครผ่านการคัดเลือกในรอบนี้ก็แปลว่า จะได้เป็นตัวจริง (Active Participant) ในชั้นเรียน ได้เรียนกับ Prof. Grün และได้ทำงานกับนักร้อง แต่หากใครไม่ผ่านในรอบนี้ก็ต้องเป็นนักเรียนสังเกตการณ์ (Passive Participant) ที่ได้แต่นั่งเฉยๆมองเพื่อนเรียนตลอดหนึ่งสัปดาห์ ไม่มีโอกาสได้ขึ้นไปยืนหน้า

วงอำนวยเพลงให้กับคณะนักร้อง และไม่มีโอกาสได้แสดงคอนเสิร์ตในวันสุดท้ายของการเรียน

เงื่อนไขนี้สร้างความกดดันให้ผมเป็นอย่างมาก เพราะการที่เราได้รับทุนให้เข้าร่วมอบรมในครั้งนี้ไม่ได้แปลว่าเราจะได้เป็น “ตัวจริง” ในชั้นเรียน เราจำเป็นต้องพิสูจน์ตัวเองเพื่อผ่านรอบสุดท้ายให้ได้ ไม่มีใครอยากเสียเงิน เสียเวลาเดินทางข้ามทวีปเพื่อมานั่งดูเฉยๆ

แล้ววันแห่งการทดสอบก็มาถึง ผมตัดสินใจไปถึงมหาวิทยาลัยก่อนเวลานัด เพื่อที่จะได้ลงทะเบียนเตรียมตัวและทำสมาธิสำหรับการทดสอบ คอณฑักเตอร์แต่ละคนจะมีเวลาทวนวงคนละ 10 นาทีเพื่อทำงานกับนักร้องมืออาชีพที่ไม่เคยทำงานด้วยมาก่อน โจทย์คือจะต้องอำนวยเพลงที่จะถูกสุ่มเลือกมาจากทั้งหมด 6 เพลง ใน 10 นาทีนี้ คอณฑักเตอร์จะต้องอำนวยเพลงให้นักร้อง และจะต้องฟังด้วยว่ามีตรงไหนร้องไม่ถูกต้อง ประโยคไหนที่มีระดับเสียงเพี้ยน มีเสียงไหนที่นักร้องเข้ามาช้าหรือเร็วเกินไป หรือเสียงที่ร้องออกมานั้นสื่อความหมายได้ถูกต้องตามเนื้อหาของเพลงหรือไม่อย่างไร หากได้ยินอะไรไม่ถูกต้องก็ต้องแก้ไขโดยทันที ก่อนอำนวยเพลงจะต้องไปนั่งรอในห้องพัก ห้ามไปดูคนอื่นที่กำลังอำนวยเพลงก่อนหน้านี้เรา เมื่อถึงเวลาของเรา พอเดินขึ้นเวที ทักทายและแนะนำตัวเสร็จก็เริ่มได้เลย อำนวยเพลงเสร็จก็รอประกาศผลภายในหนึ่งชั่วโมงว่าใครจะได้เป็นตัวจริง

ความกดดันได้เพิ่มระดับขึ้นไปอีก เมื่อผมลงทะเบียนเสร็จและรู้ว่า คอณฑักเตอร์ที่ได้รับเชิญมาร่วมการคัดเลือกในครั้งนี้ทั้งหมด 10 คน โดย 8 คนเป็นชาวยุโรป มาจากประเทศเยอรมนี โปแลนด์ ฟินแลนด์ และกรีซ อีก 1 คนมาจากประเทศเม็กซิโก และคนสุดท้ายคือผมที่มาจากประเทศไทย

10 นาที บนเวทีของผมนั้นรวดเร็วจนแทบจะลืมหายใจ เสียงนักร้องที่ผมได้ยินนั้นมีทั้งส่วนที่ดีกว่าที่ผมคิดไว้และมีส่วนที่ผิดพลาดอย่างน่าประหลาดใจ แต่สิ่งสำคัญคือ ส่วนที่นักร้องผิดพลาดนั้น ผมไม่สามารถแก้ไขได้ทั้งหมด ผมสามารถแก้ไขได้เพียง 2 เรื่อง คือเรื่องการร้องเริ่มต้นประโยคไม่พร้อมกัน และเสียงร้องที่ยังไม่สามารถสื่อความหมายของเพลงได้อย่างชัดเจน ที่สำคัญคือผมใช้เวลามากเกินไปในการแก้ไขประเด็นปัญหาที่เล็กน้อยนี้ คำสั่งที่สื่อสารกับนักร้องที่ผมใช้นั้นไม่ชัดเจน ข้อผิดพลาดจุดใหญ่บางเรื่องผมไม่ได้แก้ไขเพราะหมดเวลาเสียก่อน หลังจากเดินลงมาจากเวทีผมจึงรู้ทันทีว่า “ไม่ผ่าน” แน่แน่นอน

ช่วงเวลา 1 ชั่วโมงในการรอคอยการประกาศผลนั้นนานยิ่งกว่าเวลาที่ใช้เดินทางมาจากประเทศไทยเสียอีก ความคิดฟุ้งซ่านผุดขึ้นมาในหัวผมมากมาย หากผลการทดสอบไม่ผ่าน ชีวิตที่เหลืออีกหนึ่งสัปดาห์จากนี้จะเป็นอย่างไร หรือเราสามารถจะเรียนรู้อะไรได้บ้างจากการนั่งสังเกตการณ์เพื่อนเพียงอย่างเดียว ผมไม่โอ้อวดเองที่ควบคุมสถานการณ์บนเวทีไม่ได้อย่างที่ตั้งใจ รู้สึกว่าตัวเองห่วยกว่าที่เป็น มีหลายอย่างที่ยากทำ ยากปรับ ยากแก้ไข แต่เวลาก็ไม่สามารถย้อนกลับไปได้อีกแล้ว

“สายประจำ” ถูกหยิบขึ้นมาจากช่องชั้นในสุดของกระเป๋าเบ้ที่ผมติดตัวมาด้วย ไม่นานนัก “คำภาวนา” จึงได้เข้ามาแทนที่ความคิดฟุ้งซ่านของผม ผมจำไม่ได้ว่าในเวลานั้นสวดสายประจำไปได้กี่บทครบสายหรือไม่ แต่ที่จำได้แม่นคือ คำภาวนาทำให้จิตใจผม “สงบ” และสิ่งที่ตามมาในความสงบนั้นก็คือ คำถามที่ว่า “พระเจ้ากำลังจะบอกอะไรกับเรา?”

ช่วงเวลาไม่นานก่อนที่จะมีการประกาศผลการคัดเลือก ผมได้ส่งข้อความคุยกับพี่ไบหม่อน (ครูสอนร้องเพลงของผม) ผมเริ่มด้วยการเล่าว่าเกิดอะไรขึ้นบนเวทีตลอด 10 นาทีของการทดสอบ ผมเล่าเรื่องเทคนิคและความผิดพลาดที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นของผม รวมทั้งเรื่องของเพื่อนอีก 9 คน ที่ส่วนใหญ่มาจาก

ประเทศยุโรป หลังจากฟังข้อมูลที่ผมเล่าแล้ว พี่หม่อนก็ได้พิมพ์ตอบว่า “ถ้าไม่ผ่านการคัดเลือกก็ไม่น่าเกลียด เพราะเรามาจากเอเชียคนเดียวเลย”

เราสองคนต่างเข้าใจดีว่า อาชีพนักดนตรีคลาสสิกนั้น คนเอเชียโดยเฉพาะคนไทยจะมีต้นทุนต่ำกว่าหรือมีความสามารถสู้ชาวยุโรปได้ยาก ยกเว้นเราจะฝึกซ้อมและทำงานอย่างหนักมากกว่าเขาหลายเท่า เพราะดนตรีคลาสสิกที่เรา กำลังเรียนนั้นถือกำเนิดมาจากประเทศในทวีปยุโรป พวกเขาเสพดนตรีคลาสสิกเหมือนกับที่คนไทยฟังเพลงลูกทุ่ง ลูกกรุง ประโยคสุดท้ายของการพูดคุยในวันนั้นพี่ไบหม่อนบอกผมว่า “ได้เรียนก็ดี ไม่ได้ก็พักพ่อนเก็บความรู้ พระเจ้ารักเรามาก เราโตมากแล้ว พระองค์จะลิดเราให้ออกผล ชีวิตก็อุปถัมภ์ไม่ยากเกินไป”

เมื่อผลประกาศผู้ที่ผ่านการคัดเลือกได้ถูกแปะไว้ตรงประตูทางเข้าอาคารเรียน เพื่อนหลายคนเริ่มเดินไปดู ผมเห็นบางคนหัวเราะยิ้มแย้ม ส่วนผมไม่กล้าแม้กระทั่งจะลุกขึ้นเดิน ผมได้แต่นั่งรอให้เพื่อนทุกคนดูให้เสร็จแล้วจึงเดินไปดูเจียบๆคนเดียว บนประตูมีกระดาษสีขาวขนาดประมาณ A4 ติดอยู่ ในกระดาษมีชื่อคอนดักเตอร์ทั้ง 10 คน เขียนอยู่ ช่องถัดจากรายชื่อคือ กล่องสี่เหลี่ยมเล็กๆ 2 กล่อง มีตัวอักษรเยอรมันเขียนอยู่ข้างกล่องว่า JA และ NEIN ชื่อของผมถูกกากบาทในกล่องสี่เหลี่ยมคำว่า “JA” ผมไม่รู้ว่าคำนี้แปลว่าอะไร พอตีมีเจ้าหน้าที่กำลังเดินมาปิดประตูตึกเรียนพอดี ผมจึงถามเขาเป็นภาษาอังกฤษว่า JA หมายความว่าอะไร เจ้าหน้าที่คนนั้นตอบมาว่า JA คือ “YES, Congratulations!” แปลได้ว่า “ยินดีด้วย คุณผ่านการคัดเลือก!”

ก่อนนอนคืนนั้น ผมเขียนลงในสมุดบันทึกว่า “ลูกรู้ดีว่าด้วยความสามารถของลูกเพียงอย่างเดียว นั้น ไม่ใช่สาเหตุที่ลูกควรจะได้รับเลือก แต่เป็นพระองค์และแผนการของพระองค์ต่างหากที่ทำให้ลูกได้ไปต่อ แล้วแผนการของพระองค์ที่ลูกจะเจอในก้าวต่อไปในชั้นเรียนนั้นจะเป็นอย่างไร?” ๕

การเป็นคริสตชนที่มีความเชื่อไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในปลายเดือนพฤษภาคม 2018 ที่ผ่านมา ลูกมีโอกาสดำเนินการต้อนรับครอบครัวของเจ้าภาพที่ลูกและลูกสาวได้ไปพำนักด้วยในครั้งที่ลูกได้รับเชิญให้ไปพุดที่เมืองที่เธออยู่ เธอมีลูกๆ รวม 6 คน ชาย 1 หญิง 5 และมีหลานๆ รวม 11 คน เธอมากรุงเทพฯ ครั้งนี้เพื่อฉลองวันเกิดครบรอบ 84 ปีของเธอและเพราะสองครอบครัวของเราได้กลายเป็นเพื่อนสนิทไปซะแล้ว เธอมาครั้งนี้กับลูกๆ ทุกคนพร้อมคู่สมรสและหลานๆ รวม 17 คน บวกครอบครัวของลูกพี่ลูกน้องเธออีก 10 คน รวมเป็นคณะทัวร์ย่อยๆ ทั้งสิ้น 27 คน

เธอผู้นี้เป็นสตรีคาทอลิกที่มีใจศรัทธามาก เธอไปวัดเพื่อสวดในพิธีบูชาขอบพระคุณ เข้า 6.30 น. ทุกวันไม่เคยพลาด ซึ่งลูกเองก็ไม่ทราบเธอทำได้อย่างไร และเธอมีความเชื่อความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและพระแม่มาเรียน้อยอย่างมาก เธอและครอบครัวจะอยู่กรุงเทพฯ 6 วัน ซึ่งตลอดทั้ง 6 วันนั้น ลูกมีโอกาสดำเนินการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหลายๆ เรื่องกับครอบครัวของเธอ และแน่นอนหัวข้อหลักของการสนทนาของเราส่วนใหญ่อยู่ในบริบทของความเชื่อและการเป็นคริสตชน (คาทอลิก) ในโลกปัจจุบัน

ลูกค้นพบว่าความเชื่อความศรัทธานั้น พ่อแม่ปลูกฝังในใจของลูกๆ ได้ แต่ไม่สามารถมอบให้ลูกให้หลานเป็นมรดกตกทอดเช่นกับทรัพย์สินอื่นๆ ได้ เพราะหากลูกๆ หลานๆ ไม่รับการปลูกฝังนั้นและทะนุถนอมดูแลความเชื่อความศรัทธาให้งอกงามในหัวใจและในจิตวิญญาณของตนแล้ว ต่อให้บิดามารดาคุกเข่าสวดภาวนาให้จนเข้าบวม ดังเช่นเพื่อนอีกคนของลูก ลูกๆ หลานๆ ของครอบครัวนั้นก็ยากเย็น ลูกสังคมนปัจจุบันกลับไปจนความเป็นคริสตชนกลายเป็น “Default” ในการใส่ไว้ในบัตรประชาชนเท่านั้น

เรามักจะได้ยินเสมอว่า “ความเชื่อความศรัทธา” เป็นพระพรของพระเจ้า ถูกต้องแล้ว พวกเราคงเคยสวดทูลขอให้พระองค์ประทานพระพรในด้านต่างๆ ของชีวิต แต่เราลองถามตัวเองสิว่า เราเคยทูลขอ “ความเชื่อความศรัทธา” จากพระองค์ไหม?

“โปรดช่วยความเชื่ออันเล็กน้อยของข้าพเจ้าด้วยเถิด” (มาระโก 9:24)

“ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น” (ฮีบรู 11:1)

ใช่แล้ว ในโลกปัจจุบันที่กำลังก้าวหน้าในทุกมิติของชีวิต จนคนในวัยเกิน 60 ขึ้นไปมักตามไม่ทันในทุกด้าน ความเชื่อในลักษณะเช่นนี้สำหรับคนหนุ่มสาวกำลังกลายเป็นความหลงมกมาย พระเจ้าอยู่ที่ไหน? ถ้ามีพระเจ้าจริง ทำไมจึงเกิดเรื่อง... เช่นนี้ เช่นนั้น? ในขณะที่เพื่อนๆ คนไทยของลูก ซึ่งนับถือศาสนาหลักของประเทศไทยจะมีคำตอบในทุกเหตุการณ์ของชีวิตที่เกิดเรื่องเช่นนี้เพราะ “กรรม” ที่คนผู้นั้นได้ก่อไว้จะในชาตินี้หรือชาติก่อนก็แล้วแต่ ฯลฯ ทำไมคนหนึ่งจึงเกิดมามีคริสตชนในทุกด้าน ในขณะที่อีกคนเกิดมาเป็นยาจก ชีวิตรันทดจนขั้นแค้น มันอธิบายได้อีกมีเหตุและมีผล ในขณะที่ทางศาสนาคริสต์ของเรามีสอง “ความ” ที่สำคัญที่สุด นั่นคือ “ความรัก” และ “ความเชื่อ” ซึ่งทั้งสองความรู้สึกนี้ล้วนเป็นความรู้สึกที่จับต้องไม่ได้ และเป็นความรู้สึกที่ “เหนือเหตุผล”

ในขณะที่ลูกกำลังเขียนบทสวดนี้ ประเทศทางยุโรปประเทศหนึ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของสหราชอาณาจักร ประเทศที่ถูกขนานนามว่า เมืองผู้ดี เพิ่งผ่านกฎหมายฉบับสำคัญที่สุดฉบับหนึ่งที่จะอนุญาตให้สตรีทำแท้งได้ ทั้งๆ ที่ประชากรเกือบทั้งประเทศนับถือคาทอลิก คนรุ่นใหม่ของประเทศนั้นลงประชามติอย่างท่วมท้นเพื่อให้แก้กฎหมายฉบับนี้ในรัฐธรรมนูญ เพราะตามสถิติกว่า 15% ของประชาชนได้ทิ้งบัตรเสียแล้ว

ที่ลูกเขียนบทสวดนี้ถวายแด่พระองค์ในลักษณะเช่นนี้นั้น เพราะลูกเพิ่งอยู่กับครอบครัวที่มารดามีใจศรัทธาเป็นที่สุด และลูกๆ ของเธอได้เล่าให้ลูกฟังถึงความเป็น “คริสตชน” ของประชากรในประเทศของพวกเขา แล้วลูกก็อดไม่ได้ที่จะนำมาคิดไตร่ตรอง

ใน 22 ปีของการเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง ลูกปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติของพระศาสนจักรทุกประการ ลูกไปวัดร่วมมิสซา แก้มบป รับศีล ไม่เพียงเท่านั้น ลูกรับใช้พระในกิจกรรมขององค์กรต่างๆ และประกาศข่าวดีด้วยชีวิตของลูก แต่เบื้องหลังสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกศึกษาพระวาจาของพระองค์จากพระคัมภีร์อย่างจริงๆ จัง และใส่ใจ และนำพระวาจาเหล่านั้นมาประพฤติปฏิบัติตามในชีวิตจริงประจำวัน ที่ละเล็กละน้อยลูกค่อยๆ ค้นพบว่านี่แหละคือ แก่นแท้ของการเป็นคริสตชน หลายสิ่งหลายอย่างนอกนั้นเป็นแค่เปลือกภายนอก ลูกค่อยๆ ค้นพบว่า การปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้านั้นเป็น “ประสบการณ์กับพระเจ้า” ของลูก เป็นความรู้สึกที่ “bonding” ระหว่างลูกกับพระองค์ ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นผลบวกต่อชีวิตของลูกและครอบครัว ลูกขอบพระคุณและโมทนาคุณพระองค์ ต่อเหตุการณ์ที่เป็นผลลบ ลูกไม่ถามอีกต่อไปว่า “ทำไม?” ลูกเข้าใจประโยคของนักบุญแบร์นาดีตต์แล้วว่า “หากเราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซูคริสต์แล้ว แม้ความเจ็บปวดก็เป็นความชื่นชมยินดีได้”

ลูกถามครอบครัวเพื่อนว่า คาทอลิกในประเทศเขาศึกษาและอ่านพระคัมภีร์กันหรือไม่ พวกเขาสายตืระะ ลูกคิดเล่นๆ ในใจว่า กฎเกณฑ์ข้อเดียวของพระศาสนจักรที่พวกเขาประพฤติตามคือ การไม่คุมกำเนิดกระมัง

มารดาของครอบครัวนี้ได้บอกกับลูกว่า เธอดีใจมากที่ลูกๆ ของเธอพร้อมลูกเขยและลูกสะใภ้ได้มาพบลูก เธอหวังว่าการมากรุงเทพฯ ครั้งนี้จะจุดประกายให้ครอบครัวของเธอได้เริ่มอ่านพระคัมภีร์เมื่อกลับถึงบ้าน

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในฐานะลูกของพระองค์คนหนึ่งที่เป็นสมาชิกเล็กๆ คนหนึ่งของพระศาสนจักร ลูกไม่สามารถไปปรารภกับใครได้นอกจากกราบทูลแด่พระองค์ได้เท่านั้น ในสิ่งที่ลูกเขียนในบทสวดของลูก เพราะลูกสามารถทูลพระองค์ได้ในทุกสิ่ง หากสิ่งที่ลูกเขียนมานี้ไม่ถูกไม่บังควรแต่ประการใด ขอพระองค์ได้โปรดประทานอภัยแก่ลูก และโปรดประทานพระพรและปรีชาญาณแก่ลูกให้ลูกสามารถรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์ได้ยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

“ท่านต้องพร่ำสอนบรรดาบุตรของท่านด้วยถ้อยคำเหล่านี้” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:7)

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภัสร์

...ในวันที่เหนื่อยและหนัก
ทุกข์ยากอย่างไรรับรู้
...ไม่มีเหตุผลได้อื่น
คำตอบชัดเจนจากใจ
...คือความจริงใจจริงจริง
ก็ยิ่งผูกความสัมพันธ์
...นิยามความรักที่แท้
ยิ่งที่ถักทอต่อเติม

เหตุผลเพราะรักจักสู้
จะอยู่ดูแลห่วงใย
ที่อยู่ที่ยืนใกล้ใกล้
จะรักกันไปนิรันดร์
คือยิ่งทุกข์ยากบากบั่น
ให้มั่นคงค่ากว่าเดิม
ไม่มีข้อแม้มาเพิ่ม
สร้างเสริมสายใยยืนยง

ภัสร์

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวกดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

21015

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

22092

22084

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ง่ายต่อการแยกขยะ

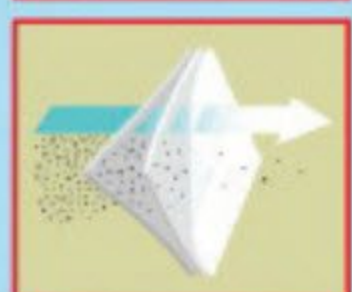

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

41304

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

บริษัท นานตีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230

E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandeestationery.com

f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakham Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th